

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL.

Saturday, the 29th January 1972.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at four of the clock, MR. CHAIRMAN (THE HON. THIRU C. P. CHITRARASU) in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS.

Starred Questions.

Central Buffalo Farm

* 59 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government are proposing to start a Central Buffalo Farm at Alamadhi near Madras; and

(b) if so, the salient features of the scheme?

மத்திய எருமைப் பண்ணை

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்னைக்கு அருகில், 'அலமாதி' என்னுமிடத்தில் மத்திய எருமைப் பண்ணை ஒன்றைத் தொடங்க அரசு கருதியிருப்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அத்திட்டத்தின் முக்கியக் கூறுகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : விவர அறிக்கை ஒன்று சட்டமன்றப் பேரவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : இந்த எருமைப் பண்ணை துவங்குவதற்கு எவ்வளவு ஏக்கர் நிலம் தேவைப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, எவ்வளவு ஏக்கர் என்ற புள்ளிவிவரம் என்னிடத்தில் இல்லை. ஏற்கனவே நம்முடைய தமிழக அரசு நடத்திவந்த பால் வற்றிய மாடுகளுக்கான பெரிய பண்ணையின் நிலப் பரப்பு முழுவதையும் மூரூர் எருமைப் பண்ணையாக அமைப்பதற்குப் பொருத்தமாக இருக்குமென்று மத்திய அரசு இலாகாவின் கேட்டதால், அப்படியே முழு அளவு இடம் ஒதுக்கப்படுகிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : சென்னைக்கு மிக அருகில் இந்தப் பண்ணையை அமைக்கத் தனியான காரணங்கள் ஏதாவது இருக்கின்றனவா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, தென்னகத்தில் இப்படிப்பட்ட எருமைப் பண்ணை-மூரூர் பண்ணை பெருமளவிற்குப் பெருகி வளரும் நிலையில் ஏற்பட வேண்டுமென்று மத்திய அரசு விரும்புகிறது. அதற்காக பல்வேறு இடங்களைத் தேர்ந்தெடுக்க முயற்சித்தார்கள். ஏற்கனவே அமைத்திருந்த பண்ணை அதன் சுற்றுச் சார்பு அதற்குப் பொருத்தமுடையது

[29th January 1972]

என்று விரும்பினார்கள். எனவே அந்தத் திட்டம் ரூ. 82 லட்சம் முதலீட்டில் அவர்களால் தொடங்கப்பட விருக்கிறது.

திரு கே. ராஜாராம் : அலமாதியில் மாநில அரசு நடத்தி வந்த பால் வற்றிய வறண்ட மாடுகளின் பண்ணை இப்போது அங்கே ஒன்றுமேயில்லை. மத்திய அரசிற்கு எருமைப் பண்ணை வைப்பதற்கு அந்த நிலம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் புதிய பண்ணையும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. ஏற்கனவே மாநில அரசு நடத்தி வந்த வறண்ட மாடுகளின் பண்ணை இப்போது காலியாகிவிட்டது. ஆகவே கூடிய சீக்கிரம் அதைத் திருத்தி எருமைப் பண்ணை வைத்து நகரத்திற்கு பால் வளம் அதிகரிப்பதற்கு ஏதாவது செய்ய முயற்சிக்கப்படுமா? மாநிலத்தில் நல்ல எருமைப் பண்ணையின் மூலம் அந்த இனம் பெருக வழி செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக மத்திய அரசு இலாகாக்கள் திட்டமிடுகிறபோது, அத்திட்டங்களை உடனுக்குடன் நிறைவேற்றுவதற்கான இயந்திர அமைப்பு இல்லாதிருக்கிறது. மாநில அரசு இயந்திர அமைப்பு உடனுக்குடன் நிறைவேற்றும் நிலையில் இருக்கிறது. மாநில நிர்வாகத்தில் உள்ளவர்கள் சொல்வதை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்வதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது. தண்ணீர் கிடைக்கக்கூடிய கூற்றூலையாறு தலைப் பகுதியில் தாங்களாகவே கிணறுகளை அமைத்துக்கொள்வதாகக் கேட்டார்கள். அப்படி அவர்கள் நினைத்தபடி கிணறுகள் அமைப்பது நீர்ப்பாசனத் திட்டத்திற்குக் குந்தகம் விளைவிக்கும் என்பதால், தேவைப்படுகிற ஏறத்தாழ 14.59 லட்சம் காலன் தண்ணீரை ஒவ்வொரு நாளும் வழங்க தமிழக அரசு முன்வந்து அதையும் ஏற்றுக்கொண்டு, இப்போது மத்திய அரசு அதை விரிவாக விரைவாகத் தொடங்குவதாக தெரிவித்திருக்கிறது.

திரு. கே. ராஜாராம் : இந்த விஷயம் இவ்வளவு சிக்கலாக இருக்கும்போது, நாம் நடத்தி வந்த வறண்ட மாடுகளின் பண்ணையை ரத்து செய்துவிட்டு, நகரத்திலுள்ள பலருடைய வறண்ட மாடுகளைக் கொண்டுபோய் வளர்ப்பதற்கும் இடமில்லாமல் சிக்கலாக இருக்கிறது. அதற்கு வேறு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அந்த அளவு வறண்ட மாடுகள் அந்தப் பண்ணைக்கு அனுப்பப்படுவதில்லை. சில தான் அனுப்பப்பட்டன. இவ்வளவு பெரிய பண்ணை வறண்ட மாடுகளை வைத்திருந்து அவை பால் வழங்கும் நிலையில் வெளியிலனுப்பும் நிலைக்குத் தேவைப்படவும் இல்லை. அவைகளுக்கு வேறு ஏற்பாடுகள், மக்களுடைய தேவைக்கேற்ப அப்போதைக்கப்போது அமைத்துக்கொள்ள முடியும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : முன்னால் இருந்த பண்ணையில் 'ரின்டர்பெஸ்ட்' என்ற நோயின் காரணமாக நூற்றுக்கணக்கான மாடுகள் இறந்துவிட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். அந்த நோய் அறவே போய்விட்டதா என்பதைக் கவனித்து இப்போது அரசுப் பண்ணை வைத்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அப்படி ஒரு வியாதி இந்தப் பண்ணையில் இருந்ததாகச் செய்தியில்லை. அப்படிச் சில வியாதிகள் பொதுவாக மாடுகளுக்கு வருவதால் கூட, இதைக் கேட்டிருக்கலாம். பொதுவாக இந்த வியாதிகள் அண்மைக் காலத்தில் பெரிதும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

29th January 1972]

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : ரூ. 82 லட்சம் செலவில் 750 எருமை மாடுகள் இருக்க, இந்தப் பண்ணை அமையும்போது, நாள் ஒன்றுக்கு ஆயிரம் அல்லது 1,200 லிட்டர் பால் கிடைக்கச் செய்யக் கூடும் என்று தெரிகிறது. அது மிகவும் குறைவு அல்லவா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, மாட்டுப் பண்ணை அமைப்பதற்கு திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு போன்றவர்கள் அனுபவம் பெற்றவர்களாக இருந்திருக்க வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். பாலுக்காக அமைகின்ற பண்ணைகள் சில. மாடுகளின் தரத்தை நாடு முழுவதும் உணர்த்துவதற்கு அமைகின்ற பண்ணைகள் சில. முர்ரா எருமைகளின் தரத்திற்கு பிற எருமைகளை உயர்த்துவதற்காக அப்படி மத்திய வங்கியைப் போல இருந்து, அங்கிருந்து அனுப்பப்படுகிற பல்வேறு சாதனங்களின் மூலமாக—முர்ரா காளைகளின் மூலமாக—இந்த வட்டாரத்தில் நல்ல இன வளர்ச்சி அமைக்கப்படுவதாகும். உயர்ந்த தரத்திலுள்ள பால் தருகிற எருமைகளை வைத்து பண்ணை அமைப்பதால், 1,000 முதல் 1,500 லிட்டர் பாளையும் வழங்க அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

Family Planning Scheme

* 60 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether any incentive scheme is being proposed to be implemented by the District Collector, Thanjavur, for Family Planning drive in that district;

(b) if so, the nature of the scheme ; and

(c) whether the same will be followed in other districts ?

குடும்ப நலத் திட்டம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் குடும்ப நலத் திட்டத்திற்காக அந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரால் ஊக்கத் திட்டம் ஏதேனும் செயற்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அத்திட்டத்தின் தன்மை யாது?

(உ) இத்திட்டம் ஏனைய மாவட்டங்களிலும் பின்பற்றப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : விவர அறிக்கை @ ஒன்று அவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, பல மாவட்டங்களில் குடும்ப நலத் திட்டம் நடைபெற்றிருந்தாலும், தஞ்சை மாவட்டத்தில் நடைபெறும் திட்டத்தில் வருகிற நோயாளிகள் மருத்துவ மனைகளில் நல்ல முறையில் வைக்கப்பட்டு அவர்கள் உடல் தேறிய பிறகு, அங்கிருந்து அனுப்பப்படுகிறார்கள். இதனால் அவர்கள் உடல் நலம்பெறுவது மட்டுமல்லாமல், குடும்ப நலத் திட்டமும் சரியாக நிறைவேறுகிறது. இதைப்பற்றி அவர்கள் மற்றவர்களிடம்

[29th January 1972]

சொல்வதற்கும் ஏதுவாக இருக்கிறது. மற்ற மாவட்டங்களிலும் இப்படிப்பட்ட அறுவை சிகிச்சை செய்து அனுப்புகிறார்கள். ஆனால் சிகிச்சை பெற்றவர்களுக்கு வெளியில் அனுப்பப்பட்ட இரண்டு மூன்று நாட்கள் கழித்து ஏதாவது உடல் நலக்குறைவு ஏற்பட்டால், அதைக் கண்டு பயந்து பலர் வருவதில்லை. இதை மனதில் கொண்டு தஞ்சை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் நடத்திய திட்டத்தின்படி மற்ற மாவட்டங்களிலும் இந்தக் குடும்ப நலத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் விஸ்தரிக்க அரசு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இந்தக் கேள்வியின் மூலமாக அங்கத் தினர் தஞ்சை ஜில்லாவில் நடைபெற்ற குடும்ப நலத் திட்டச் செயல்முறையை மனதில் கொண்டு தஞ்சை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் நடத்திய திட்டத்தின்படி நல்வாழ்வு நிலையங்கள் மிக நல்ல முறையில் மக்கள் விரும்பும் வகையில் பயன்பட்டன என்று சொன்னதற்காக அவருக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தத் திட்டம் அண்மையில்தான் 15-11-1971-ல் ஏறத்தாழ 40 நாட்களுக்கு நடைபெறுவதற்காகத் தொடங்கப்பட்டது. இந்தத் திட்டம் நல்ல முறையில் நடைபெறுகிறது என்று பத்திரிகை நிருபர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தில் சுற்றிப் பார்த்து எழுதியிருக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ இதற்கு ஈடாக ஐந்தாறு நாட்கள் தங்கிச் செப்துகொள்ளவும், உடல் நலத்தையும் கவனித்துத் திருப்பியனுப்பும் முறை தென்னார்க்காடு, திருச்சி மாவட்டங்களிலும் கையாளப்பட்டது. அங்கே உள்ள நல்வாழ்வு நிலையங்களில் நோயாளிகளுக்குக் கலை நிகழ்ச்சிகளை அமைத்து மகிழ வைக்கிறார்கள். உணவு அளிப்பதிலும் வழக்கமாக அவர்கள் உட்கொள்ளும் உணவில்லாமல் நல்ல தரமான உணவை அளிப்பதற்கும், வேறு நோய் இருந்தால் அதற்கும் சிகிச்சையளித்தும் ஆறு நாட்கள் நிம்மதியாக இருந்து பிறகு அவர்கள் திரும்புவதற்கு ஏற்ற வகையில் செயல்படுகின்றன. மத்திய அரசு இருந்து வந்த அதிகாரி ஒருவர் இதைப் பார்த்துவிட்டுச் சென்றபொழுது, இந்த முறையைப் பாராட்டிக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார் என்ற முறையிலும் இதைத் தொடர்ந்து அரசாங்கம் பின்பற்றும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மத்திய திட்ட அமைச்சர் திரு. சுப்ரமணியம் அவர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தில் நடத்தப்பெற்ற இந்த நல்வாழ்வுத் திட்டத்தைப் பார்த்து நல்ல முறையில் பாராட்டிப் பேசினார்கள் என்பதையும் அரசிற்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : விவரம் தெரியும். மேலும் அங்கத் தினர்கள் மக்களிடத்தில் சொல்லி இதற்குச் செல்வாக்குத் தேடித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் இந்தத் திட்டத்தை விஸ்தரிப்பதற்கு எவ்வளவு அதிகமாகச் செலவாகும்?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இதற்கு ஓரளவு மாவட்ட ஆட்சியாளர்கள் மக்களிடமிருந்து நன்கொடை பெறுகிறார்கள். ஆனால் மேலும் மத்திய அரசு தருகிற உதவித் தொகை ரூ. 30 அடிப்படையில் வருவதையும் ரூ. 20 அதிக எண்ணிக்கையுள்ளவர்களுக்குச் செய்வதற்குத் தரும் செலவையும் விட ரூ. 10 அல்லது ரூ. 20 செலவாகிறது. அதையும் மாநில அரசுதான் இது வரையில் ஏற்றுக்கொண்டு செயல்படுத்தி வந்திருக்கிறது.

20th January 1972]

Professor of Radiology

* 61 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Professor of Radiology, recently posted to Thanjavur Medical College, is an expert in Cobalt Therapy with foreign training; and

(b) if so, the reason for transferring such an expert to Thanjavur Medical College, where there is no Cobalt or Deep 'X' ray Therapy?

கதிரியக்கப் போரசிரியர்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) அண்மையில் தஞ்சாவூர் மருத்துவக் கல்லூரியில் நியமிக்கப்பட்ட கதிரியக்கப் போரசிரியர், வெளிநாட்டில் பயிற்சி பெற்றவரும், கோபால்ட் சிகிச்சை முறையில் வல்லுநருமாவார் என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், கோபால்ட் சிகிச்சை முறை அல்லது ஆழ் “எக்ஸ்” கதிர் சிகிச்சை முறை இல்லாத தஞ்சாவூர் மருத்துவக் கல்லூரிக்கு அத்தகைய வல்லுநரை மாற்றியதன் காரணமென்ன?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: (அ) ஆம்.

(இ) இம்மாநிலத்திலேயே சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியில் மட்டும் ஒரே ஒரு ‘ரேடியோ தெராபி’ போரசிரியர் பதவி உள்ளது. அப்பதவியை தஞ்சை மருத்துவக் கல்லூரியிலிருக்கும் மருத்துவ அதிகாரியைக் காட்டிலும் ‘முத்தவர்’ வகிக்கிறார்.

Concrete Mixtures

* 51 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Slum Clearance Board has purchased a number of concrete mixtures;

(b) if so, the expenditure incurred thereon; and

(c) the names of the firms from whom they were purchased?

காங்கிரீட் கலவை இயந்திரங்கள்.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) குடிசை மாற்று வாரியம் பல காங்கிரீட் கலவை இயந்திரங்களை வாங்கியுள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதற்கான செலவு யாது?

(உ) அவை வாங்கப்பட்ட நிறுவனங்களின் பெயரென்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: (அ) இல்லை.

(இ) & (உ) இக்கேள்விகளுக்கு இடமில்லை.

[29th January 1972]

திரு. வி. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, காங்கிரஸ் கலவை இயந்திரங்கள் இல்லாமலே எவ்வாறு காங்கிரஸ் கலக்கும் பணி நடைபெறுகிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இப்போது வாரியத்தின் வேலையை மேற்கொள்கிற காண்ட்ராக்டர்கள் தங்களிடம் உள்ள சொந்தக் கலவை இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு முன்பு இவற்றை வாங்கலாம் என்ற யோசனையில் அதற்காக டெண்டர்கள் விடப்பட்டன. அவையும் வந்து சேர்ந்தன. இத்தகைய காலத்தில் காண்ட்ராக்டர்களே தாங்கள் வைத்துப் பயன்படுத்தும்போது அரசும் அதை வாங்குவதால் செலவுதானே அதிகமாகும் என்று கருதப்படுகிறது.

Manhandling of Manager and Cashier

* 52 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Manager and Cashier of the Employees' State Insurance Office in Singanailur in Coimbatore District were manhandled about 23rd June, 1971; and

(b) if so, the details thereof?

மேலாளர், காசாளர் மீது தாக்குதல்.

திரு. வி. சண்முகம்: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கோயம்புத்தூர் மாவட்டம், சிங்கநல்லூர் தொழிலாளர் அரசு ஈட்டுறுதி அலுவலக மேலாளரும், காசாளரும் 1971, ஜூன் 23 ஆம் நாள் அவ்வீடில் தாக்கப்பட்டனரா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: (அ) ஆம்.

(இ) 23-6-1971 அன்று பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் கூட்டமொன்று சிங்கநல்லூர் தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதி அலுவலகத்தின் முன்னால் கூடியது. அக்கூட்டத்திலிருந்து தொழிலாளர்கள் தாங்கள் அளித்த மருத்துவச் சான்றிதழ்களின் அடிப்படையில் தங்களுக்கு உடனடியாகப் பணம் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று கோரினார்கள். நிதி வசதியின்மை காரணமாகவும், சான்றிதழ்கள் சரிபார்க்கப்படாமல் உள்ள நிலையிலும் தாங்கள் உடனடியாகப் பணம் கொடுக்க வியலாதென்று அலுவலக மேலாளரும் காசாளரும் தெரிவித்தார்கள். தொழிலாளர்கள் 10 பேர் வலுக்கட்டாயமாக அலுவலகத்துக்குள் நுழைந்து மேலாளரையும் காசாளரையும் தாக்கினார்கள். அந்தப் பத்துத் தொழிலாளர்கள் மீது வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டது. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களில் ஏழு பேர் கைது செய்யப்பட்டார்கள். மூன்று பேர் நீதிமன்றத்தில் சரணடைந்தார்கள். குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களையெல்லாம் தங்கள் குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டு தங்கள் மீது கருணை காட்ட வேண்டுமென்று இறைஞ்சினார்கள். கோயம்புத்தூர் மாவட்ட மாஜிஸ்திரேட் அவர்கள் குற்றவாளிகளெனத் தீர்ப்பளித்து, நன்னடத்தைக்கான உறுதி மொழிப் பத்திரங்கள் எழுதிக்கொடுத்ததன் பேரில் அவர்களை விடுதலை செய்தார்.

29th January 1972]

Stray cattle

* 53 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN and THIRU M. ARUMUGASWAMI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that stray cattle are posing considerable traffic problem in Madras City; and

(b) if so, the action taken thereon?

பராரியாய்த் திரியும் கால்நடைகள்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் & திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்னை மாநகரில் பராரியாய்த் திரியும் கால்நடையால் போக்குவரத்துத் தொல்லை இருந்து வருவது என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அது குறித்து மேற்கொண்ட நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: (அ) சென்னை மாநகரில் உள்ள சாலைகளில் கால்நடைகள் பராரியாய்த் திரிவது காணப்படுகின்றது. ஆயினும் இவற்றினால் போக்குவரத்துக்குக் கணிசமான அளவுக்கு இடையூறு ஏற்படுவதில்லை. சில நேரங்களில் கொஞ்சம் இடையூறுகள் ஏற்படவும் செய்கின்றன.

(இ) பராரியாய்த் திரியும் கால்நடைகள் வளைத்துப் பிடிக்கப்பட்டு, சென்னை மாநகரில் பல்வேறு காவல் நிலையங்களோடு இணைக்கப்பட்டுள்ள கால்நடைப் பட்டிகளுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுகின்றன. சென்னை மாநகர் காவல்துறைச் சட்டத்தின் 71-வது பிரிவின் (ix) பகுதியின் கீழ், கால்நடை உரிமை பாளர்கள் மீது வழக்குகள் தொடரப்படுகின்றன. குற்றவாளிகள் என்று தீர்மானிக்கப்படுகிற கால்நடை உரிமையாளர்கள் அபராதம் விதிக்கப்படுகின்றனர்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, வெளிநாடுகளில் இதுபோன்ற கால்நடைகளை நகரங்களிலிருந்து ஐந்து அல்லது பத்து மைல் தூரத்திற்கு அப்பால் வைக்க வேண்டுமென்று சட்டத்தை இயற்றி அதன் காரணமாக கால்நடைகள் நகரத்திற்குள் வராமல் தடுத்திருக்கிறார்கள். அது போன்ற ஏற்பாட்டை அரசு செய்ய முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: உரிமை கோரப்படாத கால்நடைகளை சென்னை நகரத்திற்கு வெளியே உள்ள கால்நடைப் பண்ணைக்கு அனுப்பி வைக்கலாமா என்று மாநகராட்சி மன்றம் யோசித்து, அதுபற்றி வெளியிலுள்ள அந்தப் பண்ணை நிர்வாகிகளுக்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறது. பதில் ஏதிர்பார்க்கப்படுகிறது. தக்க பதில் வந்த பிறகு கால்நடைகளை அங்கே அனுப்ப ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: இது வரையில் அம்மாதிரிப் பிடிக்கப்பட்ட கால்நடைகளைத் திரும்பக் காவல் நிலையத்திற்குக் கொண்டு போன பிறகு விட்டு விடப்படுகிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அபராதம் வசூலிக்கப்பட்ட பிறகு விடப்படுகிறது. அப்படி ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் அபராதமாகவும் வசூலிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

[29th January 1972]

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : அன்-க்ளெய்ம்-டாக () இருந்த மாடுகள் சும்மா திருப்பி விடப்படுவதாக அறிகிறேன். அது உண்மையா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : கால்நடைகளில் கன்றுகளாக உள்ள வற்றை அவ்வாறு பிடித்தால் அவற்றை எஸ்.பி.சி.ஏ. மூலமாக பெரம்பலுக்குப் பக்கத்தில் ஒரு பாதிரியார் நடத்துகின்ற மடாலயத்திற்கு 200 கன்றுகள் வரையில் அவர் வளர்ப்பதற்கு ஒப்புக்கொண்டிருப்பதால், அனுப்பப்படுகின்றன. வயதான மாடுகளுக்குச் சரியான போக்கிடம் இன்னும் கிடைக்கவில்லை.

திரு. கே. ராஜாராம் : உரிமம் பெறாத 'ஸ்ட்ரே காட்டில்' என்பவற்றிற்கு அபராதம் கட்டுகிறார்களே, அவர்கள் அந்த மாடுகளுக்குச் சொந்தக்காரர்களாகத் தானே இருக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட மாடுகளை ஊருக்கு அப்பால் ஐந்து மைலுக்கு அப்பால் ஏதேனும் பண்ணை வைத்து அங்கே கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : உரிமம் கோரப்படாத மாடுகள் என்று சொன்னேன். அதற்குச் சொந்தக்காரர்கள் இல்லாத என்றுதான் பொருள். அந்தப் பொருளில்தான் சொன்னேன். சொந்தக்காரர்கள் இருந்தாலும், அபராதம் குறைவாக இருப்பதால், 50 காசு ஒரு ரூபாயாக இருப்பதால் வெள்ளாடு, செம்மறி ஆடு, பன்றிகளுக்கு 50 காசும் மற்றவைகளுக்கு ஒரு ரூபாய் என்றும் இருப்பதால் அதைக்கட்டி மீட்டுக்கொண்டு போய் மறுபடியும் விட்டுவிடுகிறார்கள். சொந்தக்காரர்களுக்கு அக்கால்நடைகளைப் பராமரிக்கத் தகுந்த தொழுவமோ வேறிடமோ இல்லை. அதனால் வெளியே விட்டுவிடுகிறார்கள். ஒரு ரூபாய்தானே என்று செலுத்திவிடுகிறார்கள். முதலில் உரிமம் இல்லாத, சொந்தக்காரர்கள் இல்லாத கால்நடைகளைப் பிடித்து வெளியில் உள்ள பண்ணைக்கு அனுப்ப மாநகராட்சி மன்றம் யோசித்து வருகிறது.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : உரிமம் கோரப்படாத கால்நடைகள் இப்போது அரசாங்கப் பொறுப்பில் எத்தனை இருக்கின்றன?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : எத்தனை தேவை என்று சொன்னால், கணக்குப் பார்க்கலாம்.

Complaints pending in the office of the Director of School Education, Madras

* 54 Q.—THIRU M. ARUMUGASWAMI: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) the details of the complaints pending in the Office of the Director of School Education, Madras referred to it by the complaints cell of the Secretariat; and

(b) the stage at which the matters stand at present?

பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் அலுவலகத்தில் முடிவுபெறாமல் உள்ள புகார்கள்

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தலைமைச் செயலகப் புகார்ப் பிரிவு, பள்ளிக் கல்வி இயக்குநருக்கு அனுப்பி, அவரது அலுவலகத்தில் முடிவுபெறாமல் உள்ள புகார்களின் விவரங்கள் யாவை?

(இ) இவை தற்போது எந்த நிலையில் உள்ளன?

29th January 1972]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) & (இ) மேலவையின் முன் விவர அறிக்கை * ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : பள்ளிக் கல்வி இயக்குநருக்குச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கையெழுத்துப் போட்டு அனுப்புகிற புகார்களுக்கு பதில் எழுத வேண்டுமென்ற விதிமுறை வைத்தால், பல பிரச்சனைகள் தீருவதற்கு வழிபாடும். இதை அரசு பரிசீலிக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் பொறுத்த வரையிலும், அனுப்பப்படுகிற அத்தகைய கடிதங்களுக்கு உடனடியாக பதில் எழுத வேண்டுமென்ற குறிப்பு அவர்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் குறிப்பிடும் விஷயம் என்ன நிலையில் இருக்கிறது, அது நடக்குமா நடக்காதா என்பதையும் காலத்தாழ்வு ஏற்படுமென்றால், உடனே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்தால் அவர்கள் அதைப் புரிந்துகொள்வார்கள். அதைச் செய்ய வேண்டுமென்ற குறிப்பு இயக்குநருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : இங்கே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள 31 முறையீடுகள், பென்ஷன் கொடுக்கவில்லை, சம்பளம் கொடுக்கவில்லை, காலதாமதமாகிறது என்று தான் இருக்கின்றன. இவையெல்லாம் முறையீட்டுக் கழகத்திற்கு வந்த புகார்களாகும். இதைத் தவிர கல்வி இயக்குநர் அலுவலகத்திற்கு நூற்றுக்கணக்கான புகார்கள் வந்திருக்கக் கூடும். அவற்றைப் பற்றிய புள்ளி விவரம் நம்மிடம் இருக்கிறதா? குறிப்பாக ஓய்வூதியம், ஊதியம் சம்பந்தப்பட்ட புகார்கள் சம்பந்தமாக, குறிப்பிட்ட கால வரையறைக்குள்ளாக, இரண்டு மாதங்களுக்குள்ளாக, கல்வி இயக்குநர் முடிவெடுத்து அறிவிக்க வேண்டுமென்று அரசு ஆணையிடுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : கல்வி இயக்குநர் அலுவலகத்திலும் புகார்கள் வருகின்றன. அவற்றின் மொத்த எண்ணிக்கை சொல்வதற்கில்லை. குறிப்பிட்ட குறிப்புகளைக் கேட்டதால், அவை தரப்பட்டிருக்கின்றன. ஓய்வூதியத்தைப் பொறுத்த வரையில், ஏற்கனவே இருந்த காலத்தாழ்வு ஓரளவுக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. எப்போது ஓய்வு பெறுகிறார்கள் என்பதை முன் கூட்டியே கண்டு ஐந்தாறு திங்களுக்கு முன்னால் அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்து ஓய்வு பெற்றவுடனேயே ஓய்வூதியம் வழங்கும் அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : முன்னால் உறுப்பினர் திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல, பள்ளிக் கல்வி இயக்குநருக்கு எழுதுகிற கடிதங்களுக்கு பதில் வருவதில்லை. பொதுவான விஷயத்தைப்பற்றி எழுதினாலும் பதில் வருவதில்லை. நானும் ஒரு இறந்த ஆசிரியருடைய மனைவிக்கு உதவித் தொகை தருவது சம்பந்தமாக மூன்றுமுறை கடிதம் எழுதி அதற்குப் பதில் எழுதப்படவில்லை. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எழுதுகிற கடிதங்களுக்காவது கட்டாயமாகப் பதில் அனுப்ப வேண்டுமென்ற ஏற்பாட்டை அரசு உடனடியாகச் செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : முதலில் குறிப்பிட்டபடி, சட்டமன்ற மேலவை, பேரவை உறுப்பினர்கள் எழுதுகிற கடிதங்களுக்கு அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விஷயம் இருக்கிற நிலைமைக்கு உடனடியாகத் தகவல்

[29th January 1972]

அனுப்ப வேண்டுமென்றும் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கையைப் பிறகு தெரிவிக்க வேண்டுமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தகவல் வராமலிருந்தால் அதை அரசு கவனித்து நடவடிக்கை மேற்கொள்ளலாம்.

திரு. எஸ். முத்துசாமி: இந்த விவா அறிக்கையில், பல தகவல்கள் மாவட்டக் கல்வி அலுவலகத்திலிருந்து தலைமைக் கல்வி அலுவலகத்திற்கு வரவில்லை என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே இருக்கிற எழுத்தாக்கக் குறைந்து விட்டதால், இது போன்ற தாமதம் ஏற்படுகிறது என்பதை அரசு அறியுமா? அறிந்திருந்தால் கிளார்க்குக்ளை அதிகமாகப் போட்டு அந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: காலத்தாழ்வுக்கான காரணங்கள் என்ன என்பது புரியவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறியதைப்போன்ற காரணமாக இருந்தால், அது தனியாகக் கவனிக்கப்பட்டு நடவடிக்கை எடுக்கப் படவேண்டியதாகும். ஆனால் எல்லாவற்றிற்கும் அதுதான் காரணமாக இருக்குமென்று சொல்வதற்கில்லை. பொதுவாகவே இதில் ஏற்படும் நிலைமை மற்றவை பற்றி சுற்றறிக்கைகள் பள்ளிக் கல்வி இயக்குனருக்கும் கல்லூரிக் கல்வி இயக்குனருக்கும் விடப்பட்டிருக்கின்றன.

Temple Tanks

* 55 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Corporation of Madras has taken a number of temple tanks in Madras on lease; and

(b) if so, the details thereof?

கோவில் குளங்கள்

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்னை மாநகரிலுள்ள கோவில் குளங்கள் பலவற்றை சென்னை மாநகராட்சி குத்தகைக்கு எடுத்துள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மைலாப்பூர் ஆதிகேசவபெருமாள் கோயில் நம்பகர்களின் கோரிக்கையின்பேரிலும், பொது மக்களின் நலத்தை முன்னிட்டும், மைலாப்பூரில் உள்ள சித்திரக்குளத்தைச் சென்னை மாநகராட்சி ஆண்டுதோறும் பெயரளவு வாடகையாக ரூ. 1-க்கு 1953 முதல் 99 ஆண்டுக்கு குத்தகைக்கு எடுத்துள்ளது.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, இந்தக் குளங்களை நிர்வகிப்பதற்கு அரசாங்கத்திடமிருந்து மாநகராட்சி மானியம் ஏதும் பெற்றுள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, சுகாதார நிலையம்போன்று தண்ணீரைத் தூய்மைப் படுத்துதல், பாதுகாத்தல் போன்ற நடவடிக்கைகளை மாநகராட்சி மன்றம் மேற்கொண்டிருக்கிறது. குளம் பழுது பட்டிருப்பதால், சரிப்படுத்த வேண்டுமென்று ஒரு திட்டம் வகுத்து, ரூ. 66,500

29th January 1972]

மதிப்பீட்டில் அதை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று அறநிலையப் பாதுகாப்புத் துறையை மாநகராட்சி கேட்டிருக்கிறது. அது அறநிலையப் பாதுகாப்புத் துறையின் பரிசீலனையில் இருந்துவருகிறது.

Secondary Education Board

* 56 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have constituted a Secondary Education Board in the State; and

(b) if so, the details thereof?

இடைநிலைக் கல்வி வாரியம்.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இம்மாநிலத்தில் இடைநிலைக் கல்வி வாரியம் ஒன்றை அரசு அமைத்துள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆம். மாநில இடைநிலைக் கல்விக்கு குழு 25—10—1971 நாளிட்ட 1828 எண்ணுள்ள அரசாணையின் படி (நிலை) திருத்தி அமைக்கப்பட்டு பணியாற்றி வருகிறது.

(இ) இக்குழு பதனேழு நபர்களைக் கொண்டது. அவர்கள் கீழ்க்கண்ட சார்பிற்கு பிரதிநிதியாவார்:—

அரசு அதிகாரிகள் (அலுவலரால் உயர்ப்பெற்ற)	5
மதுரைப் பல்கலைக் கழகம்	2
அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகம்	1
சூசியர் சார்பில்	2
நிர்வாகத்தினர் சார்பில்	3
சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்	4

இது சட்டநிதியற்ற ஒரு குழுவாகும். பள்ளிக் கல்வி இயக்குநரே இதன் தலைவர்.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, இந்த வாரியத்தில் சட்டப் பேரவை, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எவரும் இடம் பெறவில்லை என்று அறிகிறேன். அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதையும் அவர்கள் ஒருவர் இருவர் இதில் இருப்பது பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதையும் சொல்லி அதை அரசு பரிசீலிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: இதற்கென்று தனி விதிமுறை இருக்கிறதா இல்லையா என்று தகவல் இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால், அறிந்து சொல்ல முடியும். அதில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் இடம் பெறச் செய்ய இயலுமா இயலாதா என்று தெரியவில்லை. அந்தக் கருத்தை வேண்டுமானால் பரிசீலிக்கலாம்.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : இடைநிலைக் கல்வி வாரியம் ஆண்டுக்கு எத்தனை முறை கூடுகிறது? இதற்கு முன் இருந்த வாரியம் கூடவேயில்லை என்ற புகார் அரசிற்கு வந்திருக்கிறதா? ஆண்டுக்கு இத்தனை முறை கூடவேண்டுமென்ற விதியிருக்கிறதா? அது அனுஷ்டிக்கப்படுகிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இந்தக் குழுவின் காலம் 3 ஆண்டு என்று வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஆண்டுக்கு இத்தனை முறை கூட வேண்டுமென்ற விதிமுறை இருக்கக் கூடும். இதற்கு முன்னால் சரியாகக் கூடாமல் இருந்தது. அப்படியிருக்கக் கூடாது என்றுதான் திருத்தி யமைக்கப்பட்டு அதன் பணிகள் செம்மையாக ஆற்றப்பட வேண்டுமென்ற அறிவிப்பு தரப்பட்டிருக்கிறது.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, may I know whether the subject of reforms in the educational system in so far as secondary education is concerned, are placed before this Board for its advice or whether the Board has any other functions?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பொதுவாக இடைநிலைக் கல்வி பற்றி, பொதுவான பிரச்சனைபற்றி, அவ்வப்போது ஆலோசனை கூறுவதற்குத் தான் இந்தக் குழு இருக்கிறது. சிலபஸ் மற்றவைகளுக்கு தனிக் குழுக்கள் தனித்தனியாக அமைத்து அந்தந்தத் துறைக்கு உரிய வல்லுநர்களும் வித் பன்னர்களும் அடங்கிய குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டு அவர்கள் ஆராய்கிறார்கள். அந்த சிலபஸ் எல்லோருடைய பரிசீலனைக்கும் வைக்கப்பட்ட பிறகு நடை முறைப்படுத்தும் முறை மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

Tailoring Instructor

* 57 Q.—THIRU M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) the qualifications prescribed for tailoring instructors serving in Secondary Schools; and

(b) whether any such qualified tailoring instructor serving in the Virudhunagar Educational District, has been denied his salary as unqualified?

தையற்கலை ஆசிரியர்.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தையற்கலை ஆசிரியர் பதவிகளுக்கு வரையறுக்கப்பட்ட தகுதிகள் யாவை?

(இ) விருதுநகர் கல்வி மாவட்டத்தில் பணியாற்றும் அத்தகைய தகுதி புடைய தையற்கலை ஆசிரியர் பாருக்கேனும், அவர் தகுதியற்றவர் என்ற காரணம் காட்டப்பட்டு ஊதியம் மறுக்கப்பட்டதா?

(Electric Motor Pump)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் :

(அ) பொதுத் தெரகுதி ; எட்டாம் வகுப்பு அல்லது எஸ். எஸ். எல். சி. தேர்வு அல்லது சமமான பகுதி.

தொழில் நுட்பத் தகுதி : (i) தொழில் பள்ளி சான்றிதழ்

அல்லது

(ii) அரசு தொழில் நுட்பத் தேர்வு (கீழ்நிலை)

அல்லது

(iii) இந்திய அரசின் வேலை வாய்ப்பு மற்றும் மறு குடியமர்த்தல் இயக்கத்தினர் வழங்கும் சான்றிதழ்

அல்லது

(iv) இயக்குநரால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மற்ற பயிற்சி முறைகள்.

(இ) இல்லை.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : தலைவர் அவர்களே, விருதுநகர் கல்வி மாவட்டத்தில் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் இருக்கிற தனியார் உயர்நிலைப் பள்ளியில் தையல் ஆசிரியர் இந்தத் தகுதிகள் எல்லாம் பெற்றிருந்தும் அவருக்கு ஊதியம் வழங்கப் படவில்லை என்ற புகார் அரசிற்கு வந்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : விருதுநகர் கல்வி மாவட்டத்தில் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் சி.எம்.எஸ். உயர்நிலைப் பள்ளியில் தையல் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய ஒருவருக்கு அதற்குத் தகுதியில்லாததால், விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டது. அது தவறு என்று பள்ளித் தணிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டதால், 1969 டிசம்பர் மாதம் முதல் அவருடைய ஊதியம் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு அந்த நிலைமை சரி செய்யப்பட்டு அவருக்குச் சம்பளம் கொடுக்க 7-4-1971-ல் உத்தரவு போடப்பட்டது. நிறுத்திவைக்கப்பட்ட சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டதாகவும் நிலுவை எதுவும் இல்லையென்றும் பள்ளிக் கல்வி இயக்குனர் தெரிவித்தார்.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சம்பவத்தை அரசின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவந்ததற்குக் காரணம் ஒருவர் தகுதி பெற்றிருந்தும் கூட அவர் தகுதி பெறவில்லையென்று காரணம் காட்டி பல மாதங்கள் சம்பளம் கொடுக்காமலிருந்ததைப் பற்றி அரசு விசாரித்து ஏன் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டது என்று அந்த அதிகாரிகளிடம் “எக்ஸ்ப்ளனேஷன்” வாங்க அரசு முன்வர வேண்டும். அதைச் செய்வார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தணிக்கை அதிகாரி அப்படிக் குறிப்பிட்டிருந்ததன் காரணமாக கல்வித் துறையினர் நிறுத்தி வைத்தார்கள். பிறகு ஆராய்ந்த வகையில் அது திருத்தியமைக்கப்பட்டு ஊதியம் கொடுக்கப்பட்டது. இதுபற்றித் தனி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

திரு. கே. ராஜாராம் : தவறான தணிக்கை ரிபோர்ட் கொடுத்த அந்த அதிகாரியின் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முன்வருமா? இம்மாதிரி

[29th January 1972]

தவறான அறிக்கையினால் ஒரு ஆசிரியர் குடும்பம் பல மாதங்கள் கஷ்டப்பட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது என்பதை உணர்ந்து அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தணிக்கை அதிகாரி அப்படி அறிவித்திருந்தார். அதன் பேரில் நிறுத்திவைக்கப்பட்டது. பிறகு பள்ளிக் கல்வி இயக்குனர் அவர்கள் உத்தரவிட்டு மீண்டும் சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டது என்ற விவரமிருக்கிறது. வேறு வகையில் அதற்கு “எக்ஸம்ப்ஷன்” கொடுத்துத் திருத்தினார்களா என்ற விவரமில்லை. உண்மையிலேயே தணிக்கை அதிகாரி தவறாகச் சொல்லியிருந்தால், அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

*Office of the Commissioner for Government Examinations,
Madras*

* 58 Q.—THIRU D. SANTOSHAM :

THIRU M. RAJAH IYER : Will the Hon. the

THIRU V. ISVARMURTI :

Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether the proposal to decentralise the office of the Commissioner for Government Examinations, Madras, as recommended by the Working Committee headed by the Hon. Minister for Education is still pending; and

(b) if so, the stage and the steps taken to fulfil the recommendation of the Committee?

அரசினர் தேர்வுகள் ஆணையர் அலுவலகம்.

திரு. டி. சந்தோஷம் :

திரு. எம். ராஜா அய்யர் :

மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி :

நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் தலைமையிலுள்ள செயற்குழு செய்த பரிந்துரையின்படி சென்னை, அரசினர் தேர்வுகள் ஆணையர் அலுவலகத்தின் அதிகாரங்களைப் பரவலாக்கும் திட்டம் ஏதேனுமுண்டா?

(இ) ஆமெனில், இக்குழுவின் பரிவுரையை நிறைவேற்றும் பணி எந்நிலையில் உள்ளது? அன்வாறு நிறைவேற்ற எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) நிர்வாகத்தில் ஏற்படக்கூடிய இடர்ப்பாடுகளின் நிமித்தம், தேர்வு ஆணையர் அலுவலகத்தைப் பிரிப்பது கைவிடப்பட்டது.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : தலைவர் அவர்களே, இப்போது இம்மாதிரிப் பரிட்சைக்கு உட்காரும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் அதிகமாகிக் கொண்டே இருக்கிறது. இந்தச் சூழ்நிலையில் ஒரேயிடத்தில் தேர்வுக் கமிஷனர்

29th January 1972]

Commissioner for Examinations அலுவலகம் இருப்பதை மூன்று பிராந்தியங்களில் பிரித்துவைப்பது நல்லது என்பதை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்கிறதா? அப்படி அந்தந்தப் பிராந்தியங்களில் இருந்து வருகிறவர்கள் அவர்களுடைய மார்க்குகளைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு அல்லது அணுகுவதற்கு ஏற்ற நிலையில் டெப்டி கமிஷனர் அந்தஸ்தில் அதிகாரிகளை நியமித்து ரீஜனல் சென்ட்ரல்கள் மூன்றாவது ஏற்படுத்தி, அந்த இலாகாவில் டி-செண்ட்ரலைசேஷன் செய்ய அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு துணை அலுவலகம் மதுரையில் வைக்கலாமா என்ற கருத்து பரிசீலிக்கப்பட்டது. இங்கே ஒரு ஆணையாளரும் அங்கே ஒரு துணை ஆணையாளரும் வைப்பதன் மூலமாக அந்தப் பணியை இரண்டிடங்களில் வைப்பதை ஆராய்ந்த வரையில் செலவு அதிகமாக இருக்கும் என்பது ஒரு பக்கமிருந்தாலும், ஆணையாளரும் துணை ஆணையாளரும் அவ்வப்போது கூடிக் கலந்து பேசி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியிருப்பதால், ஒரே இடத்தில் இருப்பது நல்லது என்ற முடிவுக்கு வந்தார்கள். தேர்வு நடத்துகிற ஆணையாளர்களைப் பொறுத்தவரையில், பல வகையாகப் பிரித்தாலும், ஒரே இடத்தில் வைத்தாலும், அவர்களது பணி ஒரே வகையாக அமைந்திருக்கிறது. அதை “டிஸ்ட்ரிபியூட்” செய்வதால் தனிப் பலன் எதுவும் ஏற்படப்போவதில்லை. தற்போது அந்த எண்ணம் கைவிடப்பட்டு, தற்போது இங்கேயே வைக்கப்பட்டு, சிலபல தொழிற் துட்ப தன்மைகளைப் பொறுத்த வரையிலும், சுருக்கெழுத்து மற்ற தன்மைகளில் உள்ள தேர்வுகள் எல்லாம் தொழில்துட்பக் கல்வி துறைக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இப்போது அவர்களே நடத்துகிறார்கள். இவற்றைப் பிரித்து வைத்தால், பலன் ஏற்படும் என்று தெரிந்தால், பிறகு பரிசீலிக்கலாம். தற்போது அந்த எண்ணம் இல்லை என்பதால் கைவிடப்பட்டிருக்கிறது.

Train Services from Mettupalayam to Ootacamund

* 62 Q.—THIRU P. THIRUGNANASAMBANDAM : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the fact that the train services from Mettupalayam to Ootacamund are to be cancelled by the Central Government; and

(b) whether the State Government will take steps to continue the train service?

மேட்டுப்பாளையம்-உதகை புகைவண்டி.

திரு. பி. திருஞானசம்பந்தம் : மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மேட்டுப்பாளையத்திலிருந்து ஊட்டி செல்கிற புகை வண்டியை பத்திய அரசு நிறுத்தப் போவதை அரசு அறியுமா?

(இ) அதைத் தொடர்ந்து நடத்த மாநில அரசு முயற்சி செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாகிப் பாட்சா : (அ) ஆதாயமில்லாத எந்தப் பாதையையும் அகற்றுவது தங்கள் விருப்பம் அல்ல என்று 5-7-1969 தேதி யன்று மாநில அரசுடன் நடத்திய பேச்சு வார்த்தையின் பொழுது மைய அரசினால் அமைக்கப்பட்ட ஆதாயமில்லாத கிளை இருப்புப்பாதைகளின் குழுவின் தலைவர் தெளிவு படுத்தியிருக்கிறார்.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

[29th January 1972]

Unemployed Engineering Graduates

* 63 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN and THIRU M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the number of unemployed engineering graduates in the State as on date; and

(b) the steps taken by the Government to solve their unemployment problem ?

வேலை கிடைக்காத பொறியியற் பட்டதாரிகள்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் & திரு. எம். ராஜா அய்யர் : மாண்புமிகு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இம்மாநிலத்தில் இன்றுவரை வேலை கிடைக்காத பொறியியற் பட்டதாரிகளின் எண்ணிக்கை என்ன ?

(இ) அவர்களது வேலையில்லாச் சிக்கலைத் தீர்க்க அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகள் யாவை ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) 2,822 (30-9-1971 அன்று உள்ளபடி).

(இ) வேலையற்றிருக்கும் பொறியாளர்களுக்கு ஓரளவு வேலை வாய்ப்பு வசதியளிக்க அரசு அண்மையில் பாசன மின்சக்தித்திட்டங்களை ஆய்வு செய்யும் பணியையும் நிறைவேற்றும் பணியையும் மேற்கொண்டுள்ளது. அத்துடன் 600 பொறியியல் பட்டதாரிகளுக்குத் தொழில் பழகுவோர்க்குரிய பயிற்சியளிக்கும் திட்டம் 1970 அக்டோபரில் அரசு ஒப்புதல் பெற்றுள்ளது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : கடந்த 3, 4 ஆண்டுகளாக வேலையில்லாத பொறியியற் பட்டதாரிகள் தொகை அதிகரித்து வருகிறது என்பது உண்மையா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : சொல்லாமலே அது விளங்கும்.

Rural Housing Scheme

* 64 Q.—THIRU V. ISVARMURTI : Will the Hon. the Minister for Backward Classes be pleased to state—

(a) whether the Union Government have undertaken the entire cost of Rural Housing in this State; and

(b) if so, the details thereof ?

கிராமப் புற வீடு கட்டும் திட்டம்

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு பிற்பட்ட வகுப்பினர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இம்மாநிலத்தில் கிராமப்புற வீடு கட்டும் திட்டத்தின் செலவு முழுவதையும் மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொண்டுள்ளதா ?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை ?

29th January 1972]

மாண்புமிகு திரு. க. ராசாராம்: (அ) & (இ) இல்லை. எனினும் இந்திய அரசு கிராமப்புறங்களில் வீட்டு மனை இல்லாத தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு மனைகள் இலவசமாக வழங்க ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கியுள்ளது. இத் திட்டத்தின் கீழ் மத்திய அரசு 100 சதவீதம் மானியமாக, மாநில திட்ட வரம்பிற்கு புறம்பாக, மாநிலங்களுக்கு சில நிபந்தனையின்கீழ் வழங்கும்.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, மாநில அரசு கிராமப்புற வீடு கட்டும் திட்டம் ஏதாவது வைத்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. க. ராசாராம்: மாநில அரசுதான் இந்தக் கிராமப்புறங்களுக்கான திட்டத்தை வரைமுறையாகச் செய்து வருகிறது. மத்திய அரசு உதவியும் வருவதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எஸ். ஜெயசரம் ரெட்டியார்: கிராமப்புறங்களில் வீடு கட்டும் திட்டத்தில் அந்தந்தக் கிராமத்தில் எவ்வளவு ரூபாய் அதிகபட்சம் ஒரு வீட்டுக்குச் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கும்?

மாண்புமிகு திரு. க. ராசாராம்: இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் கிராமப்புறங்களில் வீடு, வீட்டுமனை இல்லாத ஒருவருக்கு வீட்டு மனைக்கு 100 சதவிகிதம் மானியமாகத் தந்து இலவசமாக வழங்கலாம் என்று மத்திய அரசுத் திட்டம் சொல்லியிருக்கிறது. 100 சதவிகிதம் கெஜத்திற்கும் அதிகமில்லாத அளவில் தருவதாகவும் அதற்கு ரூ. 150 வரையிலும் செலவு செய்யலாம் என்றும் அந்தத் திட்டத்தில் குறிப்பிட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

South Madras Neighbourhood Scheme

* 65 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Backward Classes, be pleased to state—

(a) whether it is a fact that compensation has not yet been paid to owners, from whom lands were acquired in the year 1962, for the South Madras Neighbourhood Scheme;

(b) if so, the reasons therefor; and

(c) the action proposed to be taken by the Government in the matter?

தென் சென்னை புறநகர் திட்டம்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு பிற்பட்ட வகுப்பினர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தென் சென்னை புறநகர் திட்டத்திற்காக 1962-ஆம் ஆண்டு கையகப் படுத்தப்பட்ட நிலங்களின் சொந்தக்காரருக்கு இழப்பீட்டுத் தொகை இன்னும் வழங்கப்படவில்லை என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

(உ) இது குறித்து அரசு எடுக்கக் கருதியுள்ள நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. க. ராசாராம்: (அ) இல்லை.

(இ) & (உ) வினாக்களுக்கு இடமில்லை.

[29th January 1972]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, புறநகர்த் திட்டத்தில் 1962-ல் கையகப்படுத்தப்பட்ட நிலத்தில் உள்ளவர்கள் பலருக்கு இன்னும் பணம் கிடைக்கவில்லை, செங்கற்பட்டு சப்-கோர்ட்டில் அவை வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகிறதே, அது உண்மையா?

மாண்புமிகு திரு. க. ராசாராம் : நிலத்திற்குத் தரப்படவேண்டிய தொகையை சர்க்கார் கோர்ட்டில் செலுத்திவிட்டது. ரெவின்யூ டெபாசிட்டில் வைத்து அதன் மூலமாக நிலச் சொந்தக்காரர்கள் பெற்றுவிட்டார்கள். நிலச் சொந்தக்காரர்கள் அந்த நிலம் தங்களுக்கு எந்த முறையில் உரிமை புள்ளது என்பதை நீதி மன்றத்திற்கு வந்து நிரூபித்துத்தான் நில ஈட்டுத் தொகையைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இதற்கும் எங்களுக்கும் எந்த விதத் தொடர்பும் இல்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : இழப்பீட்டுத் தொகை எவ்வளவு ரூபாய் அரசு செலுத்தியிருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. க. ராசாராம் : இழப்பீட்டுத் தொகை 5 சதவிகிதம் சராசரி விலையில் மதிப்பிட வேண்டுமென்றும் சொலேஷியம் சராசரி 5 சதவிகிதம் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் நீதிபதி தீர்ப்பளித்திருக்கிறார்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : இந்த விஷயம் கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டிய அவசியம் எப்படி ஏற்பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. க. ராசாராம் : அந்த நிலங்களை ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்களுக்குச் சொந்தம் என்று உரிமை கொண்டாடுவதால், நிலத்திற்கான தொகை ரெவின்யூ டெபாசிட்டிலும் கோர்ட்டிலும் கட்டப்பட்டது. கோர்ட் மூலமாகப் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள்.

Government High School, Paganeri

* @ 5 Q.—THIRU P. THIRUGNANASAMBANDAM : Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state whether it is a fact that the electric motor pump set purchased for the use of Government High School, Paganeri, Ramanathapuram District, has been kept idle for the last six years for want of power connection?

பாகனேரி அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளி

திரு. பி. திருஞானசம்பந்தம் : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி தீர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

இராமநாதபுரம் மாவட்டம் பாகனேரி அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளி உபயோகத்திற்கு வரங்கிய, மின்சார தண்ணீர் இறைக்கும் சாதனம் (Electric Motor Pump) மின் இணைப்பு இல்லாத காரணத்தால் கடந்த 6 ஆண்டுகளாக உபயோகமற்று இருப்பது உண்மையா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஆம், மின் இணைப்பு வசதியைச் செய்து தர நடவடிக்கை இப்போது எடுக்கப்பட்டுவிட்டது.

@ Postponed from the list of questions for 24th January 1972.

29th January 1972]

Lalitha Kala Academy

* @ 6 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether the assets and liabilities of the Lalit Kala Academy have been settled; and

(b) if so, the details thereof ?

லளித கலா அக்காடமி

திரு. வி. சஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) லளித கலா அக்காடமியின் இருப்புகளும் பொறுப்புகளும் முடிவு கட்டப்பட்டுவிட்டனவா ?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரமென்ன ?

மாண்புமிகு டாக்டர். இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) & (இ) ஆம். தமிழ்நாடு மாநில லளிதகலா அகாடமி (கலின்கலைக் கழகம்) தற்போது செயலில் இல்லை. அகாடமியின் சொத்துக்களுக்கு சட்டபூர்வமாக உரிமைகோருபவர யாரும் இல்லை. இந்திய அரசியலமைப்பின் 296வது பிரிவின்கீழ் காலக் கழிவு (Lapse) அரசு உறுப்பொருள் (escheat) அல்லது தகுந்த உரிமை கோருபவர்கள் எவரும் இல்லாமை (bona vacantia) காரணமாக சொத்து ஒன்று அரசைச் சேர்ந்துவிடும். அதாவது ஒரு சொத்துக்குச் சட்டபூர்வமாக உரிமை கோருபவர் இல்லாவிடில் அச்சொத்து அரசின் உடைமையாகிவிடும். அதன்படி இந்திய ஸ்டேட் வங்கியில் அகாடமியின் பெயரில் இருந்த ரூ. 253.93 மாநில அரசுக்கணக்கில் வரவு வைக்கப்படுமாறு ஆணையிடப்பட்டது. பின்வரும் இயங்கும் சொத்துக்களும் மாநில அரசிடம் உரிமை நிலைபெற வேண்டும் என்று ஆணையிடப்பட்டது. ஒலியங்கள், சிற்பங்கள், மட்பாண்டப்பொருட்கள், மேசை நாற்காலிகள், பிற கருவிகள், எழுது பொருள்கள், சங்கீதககள், நூல்கள் நூல்கள் முதலியன.

திரு. வி. சஸ்வரமூர்த்தி : தலைவரவர்களே, இந்த லளித கலா அகாடமியை முடிவிட்ட காரணத்தால், ஒவியம் பயிலும் மாணவர்களின் படங்களை ஆண்டுதோறும் காட்சிக்கு வைத்து பரிசுகள் வழங்கும் திட்டத்தை நல்ல முறையில் செயல்படுத்த முடியாமலிருக்கிறது என்பதையும், இந்த அகாடமியை மீண்டும் உயிர்ப்பிக்க வேண்டிய முக்கியத்துவத்தையும் மனதில் கொண்டு இதைப் புதுப்பிக்க, உயிர்ப்பிக்க அரசாங்கம் முன்வருமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இந்த அகாடமியை—கலைக் கழகத்தைப் புதுப்பிக்க வேண்டும் என்ற முயற்சியினை அரசாங்கம் மேற்கொண்டிருக்கிறது. அதற்கான வரைவுக்குறிப்பைத் தயாரிக்கும்படி கல்வித் துறைச் செயலாளர் அவர்கள் கேட்டுக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசும் இதை ஒரு சென்டர் ஆக்குவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு, அதற்காக ரூ. 1,80,000 அளவில் ஒரு திட்டமும் தீட்டி, அதில் 50 சதவிகிதத்தை மாநில அரசு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும், மீதி 50 சதவிகிதத்தை

@ Postponed from the list of questions for 24th January 1972.

[29th January 1972]

மத்திய லளித கலா அகாடமி ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று சொல்லியிருக்கிறது. இதற்காக இங்கே ஒரு ஏக்கர் நிலம் கேட்டு, அதையும் வழங்க அரசு முன்வந்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட அக்காடமி போன்ற அமைப்பு உருவாக வேண்டும் என்ற செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: தலைவரவர்களே, இந்த அகாடமி என்ன பணியைச் செய்து வருகிறது, இது எந்தப் பொருளாதாரத்தைக் கொண்டு இயங்குகிறது, என்ன செய்வதற்கு இதைப் புதுப்பிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள்?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, சாகித்ய அகாடமியைப் போன்றது தான் இந்த அகாடமியும். சாகித்ய அகாடமி இலக்கியங்களைப் பற்றியது; இந்த லளித கலா அகாடமி என்பது ஸ்பென் ஆர்ட்ஸ் என்ற கவின்கலைகளைப் பற்றியது. இதன் பெயரைக் கூட 'கவின்கலைக் கழகம்' என்று மாற்றியமைக்கலாம் என்ற எண்ணம் இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியதைப்போல், இது பலருக்குப் புரியாமல் இருக்கிறது. ஆதலால் கவின்கலைக் கழகம் என்று வைத்து, சிற்பம், ஓவியம் ஆகியவற்றில் வல்லுநர்களை ஊக்குவிக்கவும் அவர்களுடைய சிறந்த படங்கள் படைப்புக்களுக்குப் பரிசு வழங்கவுமான பணிகளை ஏற்கும். ஓவியம், சிற்பம் போன்ற கலைகளுக்கு நலந்தரும் கருத்துக்களை வகுக்கவும் இந்த அமைப்பு பயன்படும்.

திரு. எஸ். முத்துசாமி: தலைவரவர்களே, இந்த 'லளித கலா அகாடமி' யைத் தமிழ்ப்படுத்தியதுபோல், இதுபோன்று புரியாத சங்கங்களின் பெயர்களையும் தமிழ்ப்படுத்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: அவ்வப்போது எவ்வெவற்றைத் தமிழ்ப்படுத்தி புரியும் அளவில் ஆக்க முடியுமோ, அந்த முறையில் ஆக்கிக்கொண்டு வருகிறோம்.

Attestation from Gazetted Officers

* @ 7 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the difficulties of candidates seeking admission into Government Educational Institutions in procuring attestation from Gazetted Officers; and

(b) if so, the action taken thereon?

அரசிதழ் பதிவுபெற்ற அதிகாரிகளிடமிருந்து சான்றொப்பம்

திரு. வி. சண்முகமூர்த்தி: மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) அரசு கல்வி நிறுவனங்களில் சேர விரும்பும் மாணவர்கள், அரசிதழ் பதிவு பெற்ற அதிகாரிகளிடமிருந்து சான்றொப்பம் பெறுவதில் இடர்பாடுகளுக்குப்படுகின்றனரென்பதை அரசு அறிவுமா?

@ Postponed from the list of questions for 24th January 1972.

29th January 1972]

(இ) ஆமெனில், அதன் பேரில் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் யாவை? மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) இல்லை. இது குறித்து முறையீடுகள் எதுவும் அரசுக்கு வரவில்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

Photos of candidates seeking admission into the colleges

* @ 8 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the fact that some private colleges insist on photos of candidates seeking admission into their colleges; and

(b) if so, whether the same practice will be followed in Government Educational Institutions also?

தனியார் கல்லூரிகளில் சேர புகைப்படங்கள்

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தனியார் கல்லூரிகளில் சேர இடம் வேண்டி விண்ணப்பிக்கும் மாணவர்களிடம் அவர்களது புகைப்படங்களைச் சில கல்லூரிகள் கேட்கின்றன என்பதை அரசு அறியுமா?

(இ) ஆமெனில், இத்தகைய நடைமுறை அரசுக் கல்வி நிறுவனங்களிலும் பின்பற்றப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) இல்லை.

(இ) அரசுக் கல்லூரிகளில் இம்முறையைப் பின்பற்றுவதற்கான செயற் குறிப்பு எதுமில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவரவர்களே, எந்தக் காரணத்துக்காக இந்தப் புகைப்படங்கள் தனியார் கல்லூரியில் கேட்கப்படுகின்றன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, அதுபற்றிய குறிப்பு இல்லை. எந்தக் கல்லூரியில் கேட்கிறார்கள் என்ற குறிப்பு இல்லை. புகைப்படம் கேட்கக் கூடாது என்றும் இல்லை, கேட்கலாம் என்றும் இல்லை. எந்தக் கல்லூரியிலாவது கேட்கிறார்களா என்ற விவரக் குறிப்பு இல்லை. அரசாங்கக் கல்லூரிகளைப் பொறுத்த வரை, புகைப்படம் வேண்டும் என்ற உத்தரவு எதுவுமில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவரவர்களே, மாணவர்களுக்குப் பதிலாக மற்றவர்கள் பரிட்சை எழுதுகிறார்கள் என்பதற்காகப் புகைப்படங்களைக் கேட்கிறார்கள் என்பதை அரசு அறியுமா? ஆப்படி ஆள் மாறாட்டம் ஏதாவது நடந்திருக்கிறதா?

@ Postponed from the list of questions for 24th January 1972.

[29th January 1972]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தேர்வைப் பொறுத்த வரை புகைப் படம் கேட்கிற முறை வந்தால், நல்லது தான். ஆள் மாறாட்டம் நடக்கிற கேஸ்கள் ஆங்காங்கு ஒன்றிரண்டு நடக்கின்றன. வேறு பல மாநிலங்களில் இது அதிகமாக நடக்கிறது. தேர்வுகளுக்கு அந்த முறை வந்தால், நிலைமையைச் செம்மைப்படுத்தப் பயன்படுவதாக இருக்கும். இப்போது அப்படிப்பட்ட ஆணைகள் எதுவும் பிறப்பிப்பதாக இல்லை.

Tamil Nadu Graduates Teachers' Association

* @ 9 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Tamil Nadu Graduate Teachers' Association has represented to the Government during March-April, 1971 about refixation of their scales of pay;

(b) if so, whether the representation has been examined; and

(c) the action taken thereon ?

தமிழ்நாடு பட்டதாரிகள் ஆசிரியர்கள் சங்கம்

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழ்நாடு பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் சங்கம் தனது ஆசிரியர்களின் சம்பள வீதங்களை மறுநிர்ணயம் செய்யுமாறு 1971-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு-ஏப்ரல் திங்களில் அரசுக்கு முறையீடு ஏதும் செய்ததா ?

(இ) ஆமெனில், அந்த முறையீடு பரிசீலனை செய்யப்பட்டுள்ளதா ?

(உ) அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை யாது ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இத்தகைய கோரிக்கை வந்துள்ளது. நிதி நிலைமையை மனதில் கொண்டு இது பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : தலைவரவர்களே, இந்தக் கோரிக்கையின்மீது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் உறுதிமொழிகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தமிழ்நாடு பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் சங்கத்தினர் இந்தக் கோரிக்கையை அரசாங்கம் அனுதாபத்துடன் கவனிக்கும் என்று காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மீண்டும் அவர்கள் கோரிக்கையை அரசு பரிசீலிக்குமா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்கூட தன் உரையிலே குறிப்பிட்டார்கள். பல கேடிகரி களாகப் பிரித்துத்தான் இரண்டாவது ஊதியக் குழு சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. இதே “கேடிகரி” அடிப்படையில் இன்னும் பலர் வருகிறார்கள். ஒரு கேடிகரியைப் பொறுத்த வரை, ஊதியத்தை உரிபடுத்துகிற குழந்தை ஏற்பட்டால், எல்லா கேடிகரிக்கும் உயர்த்த வேண்டுமென்ற சங்கடம் ஏற்படுகிறது.

@ Postponed from the List of Questions for 24th January 1972

29th January 1972]

நிதித்துறை இந்த ஆட்சேபணையை எழுப்பிக்கொண்டிருக்கிறது. இதில் வேறு என்ன செய்யலாம் என்று பரிசீலனை இருந்து வருகிறது. சங்கடங்கள் நீருகிற நிலைமை ஏற்பட்டால்தான், இதற்கு வழி காண முடியும்.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, has any communication been sent by the Government saying that the consideration has been completed and that the demands of the Graduate teachers cannot be met ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அப்படிப்பட்ட குறிப்பு எதுவும் அனுப்பப்பட்டதாகத் தகவல் இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் பதில் கொடுக்க முடியும்.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தக் கோரிக்கை பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அது மிகவும் நம்பிக்கையூட்டக்கூடிய பெருஞ்செய்தியாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் இப்போது ஆசிரியர்கள் சமூகத்தில் ஒரு அரசு ஆணை கொடுக்கப்பட்டு அதிலே, கீழ்க்கண்ட ஆசிரியர்களின் ஊதியப் பிரச்சினை தீர்ந்து விட்டது, மறு பரிசீலனை செய்வதற்கு இடமேயில்லை என்று கூறி, அதில் முதலாவதாக இந்தப் பட்டதாரி ஆசிரியர்களின் பிரச்சனை தீர்ந்து விட்டதாகவும் மறு பரிசீலனைக்கு இடமில்லை யென்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் அவர்கள் பெரிதும் மனம் நொந்துபோயிருக்கிறார்கள். இப்போது அந்தக் கோரிக்கை மறு பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிய செய்தியை மிக்க மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கத் தயாராயிருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : Supplementaries must be short.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, அனுப்பப்பட்டிருக்கிற அதனையும் இப்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராஜா அய்யர் சொன்னதையும், ஆக இரண்டையும் சேர்த்துப் பரிசீலிக்க அரசு தயாராயிருக்கிறது.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : 25—12—1971 அன்றைய 'இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்' பத்திரிகையில், இந்தக் கோரிக்கை பரிசீலிக்கப்பட்டு விட்டதாகவும், இதில் தீர்ப்பும் எதுவும் இல்லையென்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறது அந்த உத்தரவிலே, என்று போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதைப்பற்றிக்கூடக் கவலையிலலை. மீண்டும் இதை அரசாங்கம் பரிசீலிக்கும் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள் ; அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து, விரைவிலே பரிசீலித்து, ஒரு நல்ல சாதகமான முடிவை அறிவிக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நன்றி தெரிவித்த பிறகு, மறுபடியும் என்னிடத்திலிருந்து பதில் எதிர்பார்ப்பது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. நன்றி தெரிவித்ததற்கு அடையாளமாக, தொடர்ந்து எந்தவிதக் கிளர்ச்சியும் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது பொறுப்புள்ளவர்கள் கடமையாகும்.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

[29th January 1972]

II. ADJOURNMENT MOTION *re* STRIKE IN THE B. & C. MILLS AT MADRAS.

MR. CHAIRMAN: Thiru M. Arumugaswami has given notice of an adjournment motion regarding the serious situation arising out of the strike in B & C Mills at Madras involving a large number of workers from 25th January 1972. The hon. Member will now briefly explain the position.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: தலைவரவர்களே, கடந்த 25-ஆம் நாளிலிருந்து சென்னை நகரத்தில் இருக்கக்கூடிய பக்கிங்ஹாம் கர்னாடிக் ஆலைத் தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தரப்பில் சொல்லப் படுகிற காரணம் எல்லாம்—வேஜ் போர்டு என்று சொல்லப்படுகிற சம்பள நிர்ணயக் குழு பஞ்சாலையில் இன்னின்ன பகுதியினருக்கு இன்னின்ன சம்பளம் என்று நிர்ணயித்திருந்தம்கூட, தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற மிகப் பெரிய தர்பு நெசவாலையான பக்கிங்ஹாம் கர்னாடிக் ஆலை அதை அமுல் செய்யவில்லை என்பதாகும். இதற்காக அவர்கள் வேண்டுகோள் விடுத்தும் பொறுமையாக இருந்தும் ஏறத்தாழ பல மாதங்களாக அமைதியான முறையிலே கேட்டுவந்த பிறகும், அந்த நிர்வாகத்தினர் இசைந்துவராத சூழ்நிலையில் வேலைநிறுத்தத்தில் இறங்கியிருக்கிறார்கள். பெரும்பாலான தொழிலாளர்கள் இந்த வேலை நிறுத்தத்தில் பங்கெடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்; ஒரு பகுதியினர்தான் பங்கெடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுவதற்கில்லை. இந்த வேலை நிறுத்தத்தை முடித்து ஒரு சமரசம் காண்பதற்கு அங்கு ஏதாவது இடையூறு இருக்குமானால்—நான் கட காலையில் சில நண்பர்கள் சொல்லக் கேள்விப் பட்டேன், அந்த இடையூறுகள் பெரும் அளவுக்கு அகற்றப்பட்டுவிட்டன என்று—அந்த இடையூறுகள் அகற்றப்பட்டுவிட்ட சூழ்நிலையில், தொழிலாளர்கள் தங்கள் கோரிக்கைகளைப் பெற்று மீண்டும் வேலைக்குச் செல்லவும், அவர்கள் தங்களுடைய தொழிற் சங்கத்தைப் புதுப்பித்துக்கொள்ளவும், நல்ல முறையில் தேர்தல் நடத்தி தாங்கள் விரும்பும் நிர்வாகக் குழுவைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளவுமான சூழ்நிலையை உடனடியாக அரசு ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படி நடவடிக்கை மேற்கொள்ளத் தவறினால், சென்னையில் ஏற்கெனவே பலவிதக் குழப்பங்கள் இருந்து வருகிற நிலையில், அது சாதாரண தொழிற்சாலைகளிலிருந்து தற்காப்பு இலாகாவுக்குச் சொந்தமான தொழில் பகுதிகளுக்கும் தாவி விட்ட நிலையில், அமைதி குலையும் ஆபத்து இருக்கிறபடியாலும், ஊரில் இதன் காரணமாக தொழிலாளர்கள் மத்தியில் பதட்ட நிலைமை இருப்பதாலும், அரசு உடனடியாகத் தலையிட்டு நல்ல முறையில் இந்த வேலை நிறுத்தத்தை முடிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்துவதற்காக இந்த அவையின் மற்ற நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைத்து, இந்தப் பிரச்சினையைப்பற்றி விவாதிக்க அனுமதிக்க வேண்டுமென்று தலைவரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN: The Hon. the Chief Minister will now state the viewpoint of the Government.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின் மீது உரையாற்றிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையை விரைவிலே பேசித் தீர்க்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். இது பேசித் தீர்க்கப்பட்டுவிட்ட பிரச்சினைபாலானும், இது பற்றிய சில விவரங்களை நான் இங்கே கூற விரும்புகிறேன். கோரிக்கைகள்

29th January 1972] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது பி அன்ட் சி ஆலையிலே உருவான பிரச்சினை கோரிக்கைகளின் அடிப்படையிலே ஏற்பட்டதாக அல்ல; கோரிக்கைகளையும் வைத்தார்கள்; என்றாலும், அவை முக்கியமானவையாகக் கருதப்படவில்லை. அங்கே விரைவில் தலைவர் தேர்தல் நடத்தப்பட வேண்டுமென்ற ஒரு எண்ணம் ஏற்பட்டது.

ஏற்கனவே அதற்குத் தலைவராக இருந்தவர் இடையிலே பதவி விலகிவிட்ட காரணத்தினால், அந்த யூனியன் இரு பிரிவாக ஆகிவிட்ட நிலையில் முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த கணபதி என்ற நண்பர் தற்காலிகத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தார். அங்கே தொழிலாளர்கள் கணபதி தலைமையில் அந்தத் தொழிற் சங்கத்தின் தேர்தல் எல்லாத் தொழிலாளர்களும் வாக்களித்திருந்திருந்தாலும் நேரடித் தேர்தலாக இருக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை எழுப்பி, அந்த அளவுக்கு தற்பொழுதிருக்கும் பைலா திருத்தப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், அந்தக் கோரிக்கை நியாயமானதில்லை, இப்பொழுதிருக்கும் 'பைலாபடி' தான் அந்தச் சங்கத்தின் தேர்தல் நடைபெற வேண்டுமென்று திரு. அந்தோணிப் பிள்ளை வாதாடினார். இதில் ஒரு வேடிக்கை என்னவென்றால், சிம்சன் நிறுவனத்திலே தொழிற் சங்க 'பைலாபடி' தேர்தல் நடத்தக் கூடாது, எல்லாத் தொழிலாளர்களும் வாக்களிக்கும் வகையிலே நேரடித் தேர்தல் நடத்தப்பட வேண்டுமென்று அங்கே கூறினார்கள். ஆனால், பி அன்ட் சி மில்லிலே தற்பொழுதிருக்கும் தொழிற் சங்க 'பைலாபடி' தான் தேர்தல் நடைபெற வேண்டும் என்ற வேடிக்கையான சூழ்நிலை இருந்தது. எனவே, அங்கிருந்த தொழிலாளர்களும், அவர்களுடைய வற்புறுத்தலுக்கிணங்க முன்னேற்றக் கழகச் சார்புடைய தொழிற் சங்கத்தைச் சேர்ந்த கணபதியும் பழைய பைலா திருத்தப்பட்டு நேரடித் தேர்தல் நடைபெற வேண்டுமென்று வாதிட்டார்கள். ஆனால், இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு நிலையான கொள்கையை இதிலே வைத்திருந்தது. எப்படி சிம்சன் நிறுவனத்திலே தொழிற் சங்கத் தேர்தல் 'பைலாபடி' தான் தேர்தல் நடைபெற வேண்டும் என்று கூறியதோ, அதே போல் தான் பி அன்ட் சி நிறுவனத்திலேயும் தொழிற் சங்கத் தேர்தல் இப்பொழுதிருக்கும் பைலாபடி தான் நடைபெற வேண்டுமென்று கூறியது. அந்தத் தேர்தல் அங்கே நடைபெறுவதற்கு ஏற்ற வகையில் தற்காலிகத் தலைவர் கணபதி அவர்களும், அவர்களைச் சேர்ந்த நிர்வாகிகளும் பொறுப்பிலிருந்து விலகிக்கொண்டால், விரைவில் சங்கத் தேர்தல் பைலாபடி நடத்த ஏற்பாடு செய்ய முடியும் என்பதற்கிணங்க நமது தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பேச்சு வார்த்தை நடத்தினார்கள். நானும், மற்றத் தொழிற் சங்கத் தலைவர்களையும் கணபதியையும் அழைத்து, பேச்சுவார்த்தை நடத்தி இன்று காலை எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளின்படி, சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கத் தலைவர் கணபதியும் அவரைச் சேர்ந்த நிர்வாகிகளும் பொறுப்பிலிருந்து விலகிவிட்டதால், பி அன்ட் சி மில்லிலே இப்பொழுதுள்ள பைலாபடி சங்கத் தேர்தலை நடத்த எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. தொழிலாளர்களின் ஊதிய உயர்வு சம்பந்தமாக நடுவர் தீர்ப்புப்படி இதுவரை தந்திருப்பது போக, மீதம் உள்ள தொகையை மில் நிர்வாகம் தமிழ் புத்தாண்டு தினத்திற்குள் தந்துவிடுவதாகச் சொல்லியிருக்கின்றது. மற்றப் பிரச்சினைகளைச் சங்க நிர்வாகிகளும், ஆலை நிறுவனமும் கலந்து பேசி தீர்வு காண்பதற்கு ஆலை நிர்வாகிகள் இசைந்திருக்கிறார்கள். இந்த விவரங்களை இரு சார்பிலேயும் உள்ள தொழிலாளர் தலைவர்களிடம் நமது தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லி,

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [29th January 1972]

அவர்களும் அவைகளை எல்லாம் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, பி அண்டு சி ஆலைத் தொழிலாளர்கள் உடனடியாக வேலைக்குச் செல்லுமாறு தமிழக அரசு சார்பிலே கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களும் வேலைக்குச் செல்லுவதாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, பிரச்சினை பேசித் தீர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் போலவே நான் எந்தப் பிரச்சினையாக இருந்தாலும், பேசித் தீர்க்க வேண்டும் என்பதில் இந்த அரசு அக்கரை கொண்டதாக இருக்கிறது. அதற்கேற்ற வகையில் தொழிலாளர்களைத் தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் பயிற்றுவிக்க வேண்டும் என்று நான் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, இந்த விவரங்களுக்குப் பிறகு, இந்தச் சபையை ஒத்திவைத்து இதைப்பற்றி மறுபடியும் விவாதிக்க, இந்தத் தீர்மானத்தை அளித்தவரே விரும்பமாட்டார் என்று கூறி, அமர்கிறேன்.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறிய விளக்கம் எனக்குப் பிற்பகலிலேயே கிடைத்தது; நான் ரொம்பவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆனாலும், இந்த விவரத்தைப் பற்றிச் சட்டப் பேரவையிலே அறிக்கை கொடுக்க இயலாத நிலையில், மேலவையிலாவது விவரங்கள் அதிகமாகக் கொடுக்க இயலும் என்பதால்தான் இதை நான் வற்புறுத்தினேன். இந்த ஆலைத் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமான பிரச்சினைகளிலே அரசுக்கு நான் ஏதேனும் பேச்சுவார்த்தைகளில் உதவிகரமாக இருக்க முடியும் என்று கருதினால், அதற்கு நான் தயாராக இருக்கிறேன். வன்முறையற்ற சங்கமாக, தொழிற்சாலைக்குள்ளே அரசியல் இல்லாத தொழிற் சங்கங்கள் நடப்பதற்காக எடுக்கப்படும் எல்லா நடவடிக்கைகளிலேயும் நான் என்னுடைய ஒத்துழைப்பை இந்த அரசுக்குத் தர தயாராக இருக்கிறேன் என்று கூறி, அமர்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : Having heard both the Member and the Hon. the Chief Minister, I withhold my consent to the raising of the matter.

III. CALLING ATTENTION TO THE CONTEMPLATED MOVE FOR AN EARLY LEGISLATION ON CEILING ON URBAN PROPERTY WHICH IS A STATE SUBJECT.

THIRU G. SWAMINATHAN : Sir, I beg to call the attention of the Hon. the Minister for Food and Revenue to a matter of urgent public importance, namely, the contemplated move for an early Central Legislation on ceiling on urban property which is a State subject.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, நிலங்கள், கட்டிடங்கள் வடிவிலுள்ள நகர்ப்புற உடைமைகள் மீது மேல்வாம்பு வரையறுக்க வேண்டியதன் தேவையைக் குறிப்பிட்டு இந்தியத் தலைமை அமைச்சர் நமது முதல் அமைச்சருக்கு எழுதிய கடிதம் ஒன்று 1970 பிப்ரவரியில் பெறப்பட்டது. இப்பொருள் குறித்த பல்வேறு கூறுகள் பற்றி ஆய்வு செய்வதற்காக செயற்குழு ஒன்றை இந்திய அரசு நியமித்திருப்பதாகவும், இதன் தொடர்பாக முதல் அமைச்சர் கமது கருத்தைத் தெரிவிக்குமாறும்

CALLING ATTENTION TO THE CONTEMPLATED MORE FOR AN 235
EARLY LEGISLATION ON CEILING ON URBAN PROPERTY
WHICH IS A STATE SUBJECT

29th January 1972] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

அக்கடிதத்தில் கூறப்பட்டிருந்தது. இந்தக் கடிதத்தில் எழுப்பப்பட்டிருந்த பொருள்களை ஆய்வு செய்ததன் விளைவாக, நமது அரசு 1971 ஜூலைத் திங்களில் நகர்ப்புற உடமைகள் குறித்த ஆய்வுக்குழு ஒன்றை நிறுவியது. அக் குழுவில் கீழ்க்கண்டவர்கள் உறுப்பினர்களாயுள்ளனர் :—

1. வருவாய்த்துறை வாரிய முதல் உறுப்பினர் (தலைவர்).
2. நகர்ப்புற நிலவரி குறித்து பொறுப்பு வகிக்கிற வருவாய்த்துறை வாரிய உறுப்பினர்.
3. அரசுச் செயலாளர், வருவாய்த் துறை.
4. அரசுச் செயலாளர், சட்டத் துறை.
5. அரசு தர்ப்பு வழக்குரைஞர், சென்னை.
6. நகர்ப்புற நிலவரி ஆணையாளர் (உறுப்பினர்-செயலாளர்).

சென்னை மாநகரில் நகர்ப்புற உடமைகள் எவ்வாறு செறிந்துள்ளத என்பது குறித்து ஆய்வு மேற்கொண்டு, குறிப்பாக, கீழ்க்கண்ட பொருள்கள் குறித்து அறிக்கையொன்றைப் பணித்தனுப்புமாறு இக்குழு கேட்கப்பட்டுள்ளது :—

(I) உடைமையின் மதிப்பையொட்டி மேல்வாம்பு வரையறுக்கப்பட வேண்டுமா அல்லது கட்டிடம் கட்டப்பட்டுள்ள பகுதியையொட்டி மேல்வாம்பு வரையறுக்கப்பட வேண்டுமா?

(II) தனிப்பட்ட நபர் ஒருவர், பிரிவினையாகாத இந்து குடும்பம் ஒன்று, ஒரு பொறுப்புக் கழகம், பிற வகை நிறுவனங்கள் இவற்றைப் பொறுத்த வரையில் வரையறுக்கப்படவிருக்கிற சரியான மேல்வாம்புத் தொகை அல்லது தொகைகள்;

(III) கட்டிடம் எழுப்பப்படாமலுள்ள நிலத்திற்கு மேலே சொல்லி யிருப்பதை விடக் குறைந்த மேல்வாம்புத் தொகை இருக்க வேண்டுமா?

(IV) நகர்ப்புற உடமைகளின் வாயிலாக பொருளாதார முறையில் விரும்பத்தக்க பயன்பாட்டை மேம்படுத்தி வரும் எந்தெந்த வகை அல்லது தரங்களைச் சேர்ந்த உடமைகளுக்கு மேல் வரம்பிலிருந்து விலக்களிக்கலாம்;

(V) மேல்வரம்பிற்கு மேற்பட்டு நகர்ப்புற உடமைகளை சொந்தத்தில் வைத்திருப்பதை ஊக்குவிக்காமலிருக்கும் வகையில் சொத்து வரியையும் என்டேட் வரியையும் கூடுதலாக விதிக்க வேண்டியதன் அவசியம்;

(VI) குடியிருப்பிற்கான அல்லது குடியிருப்பிற்காகாத காரியங்களுக் காகப் பயன் படுத்தப்படுகிற பிரிக்க முடியாத தனி வீடுகளைப் பொறுத்த வரையில் மேல்வரம்பைச் செயல்படுத்த முடியுமா? ஆம் எனில், எவ்வாறு செயல்படுத்த வேண்டும்? அவற்றைப் பொறுத்த வரையில், மேல் வரம்புக்கு மேற்பட்ட உடமைக்காக என்டேட் வரியையும் சொத்து வரியையும் கூடுதலாக விதித்தால் போதுமா?

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [29th January 1972]

(VII) மேல்வரம்பிற்கு மேற்பட்ட நகர்ப்புற உடமைகளைக் கட்டாயமாகக் கையகப்படுத்துவதற்காக சிறப்புச் சட்டம் ஒன்றை இயற்ற வேண்டியதன் அவசியம்; அதன் தொடர்பாக 'பொதுக்காரியம்' என்பதற்குரிய பொருள் விளக்கம்; இழப்பீடு எந்த அடிப்படையில் வழங்கப்பட வேண்டும்?

(VIII) கட்டாயமாகக் கையகப்படுத்தப்படும் நகர்ப்புற உடமை எவ்வாறு பகிர்ந்தளிக்கப்படும்?

திரு. பி. கே. நாயக் அவர்களது தலைமையில், நகர்ப்புற உடமைகள் மீது மேல்வரம்பு கட்டுவது குறித்து ஆய்வு செய்வதற்காக இந்திய அரசால் நியமிக்கப்பட்ட செயற்குழுவின் அறிக்கையில் அடங்கியுள்ள பரிவுரைகளையும் கருத்துக்களையும், மற்றும் இந்திய அரசு அனுப்பியுள்ள வரைவு சட்ட முன்வடிவில் கண்ட விதித்துறைகளையும் ஆலோசித்துப் பார்க்கும்படியும் இக்குழு வேண்டப்பட்டுள்ளது. இக் குழுவின் அறிக்கை எதிர்பார்க்கப் படுகிறது.

இதற்கிடையில், அந்தந்த மாநில அரசுகள் நகர்ப்புற உடமைகளமீது மேல்வரம்பு வரையறுப்பது குறித்து சட்டமியற்றுவதற்குப் பதிலாக, இந்திய அரசு அதுகுறித்து பொதுவானதொரு சட்டத்தை இயற்றவேண்டும் என்று இந்திய அரசு கருத்து தெரிவித்தது.

தற்போது நகர்ப்புற உடமைமீது சட்டம் இயற்றுதல் மாநில அரசின் அதிகாரத்தில் உள்ளது. அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 252-வது பிரிவின் கீழ், மேற்சொன்னவாறு சட்டமியற்ற, மாநிலச் சட்ட மன்றங்கள் தீர்மான மொன்றை நிறைவேற்றியதன் பின்னரே மத்திய அரசு இதுகுறித்துச் சட்ட மியற்றலாம். இதுபற்றிப் பல்வேறு மாநிலங்களாலும் தனித்தனியாகச் சட்டமியற்றப்படுவதற்குப் பதிலாக, பொதுவான மத்தியச் சட்டம் ஒன்று இயற்றப்பட வேண்டுமென்று மத்திய அரசால் வற்புறுத்தப்படுகிறது. ஏனெனில், அத்தகைய மத்தியச் சட்டமொன்றவ்கீழ், இந்தியாவில் எந்த இடத்திலும் குடும்பங்களுக்குச் சொந்தமாயுள்ள உடைமைகளை மதிப்பிடுதல் முதலிய காரியங்களுக்காக மொத்தமாக எடுத்துக்கொண்டு ஆய்வு செய்யலாம்; மேலும், நாடு முழுவதிலும் உடைமைகளைக் கையகப்படுத்துவதற்கும் இழப்பீடு வழங்குவதற்கும் மத்தியச் சட்டம் ஒரு சீரான அடிப் படையைப் பின்பற்றுவதற்கு வழிகோலும்.

இந்திய அரசின் கருத்துரை பரிசீலிக்கப்பட்டது. இச் செயற்குறிப்பு சிக்கலான ஒன்றாக உள்ளதாலும், விவரங்கள் அடங்கல் முறையில் பரிசீலிக்கப் பட்டாலொழிய இச்செயற்குறிப்பை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்வது இயலாது என்பதாலும், இதுகுறித்து மத்திய அரசோ, மாநில அரசோ சட்டமியற்ற முற்படுவதற்குமுன் இதுகுறித்த அனைத்துக்கூறுகள் பற்றியும் ஆராய்வதற்காக, அதிகாரிகள் அளவில் எல்லா மாநிலங்களும் பங்கு பெறும் மாநாடு ஒன்றை நடத்துவது நன்மை பயப்பதாக இருக்கும் என்று கருதப் பட்டது. அதற்கிணங்க, இப்பிரச்சினை குறித்து விவாதம் அனைத்து மாநிலங்களின் அதிகாரிகள் பங்கு கொள்ளும் மாநாடு ஒன்றைக்கூட்டுமாறு, நமது முதலமைச்சர் இந்தியத் தலைமையமைச்சரைக் கேட்டுக்கொண்டார்.

29th January 1972]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

இருந்தபோதிலும், முன்னதாக மாநிலங்களின் பார்வைக்கு அனுப்பப் பட்ட வரைவுச் சட்ட முன்வடிவில், பல்வேறு மாநிலங்கள் அனுப்பியுள்ள பதில்கள், தெரிவித்துள்ள கருத்துரைகள், ஆகியவற்றையொட்டி, அதிற் செய்யத் தேவைப்படும் திருத்தங்கள் குறித்துப் பரிசீலனை செய்யப்பொருட்டு, இந்திய அரசு, பொதுப்பணிகள்-விட்டுவசதி அமைச்சகத்தின் 4-1-1972-ஆம் நாளிட்ட ஆணையில், திரு. பி. சி. மேத்தியூவைத் தலைவராகக் கொண்ட இன்னொரு ஆய்வுக்குழுவை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

ஏற்கனவே கூறியுள்ளவாறு, நகர்ப்புற உடமைகளுக்கு மேல்வாம்பு கட்டுவது மாநில சட்டமன்றங்களுக்கே உரிய சட்டமியற்றும் அதிகார வரம்பிற்கு உட்பட்டதாகும். அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 253-வது பிரிவில் வகை செய்யப்பட்டுள்ள அளவைத் தவிர, அது நாடாளுமன்ற வரம்பிற்குட் பட்டதன்று. இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாநிலச் சட்ட மன்றங்கள் இப்பொருள்பற்றிச் சட்டமியற்ற நாடாளுமன்றத்துக்கு அதிகாரமளித்துத் தீர்மானமொன்றை நிறைவேற்றினால் அதன்படி இப் பொருளை நிறைப்படுத்தி, நாடாளுமன்றம் அவசியமாக சட்டத்தை இயற்றலாம். அவ்வாறு நிறைவேற்றப்படும் சட்டம் அந்த மாநிலங்களுக்குப் பொருந்தும். அத்துடன் நமது சட்டமன்றங்களின் காரியத்துக்காக நிறை வேற்றப்பட்ட தீர்மானமொன்றின்பூலம் அதனை, அடுத்து ஏற்றுக் கொள்கிற எந்த மாநிலத்திற்கும் பொருந்தும். எனவே, சட்ட நிலைமை யாதெனில், தமிழ்நாடு சட்டமன்றம், இப்பொருள்பற்றிச் சட்டமியற்ற நாடாளுமன்றத் திற்கு அதிகாரமளித்துத் தீர்மானம் ஒன்றை நிறைவேற்றுவதற்கு வரையில் அல்லது மத்தியச் சட்டமொன்றை ஏற்றுக்கொண்டு தீர்மான மொன்றை நிறைவேற்றுகிற வகையில், நகர்ப்புற உடமைக்கு மேல் வரம்பு கட்டுகிற நாடாளுமன்றச் சட்டம் தமிழ்நாடு மாநிலத்துக்குப் பொருந்தாது. எனவே, நகர்ப்புற உடமைக்கு மேல்வாம்பு கட்டும் மத்தியச் சட்டம் தமிழ் நாட்டின்மீது திணிக்கப்படலாம் என்று அச்சுறத் தேவையில்லை. இதற்கென அமைக்கப்பட்டுள்ள குழுவின் அறிக்கையையொட்டி தமிழ்நாடு இது குறித்துத் தனக்கென்று தனிச்சட்டம் ஒன்றை இயற்றிக்கொள்ளலாம். இக் குழுவின் அறிக்கை விரைவில் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அமைச்சர் அவர்கள் அளித்த விளக்கத்துக்கு நன்றி. இந்தப் பிரச்சனை மாநிலங்களுடைய அதிகாரத்தைப் பொறுத்தது. ஏற்கனவேயே மகாராஷ்டிரத்திலும் ஹரியாண மாநிலத்திலும் இது போன்ற ஒரு சட்டத்தை பாராளுமன்றத்தில் இயற்றவேண்டுமென்று கேட்டு அதன் காரணமாக பாராளுமன்றத்தில் சட்டம் இயற்றப்படவிருக்கிறது. மைசூர், குஜராத், மேற்கு வங்காளம் ஆகிய மாநிலங்கள் மாநில அளவிலேயே இச் சட்டத்தினைச் செய்து கொள்ளுகிறோம் என்று திட்டவாட்டமாக அறிவித்து விட்டன. நம் சட்ட வரம்புக்கு உட்பட்ட ஒரு விஷயத்தை பார்லிமெண்டில் ஏன் கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதுதான் பிரச்சனை. இது மாநில அதிகாரத்துக்கு உட்பட்ட ஒன்றானதால் எங்களுடைய சட்டமன்றம் சட்டம் நிறைவேற்றும் என்று நம் அரசு மத்திய அரசுக்குச் சொல்லுமா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

[29th January 1972

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: நான் படித்த அறிக்கையில் விளக்கமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. நாம் மத்திய அரசுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மாநில அரசுகள் மத்திய அரசே சட்டம் இயற்றலாம் என்றால், அந்தச் சட்டத்தை மத்திய சர்க்கார் இயற்றலாம். எந்த மாநிலங்கள் ஒத்துக்கொள்ளுகின்றனவோ, அந்த மாநிலங்களுக்குத்தான் அது பொருந்தும். அந்தச் சட்டத்தை முதலில் நிறைவேற்றுவதற்கு அனுமதி அளிக்காத மாநிலங்களிடம் மத்திய சர்க்கார் சட்டம் நிறைவேற்றியதற்குப் பிறகு சட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன் என்று ஏற்றுக்கொண்டால், அது அமுலுக்கு வரும். மாநில அரசு மத்திய சர்க்கார் சட்டத்தை இரண்டு அவைகளிலும் நிறைவேற்றும் காலம் வரையில் மத்திய அரசுச் சட்டம் நம்மை பாதிக்காது. இது அரசியல் சட்டத்தில் இருக்கிற விதிமுறை. இதை நாம் அவர்களுக்குச் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. எழுத வேண்டிய அவசியமும் இல்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மத்திய அரசிலிருந்து மாநில அளவில் தீர்மானிக்கிறீர்களா, மத்திய அளவில் தீர்மானிக்கலாமா? என்று கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. சில மாநிலங்கள் நாங்களே தீர்மானம் செய்துகொள்ளுகிறோம் என்று சொன்ன பிறகு நம் மாநிலம் மட்டும் அது போன்று சொல்லாமல் இருக்கக் காரணம் என்ன? இரண்டாவதாக இந்தியா அளவில் பல்வேறு மாநிலங்களுடைய கருத்தை அறிய மாநாடு கூட்டலாம் என்று முதலமைச்சர் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மாநிலங்களின் மாநாட்டில் ஒரு பெரும்பாலான கருத்து ஏற்பட்டால் மத்திய அளவில் இதைப்பற்றித் தீர்மானம் நிறைவேற்றலாம் என்பதற்கு நம் மாநிலம் சம்மதம் கொடுக்கும் அளவில் நிலைமை இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதுபோன்ற நிலைமையை அரசு தவிர்க்குமா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: அதையும் தெளிவாகச் சொன்னேன். மத்திய சர்க்காரிலிருந்து ஒரு கடிதம் வந்த பிறகு, அதை மாநில அரசு பரிசீலித்து மத்திய சர்க்கார் அனுப்பியிருக்கும் நகல் சட்டத்தில் சிக்கல் இருக்கிறது என்று ஆலோசித்து, நம்மைப் பொறுத்தவரையில், நம் மாநிலத்துக்குத் தேவையான ஒன்றை ஆய்வு செய்வதற்கு ஒரு தனிக் குழுவைப் போட்டு அதனுடைய பரிந்துரைகளை எதிர்பார்க்கிறோம். அது வந்த பிறகு அரசு ஒரு முடிவு எடுக்கும்.

IV. DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

MR. CHAIRMAN: There are 17 hon. Members who have given their names to speak to-day. It is not possible for all the Members to participate within the time available unless they cut short their speeches. The hon. Members may please be brief.

* THIRU A. R. DAMODARAN: Mr. Chairman Sir, the Governor's Address is a very convenient document because we can speak on matters mentioned in the Address as well as on matters that are not mentioned in the Address. However, we are glad that it has been stated in this Address that the people

29th January 1972]

[Thiru A. R. Damodaran]

of Tamil Nadu welcome wholeheartedly the recent successful conclusion of the war that took place and tributes have been paid to the Armed Forces and the civilian administration in Delhi for having managed the situation and for having conducted one of the mightiest operations in history. Probably hon. Members of this House may not be aware, Sir, that one of the most prominent Generals who took part in the recent struggle was a General who was posted as the Staff Officer in the Wellington Military Training School in the year 1962 when the Chinese invaded India. General Manekshaw—one of the ablest Generals of our Armed Forces was at that time relegated to the background because of certain conflicts which he had with the then Defence Minister Thiru V. K. Krishna Menon. If to-day I mention this it is only to highlight the point that perhaps the struggle would not have taken the backward course it did in 1962, if we had treated the army with the respect it deserved. I am grateful that at least in 1971, we have recognised the true merit of these great men who have made themselves responsible for achieving victory in the struggle that took place. We, in Tamil Nadu, are grateful that Sheikh Mujibur Rehman has come back to Bangla Desh and that in the international field also much of the adverse public opinion that existed has been mitigated by our victory and more and more Nations are veering round to the view that we have taken a just stand in this struggle. My friend Mr. Janardhanam referred to the fact the Nixon Administration in the United States had adopted a rather peculiar attitude and he went on to state that it was unfortunate that a country like the United States which had produced an Abraham Lincoln had also produced an alcapone and that the United States which produced Mr. Kennedy should also have produced a Kissinger but in my opinion this need not deter us because I have always had faith that as far as the Democratic Nations of the World are concerned, there is always room for a change in public opinion and although the Nixon administration's stand has been severely condemned and rightly condemned, I have faith and belief that public opinion in the United States of America has asserted itself and will assert itself in the future as is witnessed by the statements that have been made by John Kenneth Galbraith, by Mr. Sherman Cooper, by Senator Kennedy, by Senator Humphrey and a host of important Americans who are in a position to influence the course of American foreign policy. We in India, therefore, need not be unusually disappointed and need not consider it hopeless that the United States has embarked on an unalterable course in its foreign policy and I am sure that in the course of the next few weeks, it will take a definitely different stand because as I have said Democratic Nations in the World will always stand by each other. Having said this, may I now pass on to another subject which is of great topical interest not only in Tamil Nadu but also in other States? Ever since this Government has taken charge of Tamil Nadu, it has stressed and very rightly so in my opinion the need for a rethinking of what has been termed as the Centre-State relationship. In 1967, when Dr. Annadurai

[Thiru A. R. Damodaran]

[29th January 1972]

presented the first Budget of the D.M.K. Government, he stated in very clear and precise terms, as has been repeated in the Governor's Address, the difficulties regarding the mounting debt burden of the State Government and Dr. Annadurai at that time stressed the vital necessity of having a fresh look on various aspects of Centre-State relationship because in 1967, the complexion of many of the State Governments had changed and we had come from the single Party rule at the Centre to multi-party rule in the various States. Sir, while I agree that the political complexion in India has changed again and that we are now veering round to the old position of individual bossism from the Centre, may I, however, state that whatever may happen in the other States, where elections are going to be held, we in Tamil Nadu feel very strongly on this matter and we need not be ashamed of reiterating what I presume is a very valid and basic philosophy of this Government. In fact, if the D.M.K. Government is to have any credibility at all it can only rest on this very vital issue of provincial autonomy because this is not an issue that has been raised by Dr. Karunanidhi during the past one or two years but this issue has been fought in the State every since the 1935 Government of India Act when we in this State stressed that States should have more powers without disturbing the overall federal structure. To-day the situation, as I said, may have changed in other States. It may change even further after March. Whatever may be the position in other States, whether the people of those States have the right to elect their Chief Ministers or whether the Chief Ministers will be dismissed and nominated by some individual boss in Delhi is not my concern. I am thankful that such a situation will never arise in Tamil Nadu. If democracy is to have any meaning, if democracy is to have meaning to the people of the State, it is my belief that the Leaders in a State have to be elected by the people concerned and in fact, the very split that took place in the Congress was because of the alleged protest that Party bosses were laying down policies without reference to public opinion. That charge has now been completely forgotten. Party leaders even amongst the Ruling Party seem to be on their way out. New blood is being recruited on various considerations and the Chief Ministers are being nominated in their respective States and I state that this is going to lead to a rather dangerous situation because I think after March or April even the Chief Ministers may be called together and at the so called Chief Ministers' Conference, our Chief Minister may be presented with a *fait accompli* and we may have some Chief Minister who even stands up and says that the wonderful powers that have been given to the States are more than sufficient and it is only the Chief Minister of Tamil Nadu who does not know how to use these powers. I wish to be particularly frank to-day because I feel certain interested political parties are unfortunately giving a political tinge to this whole outlook of Centre-State relationship. It is not a question of Dr. Karunanidhi getting more

29th January 1972] [Thiru A. R. Damodaran]

powers. It is not a question of any individual leader of any Political party getting these powers. But I believe that the entire faith and philosophy of this Government, the reason why it received the massive mandate both in 1967-1971 was that the people felt that this was a Government which would strain every nerve and every muscle to see that provincial autonomy was enlarged so that this State could try to fulfil the responsibilities that fell upon it under the Constitution. The people of the State are to-day asking, "There is so much of unemployment. What are the Tamil Nadu Government doing or?" Questions have been asked as to how many industries have been set up in Tamil Nadu. My sympathies have always been with the Tamil Nadu Government because I have felt that under the present situation we are merely acting as glorified brokers forwarding petitions for licences to the Government of India and—it is surely possible for the Government of India and I know for a fact that it is being done—many useful projects which should have been given to this State are being successfully sabotaged by a very efficient bureaucracy in Delhi. In 1967, we had referred to the need of establishing a Petro-Chemical Complex in Manali. We are now in the year 1972. In 1968 the Koyali Petro-Chemical Complex was licensed. Letters of intent had been given and an industrial complex has already grown in Gujarat, representing an investment of 300 crores. But so far as the Manali Petro-Chemical Complex is concerned, not a word of reply, I presume, has been obtained from the Government of India. Letters of intent may be granted. I remember in 1963, when out of a foolish ambition to become an industrialist, an ambition which I have since given up, I also applied for a letter of intent to the Government of India. I received a letter of intent to establish a factory with a certain amount of foreign collaboration. The letter of intent was granted nine months after my application. Afterwards I went abroad in 1964, negotiated with a very prominent West German Industrialist on a collaboration agreement. I brought back the collaboration agreement and gave it to the Department of Industrial Development for approval. Sir, for 1 1/2 years, a Deputy Secretary sat on the file. The only reason I was able to get is that after I submitted my collaboration agreement for approval, some industrialist in Bengal had also submitted a collaboration agreement from the very same industrialist and for 1 1/2 years no reply was given by the Government of India. In the meantime, I applied for another licence to import capital goods, etc. The whole process took four years. In 1967, fearing that my life might be wasted in running to Delhi and getting those licences. I wrote to the Department of Industrial Development and requested that the letter of intent might be cancelled as due to devaluation, the whole project had been rendered null and void. I am only quoting this personal example not because I want any help but to show the various obstacles in establishing industries (Interruption). The cancellation would have been very prompt because the West Bengal Industrialist had to be helped at that time. But anyhow this is the way in which the Government

[Thiru A. R. Damodaran]

[29th January 1972]

of India moves and if there are complaints of delay in granting licences from the State, as the Hon. the Minister for Industrial Development pointed out with regard to Tyre Factory, they are valid. I do not know whether the people in India are aware of the fact that there has been a very severe shortage so far as tyres are concerned. For the past one or two years the fleet operators and the people who run buses and lorries have had to wait for six months to get tyres for their vehicles. Many factories were not allowed to expand under the so-called plea that monopoly should not grow in our country. The Government of India had put brakes on the expansion of efficient units with the result that the people are suffering to-day. And a tyre which was selling at Rs. 300 almost 15 years ago is now selling at Rs. 920 because of massive excise duty and other taxation. When the Tamil Nadu Government applied for a Factory to be set up for tyres, what is the reason for a decision on this matter being delayed so long? I think we have to be on guard and I only mention this to show that we should all co-operate with the Government in seeing that the powers of the State are enlarged so that it is not necessary for us to run so frequently to Delhi to convince the powers that be that something should be done out of mercy or out of kindness by the administrators in Delhi.

Sir, there is only one more point which I would refer to as the time is limited. I see you watching the clock. This is in regard to the point already made by the hon. Member Thiru M. Rajah Iyer regarding Educational reforms proposed in our State. Sir, so many things are heard and so many reforms have been suggested in the newspapers, that we do not know where we are. I would request the Hon. the Minister for Education to take the opportunity of the Budget Session, if he proposes to introduce any reforms in Secondary or Primary Education, to give us the benefit of a White Paper on Education which will enable the general public and the legislature to discuss this matter when the Budget Session is convened.

Sir, I have one more remark to make. That is about the recent Conference that took place of University teachers in Madras. This Conference was addressed by the Chancellor of the Madras University and at that Conference, the Chancellor of the Madras University was reported to have made certain remarks about the standard of attainment of Madras University Graduates. The Chancellors, like good children, should be seen and not heard so often. But I am sorry to say that in this particular case, not only have the remarks been made that the attainment and proficiency of our University Graduates has sadly deteriorated but a remark was also made not in keeping with the dignity and prestige of a gubernatorial office, of that of a Chancellor of a University, that the Vice-Chancellor was keeping mum on many matters. Sir, I am adverting to this point because I feel that this unfortunate remark of the Chancellor of a University about the products of his own University

29th January 1972] [Thiru A. R. Damodaran]

has resulted in a very bad impression being created abroad and I have received many letters from Madras University Graduates who have referred to the Chancellor's remarks which have been published in various foreign newspapers. This has led to many of our graduates not only losing employment opportunity but being subjected to ridicule at the hands of foreign Universities. Sir, if the Chancellor had felt that reforms were required in University Education, I feel he should have addressed a letter to the Vice-Chancellor of the Madras University and this should have been considered by the appropriate academic bodies of the University. If the Hon. Minister had stated that standards had fallen, and that some improvement was required, he makes himself politically responsible for the statement and this is a matter that could be debated in these Houses. But when such a distinguished person as the Chancellor of a University makes this statement, it has certain unfortunate repercussions and I hope that this criticism will be taken in the right spirit because I do not want any reflections to be cast on the graduates of the Madras University. All of us are aware that standards have to be improved, but before we comment on the fall in standards, we should remember that this is probably one of the few Universities which has External examiners, i.e., examiners from outside the University area appointed to deal with the award of Post-Graduate degrees and that there are many Universities in India which do not follow this practice. This is the only University where invigilators have not yet been attacked and where text-books have not been taken in bulk to halls by persons writing the examination. All these instances took place in five or six Universities.

One more thing and I have done, Sir. Having stated that a communication has not gone regarding the graduate teachers' representation for increase in their emoluments, I hope that even if such a communication has been sent, considering the fact that the Hon. Minister has made such a statements, that communication will be treated as withdrawn and the matter subjected to further reconsideration.

My Friend, Thiru M. Rajah Iyer has referred with great force and clarity to the need for further consideration of this very vexed problem. I am sorry to state that this class of very responsible teachers is so bitter and so frustrated about the lack of attention to their demands that various extremist elements may take advantage of the situation and tender advices, which I certainly hope the teachers would not follow in this case, because I am sure that their plea will be reconsidered by the Government and even if a broad category does not benefit, I am sure that some way could be found out whereby some increment could be granted to certain sections which have been particularly hard hit by the Pay Commission proposals. The hon. Member has explained in detail how Diploma holders with a starting salary of Rs. 325 draw higher salaries than the

[Thiru A. R. Damodaran] [29th January 1972]

Graduate teachers. It is a grievance that is very real, and although the Hon. Minister may feel that I am speaking about them, because I happen to represent the Graduates Constituency, I can tell him that my Constituency is sufficiently broad-based so as to permit one to speak dispassionately without bias. It is not because of this, but because I feel, having entrusted our school children at a very tender age to the care of teachers, it is necessary, particularly in view of the fact that teachers occupy a very responsible position, that we should not do anything which is likely to create bitterness and frustration among this class.

Thank you, Sir.

திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரைபை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஜனநாயக சமதர்மத்தைக் காப்பதற்கு இந்தியாவின் முற்படையும் போராடி வெற்றி கண்டதை உலகமே கண்டு வியப்பு அடைந்துள்ளது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் போரில் மானமடைந்த, காயமடைந்துள்ள வீரர்களுக்கு என்னுடைய வீரவணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஜனநாயக முறைப்படி தேர்தெடுக்கப்பட்டவர்களிடம் ஆட்சியை ஒப்படைக்க வேண்டும் எனவும் மாநில சுய ஆட்சி கோரியும் போராடி தனி நாடு பெற்ற கிழக்கு வங்க மக்களுக்கும் அதன் தலைவர்களுக்கும் என் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டுள்ளேன். அடுத்து, நாம் முஜிபுர் ரஹிமானைப் போல் தனி நாடு அந்தஸ்து உள்ள மாநில சுய ஆட்சி விரும்பாமல், இந்திய ஒருமைப்பாட்டை வலியுறுத்தி அதே நேரத்தில் மாநில சுய ஆட்சி வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். இந்தப் பிரச்சனை அலட்சியப்படுத்தப்பட்டு பிரிவினை வாதம் என்று திசை திருப்பப்படுகிறது. தமிழகத்தில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் முஸ்லீம் லீக்கும், தமிழரசுக் கழகமும் நீங்கலாக மற்ற அனைத்துக் கட்சிகளும் பத்திரிகைகளும் கட்டுப்பாடாக அது பிரிவினை வாதம் என்று பிரச்சாரம் செய்கின்றன. கடந்த 30 ஆண்டுக் காலமாகத் தமிழகத்தில் பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டு வந்த பிரிவினை எண்ணங்களுக்கு உயிர் ஊட்டுகிற அளவுக்கு மற்றக் கட்சிகள் இப்படிப் பிரச்சாரம் செய்து வருவதானது வேண்டுமென்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின் பெயரில் பழிகுபத்தம் நோக்கத்தோடு அமைந்துள்ளது என்று இந்த நேரத்தில் வருத்தத்தோடு தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். நாம் கோருகிற சுய ஆட்சி 1950-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 25-ம் தேதி இந்த மாநிலத்துக்கு எந்த எந்த வகையான அதிகாரங்கள் இருந்தனவோ அந்த வகையான அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்பதுதான். ஒன்று இரண்டை அதிகப்படுத்திக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம் நாம். 1919 முதல் 1935 வரை இருந்த அதிகாரங்களையும் அதற்குப் பின்னால் உள்ள அதிகாரங்களையும் நாம் மாநில சுய ஆட்சி என்ற அடிப்படையில் கேட்கிறோம். அப்போதும் இந்தியா ஒன்றாகத்தான் இருந்தது. இப்போதும் இருக்கிறது. இனியும் இருக்கும். எனவே மாநில சுய ஆட்சிக் கோரிக்கையை மாற்றக் கூடச் சிப் பத்திரிகைகள் திசை திருப்பாமலிருக்கும்படி இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

29th January 1972] [திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்]

அடுத்து, சேலம் உருக்காலை அமைவது குறித்து ஆளுநர் தனது உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். சேலம் உருக்காலை அமைவதை மத்திய சர்க்கார் தாமதப்படுத்துவதிலிருந்து தமிழகத்தில் இரும்பாலை அமையக்கூடாதென மத்திய சர்க்கார் திட்டமிட்டுள்ளதோ என அஞ்ச வேண்டியுள்ளது. மத்திய சர்க்கார் இதை அமைக்க முன்வராவிட்டால், மாநில அரசாவது அதை அமைக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள கட்டுப்பாட்டிற்குக்கேள்.

தொழில் துறையைப் பொறுத்தவரையில், கடந்த சில வாரங்களாக தமிழகத்தில் குறிப்பாக சிம்சன் கம்பெனி விவகாரத்தில் தொழில் அமைதியை குலைக்கும் வகையில் சில அரசியல் கட்சிகள் நடந்து வரும் போக்கு உலகில் எந்தநாட்டிலும் எந்தத் தொழிற்சங்க இயக்கமும் நடத்தாத புது மாதிரியான, விசித்திரமான போக்காக இருக்கிறது. காரணம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் தொழிற் சங்க இயக்கத்தில் ஊடுருவுகின்றனர் என்ற குற்றம் சாட்டுகின்றனர். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரை, தொழிற் சங்கத்தை முன்வைத்து கட்சியை வளர்க்கக்கூடிய அளவில் கொள்கை பலமில்லாத கட்சியல்ல. சில கட்சிகளுக்குத் தொழிற் சங்கம் இல்லையென்றால், தங்கள் கட்சியின் பெயரைச் சொல்லக்கூட தமிழகத்தில் ஆட்கள் இல்லை. தொழிற் சங்கம் இல்லையென்றால், சில தொழிற் சங்கத் தலைவர்களுக்கு தங்களுடைய வயிற்றுப் பிழைப்புக்குக்கூட இன்றையதினம் வழியில்லை. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொழிற் சங்கத் தலைவர்களைப் பொறுத்த வரையில், நான் தெட்டத் தெளிவாகச் சொல்லுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் உள்ள நாங்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு வகையான தொழிலில் இருந்து கொண்டோன் இந்த அரசியலுக்கு வந்து தொழிற் சங்க இயக்கமாக இருந்தாலும் சரி, அரசியல் கட்சியில் பொறுப்பேற்கும் பணியாக இருந்தாலும் சரி, அரசியலை விட்டு விலகக்கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டாலும் கூட, ஏதாவது ஒரு தொழில் செய்து எங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்த முடியும். ஆனால் மற்ற அரசியல் கட்சிகள் தொழிற் சங்கங்களை நடத்தக் கூடியவர்கள் தொழிற் சங்கத் தலைவர் என்கிற பதவியை விட்டு விட்டால், மாதம் தாறு ரூபாய் சம்பாதிப்பதற்குக்கூட யோக்கியதையற்ற வர்களாக இன்றையதினம் இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தொழிற் சங்க இயக்கங்களில் பொறுப்பேற்ற பிறகு, தொழிலாளர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொழிற் சங்கத்தில் ஏராளமாக வந்து சேருகிறார்கள். அதைக் கண்டு பொறுமைப்பட்டு தங்களுடைய கையிலிருந்து தொழிற் சங்க இயக்கம் போய் விடுகிறது, தங்களுடைய வருமானம் கெட்டுப் போகிறது என்று அஞ்சக் கூடியவர்கள், இன்றையதினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பேரில் தொழிற் சங்க இயக்கத்தில் ஊடுருவல் செய்கிறார்கள் என்று வீண் பழி சுமத்தி அதற்கென வினாக் கலவாங்களை, தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில், செய்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தொழிற் சங்கம் அமைக்க மூல காரணமாக இருந்தது. இந்த அரசியல் கட்சிகள் இந்த தொழிற் சங்கங்களைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்கு எதிராக நடத்துகிற போக்குதான். அதனால் தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொழிற் சங்கம் அமைக்க வேண்டி ஏற்பட்டது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் திராவிடர் கழகமாக இருந்த நேரத்திலும், அதன் பிறகும், அதிலுள்ள

[திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்]

[29th January 1972]

தொழர்கள் அனைவரும் கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் கீழ் உள்ள தொழிற் சங்கத்திலும் ஐ.என்.டி.யு.சி. தொழிற் சங்கத்திலும், எச்.எம்.எஸ். தொழிற் சங்கத்திலும் தான் உறுப்பினர்களாக இருந்தார்கள். அந்த நேரத்தில் திராவிடர் கழகத்தில் இருக்கிறார், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருக்கிறார், ஆகவே உன்னுடைய கோரிக்கையைக் கவனிக்க முடியாது என்று அலட்சியப்படுத்தப்பட்டது. ஏதாவது ஒரு தொழிலாளி திராவிடக் கழகத்தை அல்லது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர், கம்யூனிஸ்டு சங்கத்திலோ அல்லது எச்.எம்.எஸ். அல்லது ஐ.என்.டி.யு.சி. சங்கத்திலோ உறுப்பினராக இருந்தாலொழிய, அவருக்கு ஏதாவது தொழிற்சாலை நிர்வாகத்தால் பழிவாங்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டால், சாதாரண 'எக்ஸ்பிளேஷன்' பதில் கொடுக்க அந்தச் சங்கத்தில் டிரிமெ மறுக்கப்பட்டு வந்தது. இப்படி பாதிக்கப்பட்டவர்கள் எல்லாம் ஒன்றாகக் கூடிதான் தி.மு. கழகத்தின் சார்பில் உள்ள தொழிற் சங்கத்தை அமைத்தார்களே தவிர, தொழிற் சங்கத்தை வைத்துக்கொண்டுதான் இந்தக் கட்சியை வளர்க்க வேண்டுமென்ற நிலையில் அவர்கள் இல்லை. பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்ற நிலையில்தான் ஆரம்பிக்கப்பட்டதே தவிர, தொழிற் சங்கங்கள் பூராவையும் கைப்பற்ற வேண்டுமென்ற நோக்கமில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தி.மு. கழகம் தொழிற் சங்கத்தை அமைப்பதற்கு முன்பு தி.மு. கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வேறு தொழிற் சங்கங்களில் இருந்தபோது, பலவித கொடுமைகளுக்கு ஆளானார்கள். அடிப்பது, உதைப்பது போன்ற கொடுமைகளைப்பெல்லாம் மாற்றுக் கட்சியினர் செய்து வந்தார்கள். முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களைப் பல்வேறு கிதங்களில் துன்புறுத்தி வந்தார்கள். இதற்கெல்லாம் முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டுமென்ற ஒரே காரணத்தினால்தான் தொழிற் சங்கத்தை ஆரம்பித்தோம்.

அரசியல் ரீதியாக தி.மு.க. விடம் தோல்வியடைந்த சில கட்சிகள் தங்களுடைய தோல்விகளை மறைப்பதற்காக இன்றைய தினம் தொழிற் சங்கக் கொள்கை என்ற பெயரில் தொழிலாளர்களைத் தூண்டி விட்டு தொழில் அமைதியைக் குலைத்து வருகிறார்கள். கடந்த 3, 4 மாதங்களாக தமிழ் நாட்டிலுள்ள பத்திரிகைகள் எல்லாம் தமிழக அரசுக்கு எதிராக எழுதி வருகின்றன. இந்த அரசை எப்படியாவது ஒழித்துவிட வேண்டுமென்று இத்தகைய சதித் திட்டத்தில் இறங்கியிருக்கிறார்கள். தமிழக மக்கள் இதற்கெல்லாம் இடம் கொடுக்க மாட்டார்கள் என்று கூறி உன்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஜி. கவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமானுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கடந்த 3 நாட்களாக இந்த மன்றத்திலே பல மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். பல ஆண்டுகளாகவே மாநில அவைகளிலும் மத்திய பாராளுமன்றத்திலும் நடைபெற்று வருகிற சம்பிரதாயம் இது. இதைப்பற்றி எனக்கு ஒரு சிறிய சந்தேகம் ஏற்பட்டுள்ளது. கவர்னர் அவர்கள் நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தின் ஒரு பிரிவின்படி

29th January 1972] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

ஒரு மாநிலத்தின் ஆளுநராக இருக்கிறார். அப்படி இருப்பவர் அரசியல் சட்டப் பிரிவின் பிரகாரமே மாநில அவைகளைக் கூட்டி ஒரு உரையை, அந்த மாநில அரசின் கருத்தைப் பிரதிபலிக்கும் முறையில் உரையாற்றுகிறார்.

உறுப்பினர்கள் அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படையில் இங்கு எப்படி உரையாற்றத் தகுதி பெறுகிறார்களோ அதுபோன்ற ஒரு அடிப்படையில் அவரும் உரையாற்றுகிறார். அவரது உரைக்கு மன்றத்தில் உன்னதம் தனித் தெரிவிக்க வேண்டும் என்ற முறை எதற்காக என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. பல ஆண்டுகளாக நடந்து வருகிறது இந்த சம்பிரதாயம் என்றாலும் எதற்காக இதைத் தொடர்ந்து கடைபிடிக்கவேண்டும் என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன். பல சம்பிரதாயங்கள் கால ஓட்டத்தில் மாறி வரும்போது இந்த சம்பிரதாயம் மட்டும் தொடர்ந்து இருக்கவேண்டிய ஒன்றுதான் என்பதை நாம் ஆராய வேண்டும். இந்தக் கேள்விக்குறிபோடு என் பேச்சைத் தொடர விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிப் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் மாநில சுயாட்சிப்பப் பற்றிச் சொன்னார்கள். மாநில சுயாட்சி பிரச்சனை என்பது ஏதோ ஒரு கட்சியின் பிரச்சனையோ அல்லது ஒரு கட்சியின் சார்பாக இருக்கின்ற முதலமைச்சரின் பிரச்சனையோ அல்ல. இது நாட்டு மக்களின் பிரச்சனை என்று நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் எடுத்துக் கூறினார்கள் என்றாலும் பலர் இப் பிரச்சனையைக் குழப்பிக் கொண்டு வருகிறார்கள். இது ஏதோ ஒரு கட்சியின் பிரச்சனை போல பேசப்படுகிறது. இந்தப் பிரச்சனை பற்றி நம்முடைய நாட்டின் பெரியவர்களும், கட்சி சம்பந்தம் இல்லாதவர்களும் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த மன்றத்தில் எடுத்துக் கூற நான் விரும்புகிறேன்.

மத்திய-மாநில உறவைப்பற்றி மறு பரிசீலனை தேவையில்லை என்று திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் அண்மையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்றாலும் இப் பிரச்சனை மிக முக்கியமானது என்று பல மாநிலங்களில் நீண்ட காலமாகப் பேசப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்து வருகிறோம். அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்ட நிபுணர்களும் அரசியல் கட்சியின் பெருந்தலைவர்களும் மத்திய-மாநில உறவில் மறுபரிசீலனை வேண்டும் என்று பல சந்தர்ப்பங்களில் கூறியிருப்பதை நான் இங்கு எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். திரு. கே. சந்தானம் 10-5-1971-ல் சென்னையில் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்.

“Mr. K. Santhanam, former Chairman of the Finance Commission, yesterday called for a change in the financial relations between the Centre and the States within the four corners of the Constitution. If this was not practicable, the Constitution itself should be changed so that the financial relations could be fostered on a more sound basis.”

முன்னால் பிரதம நீதிபதியாக இருந்த திரு. கே. சுப்பராவ் அவர்கள் இன்னும் தெளிவாக 30-9-1971 அன்று சென்னையில் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள்.

“In his third and final lecture on Wednesday, Mr. Subba Rao suggested the constitution of a High Power Finance Commission to recast the financial relations between the Union and the States

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[29th January 1972]

and to re-allocate the financial resources between the two to meet their just requirements. Steps should be taken to amend the Constitution on the basis of the recommendations of the Commission."

முன்னாள் மைசூர் முதல்வர் திரு. வீரேந்திர பட்டம் 27-8-1971 அன்று கோயம்புத்தூரில் பேசும்போது மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டார்.

"Mr. Veerendra Patil, former Chief Minister of Mysore, today urged the Central Government to accept the recommendations of the Rajamannar Committee report on Centre-State relations

To the extent feasible and necessary without brushing them aside as a scrap of paper."

மத்திய அரசுக்கும், மாநிலங்களின் அரசுகளுக்கும்ிடையே இருக்கவேண்டிய உறவுகளைக் குறித்து, மத்திய அரசாங்கம் மறுசிந்தனை செய்யவேண்டும் என்று தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் சென்ற ஆண்டு ஜனவரி மாதம் மதுரையில் கூறியுள்ளார்—

"மாநிலங்கள் அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்க, தன்னிடமிருக்கும் எல்லா அதிகாரங்களையும் நானே இருத்திக் கொள்ளவேண்டும் என்று மத்திய அரசாங்கம் ஆசைப்படுகிறது. இதுதான் இப்போதுள்ள நிலை. 1967-ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலுக்குப் பிறகு, அதிக அதிகாரங்களைக் கோரும் போக்கு பளிச்சென்று தெரிய ஆரம்பித்தது. சில மாநிலங்களில் காங்கிரசல்லாத மந்திரி சபைகள் ஏற்பட்டதையடுத்து இது பளிச்சென்று தெரிந்தது.

தேர்தல்கள் முடிந்தவுடன், எல்லா முதல்வர்களும் கொண்ட மகா நாட்டைக் கூட்டி அதில் இப்பிரச்சனையைப்பற்றி கலந்தாலோசிக்க வேண்டும் என்று ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தியிடம் யோசனை தெரிவித்தேன்".

அதுமட்டுமல்லாமல் சுதந்திரக் கட்சியின் முன்னாள் அகில இந்திய பொதுச் செயலாளர் திரு. ஆ. சி. கூப்பர் அவர்கள் 15-11-1971-ல் இந்து பத்திரிகைக்கு எழுதியுள்ள கடிதத்தில் இதுபற்றி வலியுறுத்தியுள்ளார்.

"The stagnation in our industrial growth is in no small measure due to the choking effect of rigid centralised planning and control which deprive to States of their own initiative and flexibility. It is, therefore, open for consideration whether the process of amendment of the Constitution ought not to be extended and carried to its logical conclusion by giving a greater degree of economic autonomy to the States".

இதுமட்டுமன்றி முன்னாள் கோள முதலமைச்சர் திரு. இ. எம். எஸ். நம்பூதிரிபாத் அவர்கள் சென்ற ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் சென்னையில் பேசும்பொழுது மத்திய அரசினிடம் தேவையான அதிகாரங்கள் மட்டுமே இருக்க வேண்டுமென தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள்.

Mr. E. M. S. Nambudripad, Marxist Leader, yesterday called for "a thorough overhauling of the existing Centre State relationship in such a way that the centre will have only the minimum powers".

அதேபோல் மார்க்ஸிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. பி. ராமமூர்த்தி அவர்களும் பேசியுள்ளார்.

29th January 1972] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

Mr. P. Ramamurthi, Marxist leader, said the present Constitution was framed on the model of the Government of India Act of 1935 "though the latter was rejected by the Congress on the ground that it lacked State autonomy, Concentration of powers in the Centre, particularly in regard to financial resources, only facilitated development on capitalistic lines. The struggle for State autonomy was real and would be a prolonged one".

இதையே சுதந்திராக் கட்சியைச் சேர்ந்த ஓரீஸ்ஸா மாநிலத்தின் முன்னாள் முதலமைச்சர் ஆர். என். சிங் தேவ் அவர்கள் தீவிரமாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். சென்ற ஆண்டு மே மாதம் 3-ஆம் தேதி ரூர்கேலாவில் பேசும் பொழுது சொல்லியிருக்கிறார்.

The Orissa Chief Minister, Mr. R. N. Singh Deo, today referred to the "indifference" of the Centre to Orissa and they would have to be prepared to resort to agitation also if that became necessary due to the "intransigent, indifferent and discriminatory" attitude of the Centre.

மத்திய-மாநில உறவுகள் பரிசீலனை செய்யப்படவேண்டுமென்று என்று கூட சாதாரணமாகச் சொல்லவில்லை. அது மாதிரி செய்யப்படாமல் இருக்குமானால், அதை எதிர்த்து ஒரு போராட்டமே தொடங்கத் தயாராக இருப்பதாக அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதேபோன்ற சேலத்தில் கடிய தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியில் 7-2-1970-ல் ஒரு தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள் :-

"The Constitution had been framed clearly indicating spheres of powers of State and Union Governments with a Concurrent List. The Union Government, especially the Prime Minister, should always act bearing in mind the field of powers of the Centre and the State Governments and follow the Federal spirit of the Constitution. However, if the Union Government or the Prime Minister, motivated by narrow political considerations, favoured a few States and denied some others of their legitimate rights such acts would impern the unity of the country and shatter the federal set-up."

மத்திய அரசு, குறிப்பாக பிரதமர் இந்திரா காந்தி மாநில அரசுகளின் நியாயமான உரிமைகளுக்குப் புறம்பான காரியங்களில் ஈடுபட்டால் அது இந்திய நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டிற்கே பங்கம் ஏற்படுத்தும் என்று தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியிலே ஒரு தீர்மானம் தேர்தலுக்கு முன்னால் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கும்பொழுது எல்லா நல்லறிஞர்களும், அரசியல் வல்லுநர்களும் மாநிலத்திற்கு அதிக உரிமை வேண்டும் என்று முழுமையான நம்பிக்கையோடு பேசியிருக்கிறார்கள் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. ஆனால் சில சந்தர்ப்பங்களில் சிலர் மாறிப் பேசுகிறார்கள் என்றால், அது சந்தர்ப்ப வசத்தினால்தான் என்றே சொல்ல வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நேற்றைய தினம், நமது உறுப்பினர் மன்னை நாராயண சாமி அவர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தில் செய்யப்படும் நெல் கொள்முதல் பிரச்சினையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிப் பேசினார்கள். மாண்புமிகு உணவு

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[29th January 1972]

அமைச்சர் இங்கே இருப்பதால் அதைப்பற்றி என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல விழைகிறேன். இன்றையதினம், நான் கேள்விப்பட்ட வகையில், தஞ்சையில் 57 கிலோ கொண்ட மூட்டை ஒன்று 30 ரூபாய் அளவுக்கே விற்கப்படுவதாக அறிகிறேன். சில இடங்களில் குறிப்பாக உமையாள்புரத்தில் 57 கிலோ மூட்டை நெல் 27 அல்லது 28 ரூபாய்க்கு விற்கப்படுவதாகவும் தெரிகிறது. இதுவகையில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் அறுவடை ஆகியிருப்பது 10 சதவிகிதம்தான். சம்பாவிலே இன்னும் 90 சதவிகிதம் நிலம் அறுவடை ஆகவேண்டியுள்ளது. இப்பொழுது 29 ரூபாய் அளவில் ஒரு மூட்டை நெல் விற்கப்படுமானால், கிராமப் புறங்களிலே இருக்கும் சிறு நிலச்சுவான்தார்கள் நல்ல விலைக்கு தங்களுடைய நெல்லை விற்க முடியாத நிலை பிறகு ஏற்படலாம். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சிலில் சப்ளை டிபார்ட்மென்ட், எப்.சி.ஐ. டி.சி.எம்.எப். ஆகிய எல்லா திறுவனங்களும் சேர்ந்து நெல்லை வாங்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இப்பொழுது எப்.சி.ஐ. தஞ்சை மாவட்டத்தில் நெல்லை 36 இடங்களில் வாங்க தீர்மானம் செய்திருக்கிறார்கள். இன்னும் 14 இடங்களையும் சேர்த்து அவர்கள் சுமார் 50 இடங்களில் நெல் வாங்க ஏற்பாடு செய்யக்கூடும். அதே போல் டி.சி.எம்.எப். 50 அல்லது 10 இடங்களில் வாங்கக்கூடும், எனக்கு நிச்சயமாக அந்த புள்ளி விவரம் தெரியவில்லை. அவர்கள் வாங்குவதோடு மட்டுமல்லாமல் தனிப்பட்ட முறையில் மில்காரர்கள் 30 பேரை ஏஜெண்டுகளாகவும் இந்த அரசாங்கம் நியமித்திருக்கிறார்கள். நான் அண்மையில் தஞ்சை மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்ற கூட்டத்தில் இது பற்றிப் பேசும்பொழுது 5 அல்லது 6 சதுர மைலுக்கு ஒரு செண்டர் வைத்து நெல்லை வாங்குவதானால் தஞ்சை மாவட்டத்தில் 750 செண்டர் வரை வைக்க வேண்டியிருக்கும் என்றும் அப்பொழுதுதான் கிராமப்புறங்களிலே இருக்கும் சிறு நிலச்சுவான்தார்கள் தங்களுடைய நெல்லை சுலபமாகக் கொண்டு வந்து போட்டு நல்ல விலை பெற முடியும் என்று குறிப்பிட்டேன். வாங்கும் இடங்களில் பல சிறு நிலச்சுவான்தார்களிடமிருந்து நெல்லை வாங்குவதையிட ஏஜெண்டுகளிடமிருந்து அதிக நெல்லை பெறுவதிலேயே முனைப்பாக இருக்கிறார்கள். எனவே, ஏஜெண்டுகள் கிராமப்புறங்களுக்குச் சென்று அரசாங்க நிர்ணய விலையைவிட மூட்டைக்கு ஓரிரண்டு ரூபாய் குறைவாக வாங்குகிற முறைதான் இப்பொழுது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமை நீடிக்குமானால், சிறு நிலச்சுவான்தார்கள் தங்களுடைய நெல்லை குறைந்த விலைக்கே போடவேண்டிய ஒரு துர்பாக்கிய நிலைமை தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பெரிய நிலச்சுவான்தார்களாக இருப்பவர்கள் தங்களுடைய நெல்லை நிறுத்தி வைத்து ஒரு மாதமோ அல்லது இரண்டு மாதமோ கழித்து தங்களுடைய நெல்லை விற்கக்கூடிய பொருளாதார நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆனால், சிறு நிலச்சுவான்தார்கள் அது மாதிரி செய்ய இயலாது. எனவே, சிறு நிலச்சுவான்தார்கள் நல்ல விலை பெற நெல் கொள்முதலை தளர்த்துவதுதான் சிறந்த வழி என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். முன்பு நமது மாநிலத்தில் உணவு தானிய உற்பத்தி ஆண்டுக்கு 70 இலட்சம் டன்னாக இருந்தது. சென்ற ஆண்டு 73 இலட்சம் டன்னாக உயர்ந்திருக்கிறது. நம் மாநிலம் உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெற்றுவிட்டது என்று சொல்லும்பொழுது, அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் “லெவியை” வைத்துக்கொள்ள வேண்டியதில்லை. பற்றாக்குறை இருக்கும்பொழுதுதான் “லெவி”

29th January 1972] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

தேவையானது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தில் அறுவடை செய்யப்பட்ட நெல் வேறு மாவட்டங்களுக்கு எந்த விதமான தடையுமின்றி சென்றால்தான் சிறு நிலச்சுவான்தார்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்க முடியும். எனவே, கண்ட்ரோல் மூலமாகவும் லெவி மூலமாகவும் தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள நிலச்சுவான்தார்களுக்கு மட்டும் பல காலமாக அநீதி இழைக்கப் பட்டிருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் 25 சதவிகித நெல் “லெவிக்காக” வாங்கப்படுகிறது என்றால், 25 சதவிகிதம் நெல் விலையைக் குறைத்து வாங்குகிறோம் என்ற அர்த்தம். தமிழ் நாட்டு விளைச்சலிலேயே தஞ்சை மாவட்டத்தில்தான் 50 சதவிகிதம் நெல் உற்பத்தி செய்கிறார்கள் என்றாலும், அதில் அவர்கள் 25 சதவிகித விலையை இழந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற நிலைமை உள்ளது. மற்ற மாவட்டத்தைச் சார்ந்த நிலச்சுவான்தார்களுக்கு இப்படிப்பட்ட விலை இழப்பு கிடையாது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் 5 மைலுக்கு ஒரு செண்டர் நெல் கொள்முதல் செய்ய வைக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி நாங்கள் தீவிரமாக பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஏஜண்டுகளை நியமித்திருக்கிறோம். இது இல்லாமல் கூட, ஏஜண்டுகள் அரசாங்கத்தின் மூலமாக நெல்லை வாங்கித் தந்தால் அவர்களுக்குக் கமிஷன் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு திட்டத்தைக் கூட தீவிரமாகப் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். விவசாயிகளுக்கு நாம் கொடுக்கும் உத்தரவாதமெல்லாம், அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருக்கும் விலைக்குக் கீழ் எந்த ஏஜண்டுகளுக்கும் நெல்லை எடுக்கவேண்டாமென்பது. அத்தோடு மாவட்ட ஆட்சிமன்றத் தலைவர்களை விட்டு ஆங்காங்கே இருக்கும் கிராமங்களுக்கு எல்லாம் இந்தச் செய்கிடைப் பரப்பவேண்டும் என்று அரசு தரப்பில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குமேல் நான் கேட்டுக்கொள்வது எல்லாம், நல்லெண்ணம் படைத்த அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் கிராம மக்களுக்கு இறுபற்றி எடுத்துச் சொல்லி, நெல்லைக் குறைந்த விலைக்கு கொடுக்கவேண்டாமென்று அவர்களுக்கு சொல்லிக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற கருத்தை இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் உறுப்பினர் அவர்கள் லெவியிலே 25 சதவிகிதத்தை எடுத்துவிடச் சொன்னார்கள். இன்று காலையிலே நான் சட்டப்போவையிலே பேசும்பொழுதுகூட தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சார்ந்த திரு. மாரிமுத்து என்ற உறுப்பினர் அவர்கள் பேசினார்கள். லெவி முறையை எடுக்கிறீர்கள், மீண்டும் போடுகிறீர்கள்; இப்படிச் செய்வதைக் காட்டிலும், இந்த லெவியை நிரந்தரமாகப் போட்டு விடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். “லெவியை நிரந்தரமாகப் போடுவதாக இல்லை, நிலைமைக்கேற்ப எடுத்துவிடுவதுதான் வழக்கம்” என்று அவர்களுக்கு விளக்கம் சொன்னேன். இப்பொழுதிருக்கும் நிலையையே “லெவி முறையை” எடுத்துவிடுவதாக நாங்கள் இல்லை என்று சொன்னேன். அதையேதான் இந்த அவையிலேயும் கூறிக்கொள்கிறேன். அடுத்து, உறுப்பினர் அவர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்திலே இருக்கும் எங்களுக்கு மட்டும் ஏன் அதிக நஷ்டம் என்கிறார். நான் ஒன்று சொல்லுகிறேன், தமிழ்நாட்டில் குறைந்த அளவு நிலத்தைப் பெற்று, அதிக அளவிலே தண்ணீரைப் பெற்றுக்கொண்டிருப்பது தஞ்சை மாவட்டம்தான். கிருஷ்ணகிரி அணை, சாத்தனூர் அணைக்கட்டுக்கு அருகாமையிலே பயிரிடும் விவசாயிகள் எல்லாம் ஏக்கராவுக்கு 25, 30, 35 ரூபாய் என்ற அளவிலே வரி கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் தஞ்சை மாவட்டத்திலே பயிர் செய்பவர்கள் ஒரு போகம் பயிரிடுபவர்களாக இருந்தால் ஏக்கராவுக்கு 10 ரூபாயும், இரண்டு போகம் பயிரிடுபவர்களாக இருந்தால் ஏக்கரா

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [29th January 1972]

வுக்கு 15 ரூபாயும் என்ற அளவுக்குத்தான் வரி கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சலுகைகளை அவர்கள் பாரம்பரியமாக அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு என்று இப்படி ஒரு விதி இல்லை. தமிழ்நாடு முழுவதற்கும் தான் விதி இருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கும் விவசாயிகளுக்குத் தொல்லைக் கொடுக்கவேண்டுமென்பதற்காக அப்படிப்பட்ட விதி இல்லை. தமிழ் நாட்டிலே விலையைக் கட்டுப்படுத்தவேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இப்படியிருக்கிறது. தஞ்சையிலே நெல் விலை உயர்ந்து விட்டாலும் சங்கடமாக இருக்கிறது. விலை குறைந்துவிட்டாலும் அரசாங்கத்திற்குச் சங்கடமாக இருக்கிறது. ஆகவே, நிரந்தரமான ஒரு விலையை வைத்து, அரசாங்கம் உத்தரவாதம் கொடுத்திருக்கும் விலைக்கு வாங்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அதைவிட்டு தஞ்சை மாவட்டத்திலே இருக்கும் விவசாயிகளைத் துன்புறுத்த வேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. இந்த அரசு வந்ததற்குப் பிறகு தான் கண்ட்ரோலியே எடுத்தோம். அரசாங்கத்திற்குத்தான் விற்கவேண்டும் என்ற நிலையை ஏற்படுத்தி, கண்ட்ரோல் முறையை நீக்கி, ஜனங்களுக்குப் பெருத்த இலாபத்தை அளித்திருக்கிறோம். எனவே, உறுப்பினர் அவர்கள் தஞ்சை மாவட்டம் பெற்றிருக்கும் பெருத்த சலுகைகளையும், பெருத்த இலாபங்களையும் கூருத்தில்கொண்டு பின்னாலாவது இந்த அரசைப் பாராட்டுவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

திரு. ஜி. கவாமிநாதன் : தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சார்ந்த நிலச்சுவர் தார்களைப் பொருத்தமட்டில், சிறு சிறு நிலச்சுவர்தார்கள்தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். எனவே, நெல்லை விற்கும் பெரும்பாலானவர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தில் மிகக் குறைந்த அளவிலேயே இலாபத்தைப் பெறுகிறார்கள். அங்கு ஒரு ஏக்கர் பயிரிட்டால் 200 ரூபாய் நிகர லாபமாகக் கிடைப்பதே மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. தஞ்சையில் குறுகிய நல்ல விலையை விற்று இலாபம் பெற்றார்கள், என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சென்ற ஆண்டு குறுவை சமயத்தில் மூட்டை 37, 38 ரூபாய் விற்கப்பட்டிருப்பது உண்மையே. ஆனால், அதே சமயத்தில் மற்ற மாவட்டத்தில் இருப்பவர்கள் இன்னும் அதிக விலைக்கு விற்கக்கூடிய நிலைமை இருந்தது என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். நெல் விலை அப்பொழுது ஏறியதற்குக் காரணம் லெவி முறையை எடுத்ததால்தான் என்று கொள்ளமுடியாது. அன்னை மாநிலமான கேரளத்திற்கு 'போகஸ் பர்மிட்' மூலமும் கள்ளத்தனமாகவும் குறுவை சமயத்தில் நெல் கடத்தப்பட்டதால் தான் நெல் விலை ஏறியது என்று நான் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : போகஸ் பர்மிட் சம்பந்தமாக இப்போது பேசுகிறார்கள். இந்த குறுவை அறுவடையின்போது போகஸ் பெர்மிட் போய்விட்டதாகக் கூறுகிறார்கள். சரியான தகவல் அவருக்கு இல்லையென்று நினைக்கிறேன். போகஸ் பெர்மிட் சென்ற ஆண்டு ஏற்பட்டது. அதைப்பற்றி தனிக்கேள்வி போட்டால் முழு விவரங்களும் தரலாம் என்று நினைக்கிறேன். இப்போது அரசாங்கத்தின் உத்தரவு ரயில்வே அதிகாரிகளுக்குப் போட்டிருக்கும் உத்தரவு, யாரும் எந்தப் பெர்மிட் கொண்டுவந்து கொடுத்தாலும் வேறு மாநிலத்திற்கு அரிசி அனுப்பக் கூடாது, ஏற்றக்கூடாது, அரசாங்கத்தாப்பில் யாருக்கும் அனுமதி அளிப்பது இல்லையென்று தெளிவாக ரயில்வே அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பியிருக்கிறது. எல்லைச் சாவடிகளைப் பலப்படுத்தியிருக்கிறோம். அதோடு மட்டுமல்லாமல் ஆங்காங்கிருக்கிற பெல்ட் ஏரியா ஊர்களில் இருக்கிற மக்கள், நல்லெண்ணம் படைத்த தலைவர்கள், அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள்,

29th January 1972] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டவர்களுக்கும் சேர்த்த ஒரு பொதுமக்கள் குழுவை அமைக்கச் சொல்லி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மூலமாக சொல்லி, எல்லை ஓரங்களைப் பலப்படுத்தியிருக்கிறோம். இப்பொழுது குறுவை அறுவடையில் கோளாளுக்கு அரிசி கடத்தப்படுகிறது என்பதை ஒத்துக்கொள்வதற்கு இல்லை. இன்னும் சொல்கிறேன். சமீபத்தில் நான் கோவை மாவட்டத்திற்கு சென்ற போது திடீரென்று கோவை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருடன் எல்லைச்சாவடி எவ்வாறு செயல்படுகிறது என்று பார்க்கச் சென்றேன். அப்போது எல்லாம் அதிகாரிகள் ரொம்பவும் எச்சரிக்கையாக சோதனைப் போட்டுக்கொண்டிருக்கும் காட்சியைப் பார்த்து மகிழ்ச்சியுடன் திரும்பினேன். ஆகவே இப்போது குறுவை அறுவடை காலத்தில் எல்லைபைக் கடந்து போனதாக ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. வழக்கம்போல் குறுவை அறுவடையில் விலை ஏறியதில்லை. காரணம் மழை பெய்யும். சொத சொதவென்று இருக்கிற காரணத்தால் நெல்லை வாங்க ஆள் இருக்காது. விலை குறையும். இந்த ஆண்டு தஞ்சை மாவட்ட மக்களுக்கு நல்ல காலம். மழையே பெய்யவில்லை. வெயில் காய்ந்தது. இது தெரிந்திருக்குமானால் 25 சதவிகித லென் போட்டிருக்கலாம். மழையிலலாத காரணத்தால் அங்கு நெல்லை பலர் முடக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். பெருநிலச் சொந்தக்காரர்கள் இன்னும் வெளியில் விடவில்லை. தஞ்சையை விட்டு வெளியே போகவில்லை. சிறு சிறு விவசாயிகள் போட்டது வெளியில் வந்திருக்கிறது. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் ராஜாராம் நாயுடு அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் மற்ற மாவட்டங்களில் நெல் அறுவடையிலலாத காரணத்தால் அந்த நெல் வந்துதான் மற்ற மாவட்டங்களில் ஓரளவுக்கு விலை தணிவதற்கு உதவிபது என்று சொல்லலாம். ஆகவே குறுவை அறுவடைகாலத்தில் கள்ளக் கடத்தல் இருந்தது என்பது நிச்சயமாக உறுதியாகக் கிடையாது என்பதை உத்தரவாதத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அத்துடன் போகஸ் பெர்மிட் நிச்சயமாக இல்லை.

திரு. ஜி. கவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள், சென்ற ஆண்டில் கள்ளக்கடத்தல் இல்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் சென்ற ஆகஸ்டு மாதத்தில் நம்முடைய உணவு அமைச்சர் அவர்களே வேலூரில் பேசியிருக்கிறார்கள். இதுதான் அவர் சொன்னது.

“He said that the Police had arrested all persons allegedly involved in a case in which bogus permits were used to transport rice to Kerala. Investigation was also going on in another case in which Police seized wagons of rice while being moved from Tamil Nadu border to Kerala”.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : மறுபடியும் தெளிவாகச் சொல்லுகிறேன். இந்த ஆண்டு குறுவை அறுவடையில் இல்லையென்று சொன்னேன். சென்ற ஆண்டு போகஸ் பெர்மிட் இருந்தது என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். அதற்காக ஏற்கனவே ஒரு சிலர் கைது செய்யப்பட்டு அவர்கள் மீது வழக்குப் போடப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் சிலர் கைது செய்யப்பட்டு வழக்கு விசாரணையில் இருக்கிறது. ஏழு வழக்குகள் மொத்தம் போடப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்திற்கு இப்போது கிடைத்த தகவல்களை வைத்துச் சொல்லுகிறேன். கள்ளக் கடத்தல் போகஸ் பெர்மிட் மூலம் எவ்வளவு அரிசி கடத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று ஒவ்வொரு ரயில் நிலையத்திற்கும் சென்று போலீஸ் அதிகாரிகளை அனுப்பி

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [29th January 1972]

தகவல் விசாரிக்கச் சொன்னோம். இங்கு மட்டுமல்ல, கோளாறுக்கும் சென்ற அங்குள்ள ரெயில் அதிகாரிகளை வைத்து டெலிவரி நோட்டை வைத்து செக் செய்து எவ்வளவு அரிசி போயிருக்க முடியும் என்று கணக்குப் போட்டு பார்த்ததில் மொத்தம் தமிழ்நாட்டிலிருந்து போகஸ் பர்மிட் மூலம் சென்ற அரிசியின் அளவு 13 ஆயிரம் டன் தான் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ராம் 54 லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்கிறோம். 13 ஆயிரம் டன் போயிருப்பதால் விலை ஏறியிருக்கிறது என்பதை நம்புவதற்கில்லை. இந்த ஆண்டு குறுவை அறுவடையில் நிச்சயமாக போகஸ் பர்மிட் கிடைப்பது. பெர்மிட்டே இல்லை, அப்புறம் தானே போகஸ் பெர்மிட். குறுவைக்கு முன்பு தவறு நடந்தது உண்மை. அதை இன்று மட்டுமல்ல, சென்ற ஆகஸ்ட் மாதத்தில் தெரிவித்திருக்கிறேன். கடுமையாக நடவடிக்கை எடுப்போம் என்று தெரிவிக்கச் சொல்லி கொள்ளுகிறேன். யாராக இருந்தாலும் இன்னும் விசாரணையில் இருக்கிறது. அரசாங்கம் கடுமையாக நடவடிக்கை எடுக்கும். அப்போது கள்ளக்கடத்தல் இருந்தது. போகஸ் பெர்மிட் இருந்தது. சிவில் சப்ளைஸ் டிபார்ட்மென்ட் அதிகாரிகளும் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். ரயில்வே அதிகாரிகளும் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுையெல்லாம் அரசாங்கம் பலரை கைது செய்திருக்கிறது. இன்னும் பலரை கைது செய்யவிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வது ஆகஸ்டு மாதம் 31-ம் தேதி மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு நடந்த நிகழ்ச்சி. அடுத்து நவம்பர் 4-ல் கோயம்புத்தூரிலும் பிடித்திருக்கிறார்கள்.

"The Coimbatore District Civil Supplies authorities and the C.I.D. Vigilance Cell Police in a surprise raid in the early hours of yesterday intercepted a lorry just at the Anaikatti checkpoint on the Tamil Nadu—Kerala border and seized from the lorry 104 bags of rice at Rs. 10,000.

"The Vigilance Cell Police also had seized a lorry at the Gopalapuram checkpoint in Pollachi taluk on the night of October 30, and seized 110 bags of boiled rice. ஆகவே சென்ற ஆண்டு குறுவையில் தான் என்று சொல்லுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : மறுபடியும் விளக்கமாகச் சொல்லுகிறேன். போகஸ் பர்மிட் என்பது வேறு. லாரிகள் கள்ளக் கடத்தல் வேறு. பர்மிட்டை வைத்துக்கொண்டு ரயில்வே நிலையத்தில் காட்டி அரசாங்கம் கொடுத்த பர்மிட், ஆகவே இதற்கு ஏற்றுவதற்கு அனுமதி வேண்டும் என்று போகஸ் பர்மிட்டை வைத்து ஏற்றுமதி செய்தார்கள் என்று துவக்கத்திலிருந்து சொல்லுகிறேன். லாரிகளிலும் கள்ளக்கடத்தல் போகிறது. அப்படிப் போவதைப் பிடித்திருக்கிறோம். கழுதைகளின் மீது மூட்டைகளை வைத்துக் கொண்டு தூக்கிக்கொண்டு சென்றதை அன்றைய தினம் சொன்னேன். இன்னும் சொல்லப்போனால் சில பகுதிகளில் பொள்ளாச்சி, உடுமலைப்பேட்டை எல்லைப் பிடித்து மூட்டையை தூக்கிக் கொண்டுபோய் எல்லையைக் கடந்துபோட்டு விட்டு வருகிறவர்களுக்கு ரூ. 5 கூலி கொடுத்து ஆட்களை வைத்துச் செல்லுகிறார்கள். அதையும் அரசாங்கம் பிடிக்கிறது. இதன் மூலம் எவ்வளவு பிடித்தார்கள் என்ற புள்ளி விவரம் அரசாங்கத்திற்கு வந்துகொண்டே இருக்கிறது. இவ்வளவு மூட்டைகள் பிடித்தோம், இத்தனை லாரிகளைப் பிடித்தோம்.

29th January 1972] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

இத்தனை லாரிகளைப் பிடித்து பறிமுதல் செய்து வைத்திருக்கிறோம், இத்தனை கார்களைப் பிடித்து பறிமுதல் செய்து வைத்திருக்கிறோம் என்று. ஆகவே போகஸ் பெர்மிட் என்பது வேறு, லாரிகளில் கள்ளக்கடத்தல் என்பது வேறு. லாரிகள் கள்ளக்கடத்தலை போலீஸ்காரர்கள் தினந்தோறும் விசாரித்து பிடிக்கிறார்கள். போகஸ் பெர்மிட் ரயில் மூலம் போவதை நிறுத்திவிட்டோம்.

திரு. ஜி. கவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, 1971 நவம்பர் 4-ல் போகஸ் பெர்மிட் மூலமாக போனது

“Nine persons have been charge sheeted by the Vigilance Cell of the State Police for exporting rice from Tamil Nadu to Kerala under forged permits.

The case relates among other things to seizure of about 600 bags of rice worth Rs. 60,000.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் :

Let me clear the Hon. Member's point. The Hon. member is presently confusing himself. அந்த சார்ஜ் ஷீட் பேர்ட்ட தேதியைச் சொல்லுகிறீர்கள். இது ஏற்கனவே விசாரணை பிலிருந்து முடிந்து சார்ஜ் ஷீட் போடப்பட்டது. அதைப் படித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஏற்கனவே விசாரணை முடிந்து கைது செய்யப்பட்ட குற்றப் பத்திரிகை அவர்கள் மீது போடப்பட்டிருக்கிறது. பாப்பையா நாயுடு என்ற ஒரு வியாபாரி மீது ஒரு வழக்கு. அந்த வழக்கு இன்னும் விசாரணைக்கு வரவில்லை. அதை விசாரிப்பதற்கு 3, 4 மாத காலம் ஆகும். அதற்கு முன்பு நடந்த வழக்குகள் சார்ஜ் ஷீட் போடப்பட்ட தேதி அது.

திரு. ஜி. கவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் காரணத்தைச் சொன்னார்கள். கோளாளுக்கு போயிருப்பதின் காரணமாகவும் விலை ஏறியிருக்கலாம் என்பதற்காகவே எடுத்துக் காட்டுகளைக் குறிப்பிட்டேன்.

நம்முடைய மாநிலத்தைவிட்டு அரிசி போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அது கள்ளக்கடத்தல் மூலமாகவோ அல்லது போகஸ் பெர்மிட் காரணமாகவோ இருக்கலாம். என்றாலும் இதனால் தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு மறுபடியும் கொள்முதல் மூலம் பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் லெவி கொள்முதல் 25 சதவிகிதம் எடுக்க முடியாவிட்டாலும், 10 சதவிகிதம் லெவி அளவுக்காவது குறைக்கலாம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆந்திராவில் மில்லர்ஸ் லெவி சிஸ்டம் என்ற முறையை கையாளுகிறார்கள். தமிழ் நாட்டிற்கு ஒன்று அல்லது 1¼ லட்சம் டன் கொள்முதல் மூலம் தேவைப்படலாம். என்னிடம் சரியான விவரம் இல்லை. தேவைப்படுவதை தமிழ் நாட்டிலுள்ள 300 அல்லது 400 அரிசி ஆலை சொந்தக்காரர்களிடம் 5 அல்லது 10 சதவிகித அரிசியை அரசாங்கம் வாங்கினால் எல்லா மாவட்டங்களிலும் ஒரே சீரான முறையில் கொள்முதல் செய்ய முடியும். இதனால் எந்த மாவட்டத்திற்கும் தனிப்பட்ட முறையில் பாதிப்பு ஏற்படாது. இதைப் பற்றி அரசு சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [29th January 1972]

அடுத்தபடியாக, மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறையைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம் மாநிலத்திலுள்ள சித்த வைத்தியர்கள் எல்லா பத்திரிக்கைகளிலும் விளம்பரங்களைக் கொடுக்கிறார்கள். சில பத்திரிகைகளில் முழுப்பக்க விளம்பரங்களும் இவர்களால் கொடுக்கப்படுகின்றன. என்னென்ன வியாதிகளை ஆங்கில மருத்துவர்கள் குணமாக்க முடியாதோ அவற்றையெல்லாம் தாங்கள் குணப்படுத்தி விடுவதாக விளம்பரம் செய்கிறார்கள்.

ஒருவர் சித்த மருத்துவர் என்பது மட்டுமல்லாமல் ஜோதிடமும் தெரிந்தவர் என்று விளம்பரம் செய்திருக்கிறார். இன்னொரு மருத்துவர் கைரேகை, ஜோதிடம் ஆகிய இரண்டும் தெரியும் என்று செய்தி கொடுக்கிறார். மற்றொருவர் மருந்து, அழகு சாதன சட்டப்படியும், அதிசய மருந்துகள் சட்டப்படியும் என்னென்ன வியாதிகள் குணமாக்கப்படக் கூடும் என்று விளம்பரம் செய்யக் கூடாதோ, அவற்றையெல்லாம் குணமாக்குவதாக விளம்பரம் செய்திருக்கிறார். கண்பார்வை இழந்தவர்கள், காது கேட்காதவர்கள், குஷ்டம் போன்ற தோல் சம்பந்தமாக நோயாளிகள், மலட்டுத் தன்மையுடையவர்கள் ஆகியோரெல்லாம் என்னிடம் வாருங்கள், நான் குணமாக்குகிறேன் என்கிறார் ஒருவர். வெண் குஷ்டத்திற்கு உலகத்திலேயே மருந்து இல்லையென்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், அதையும் குணமாக்குவதாக கூறுகிறார் ஒருவர். கோல்ட் ஸ்டீட் பில்ஸ் என்பதாக விளம்பரம் செய்து இழந்த ஆண்மையை மீட்டுத் தருவதாக ஒருவர் விளம்பரம் செய்கிறார்.

இதைப்பற்றி நான் மருந்துக் கட்டுப்பாடு அதிகாரிகளிடம் கேட்டேன். அவர்கள் இன்னின்ன வியாதி உடையவர்கள் என்னிடம் வாருங்கள் என்று மருத்துவர்கள் சொன்னால் அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க முடியாதென்றும் ஆனால் இன்னின்ன வியாதிகளுக்கு இவை மருந்துகள் என்று விளம்பரம் செய்தால் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்றும் குறிப்பிடுகிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்தவரையில் வியாதிகளுக்கான மருந்துகளை அறிவித்தே பலர் விளம்பரம் செய்வதால் அவர்கள் மீது நாம் மருந்துக் கட்டுப்பாடு சட்டத்தின் மூலம் நடவடிக்கை எடுக்க முடியும்.

யார் வேண்டுமானாலும், ஆர்.எம்.ஐ.பி. என்ற முறையில் சித்த மருத்துவர்களாக வந்து விடுகிறார்கள். இந்திய மருத்துவத்திற்கான மத்திய வாரியம் 1933-ஆம் ஆண்டு அரசு ஆணை எண் 231, பொது சுகாதாரத்தின்படி நம்முடைய மாநிலத்தில் நிறுவப்பட்டுள்ளது. இந்த வாரியத்தினர் மூன்று விதமான மருத்துவர்களை பதிவு செய்துகொள்கிறார்கள். முதல் பதிவு அரசினர் இந்திய மருத்துவக் கல்லூரியில் எல்.ஐ.எம்., எச்.பி.ஐ.எம்., ஜி.சி.ஐ.எம். ஆகிய பட்டங்கள் பெற்றவர்கள்.

இரண்டாவது பதிவு வெளி மாநிலங்களில் பட்டயங்கள் பெற்றவர்கள்.

மூன்றாவது பதிவு ஆர்.ஐ.எம்.பி. கிராம வைத்திய அத்தாட்சி பெற்றவர்கள். நான்கு ஆண்டுகள் ஒரு வைத்தியரிடம் பயிற்சி பெற்றதாகவும் பத்து ஆண்டுகள் சித்த வைத்தியத்தில் அனுபவம் பெற்றதாகவும் அத்தாட்சி அளிப்பவர்கள், இப்படிப் பதிவு செய்யப்படுகிறார்கள். இவர்களுக்கு நேர்முகத் தேர்வு ஒன்று இருப்பதாகக் கூறப்பட்டாலும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை சித்தவைத்தியமே என்னவென்று அறியாத பலர் பதிவு செய்யப்படுகிறார்கள். நாட்டுமக்களின் நலத்தைக் கருத்தில் கொண்டுள்ள இந்த அரசு இதைத் தவிர்க்க வேண்டும். அண்மையில் என்னுடைய வீட்டிலேயே நடந்த ஒரு சம்பவத்தைக் கூற விரும்புகிறேன்.

29th January 1972] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

என்னுடைய குழந்தைகளுக்குச் சட்டை தைக்க வேண்டுமென்று தையற் காரருக்குச் சொல்லி அனுப்பினேன். ஒரு வாரம் கழிந்த பிறகு வந்தார். என்ன என்று கேட்டதற்கு இப்பொழுது தைக்க நேரமில்லை என்று கூறினர். நான் இப்போது மருத்துவராகிவிட்டேன். அந்த வேலையே எனக்குச் சரியாக இருக்கிறது என்று கூறினர். எப்படி மருத்துவர் ஆனீர் என்று நான் கேட்டதற்கு 10 ஆண்டுகள் அனுபவம் இருக்கிறது என்றும் 4 ஆண்டு ஒருவரிடம் பயிற்சி பெற்றேன் என்றும் சர்ட்டிபிகேட் வாங்கிக்கொடுத்தேன், ஆர்.ஐ.எம்.பி. மருத்துவரானேன் என்று சொன்னார். இதுபோல 1,500 பேர் இரண்டு ஆண்டுகளில் மருத்துவர்களாகிறார்கள். அவர்கள், வி.வி.சி., ஏ.எம்.ஐ.எச். என்டெல்லாம் பட்டங்கள் போட்டுக் கொள்கிறார்கள்.

இந்திய முறை மருத்துவத்திற்கான மத்திய வாரியத்தினர் தங்களால் பதிவு செய்து கொள்ளப்படும் மருத்துவர்கள் மேற்கொள்ளவேண்டிய நன்னடத்தைப் பற்றி தெரிவித்துள்ளார்கள். இது அரசு ஆணை எண் 2256, 29 ஜூலை, 1949-ன் படி தமிழக அரசினரால் அறிவிக்கப்பட்டதாகும். இந்த நன்னடத்தைப் பகுதியில் இந்திய முறை மருத்துவர்கள் சிசிச்சைக்கான கட்டண விகிதம் வெளியில் தெரிவிக்கக்கூடாது என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. அதுமட்டுமல்லாமல், பார்வைக்கான எச்சரிக்கை என்ற பகுதியில் 7-வது பிரிவில் ஒரு இந்திய முறை மருத்துவர் தனது தொழிலில் முன்னேற்றம் கருதியோ, அல்லது நோயாளிகளைப் பெறுவதற்காகவோ, வெளிப்படையாக அல்லது மறைமுகமாகவோ விளம்பரம் செய்தல் அல்லது அந்த விளம்பரங்களில் மக்களது கவனத்தைத் தனது தொழில் திறமை, அறிவு, படிப்பு ஆகியவற்றை தெரிவித்தல்—நோயாளிகளைப் பெற பிரச்சாரம் செய்தல் அல்லது அதற்காக யாரையாவது அமர்த்துதல் ஆகிய தொழிலுக்கு விரோதமான நடத்தைகளில் ஈடுபட்டிருந்தால் அவர்களது பெயர் மருத்துவர் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்படும் என்று கண்டிப்பாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த நன்னடத்தைக் கோட்பாடுகளுக்கு விரோதமாக இந்திய முறை மருத்துவர்களில் மிகப் பலர் விளம்பரத்திற்காக ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களை செலவு செய்கிறார்கள். நான் ஒரு விளம்பர அலுவலகத்தை கேட்டபோது, இந்த மாதிரி விளம்பரங்களுக்கு கிட்டத்தட்ட 750 ரூபாய் ஆகும் என்று சொன்னார்கள். சில விளம்பரங்களுக்கு 1,000, 2,000 ரூபாய்கூட ஆகலாம். இந்த விளம்பரங்களால் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் ஏமாந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்குத் தக்க நடவடிக்கை அரசு எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. என். எஸ். ராமசாமி பட்டயாச்சி: தலைவர் அவர்களே, மேன்மை தந்திய ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்ற முறையில் ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சமீபத்தில் நடந்த போரிலே நமது முப்படை வீரர்களுடைய வீரச் செயல்களினாலும் பாரதப் பிரதமருடைய விவேகத்தின் காரணமாகவும் நாட்டு மக்கள் அனைவரும் ஒன்றுபட்டு உறுதியாக இருந்ததின் காரணமாகவும் நாம் பெருமைக்குரிய வெற்றியை அடைந்திருக்கிறோம். இதற்கு நம்முடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

நாம் போரில் ஈடுபட்ட காரணத்தால், பல பிரச்சனைகளை நாடு எதிர் நோக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் உடனடியாக நாம் அதிகமான நன்மைகளை மக்களுக்குச் செய்வதற்கு முடியாத ஒரு நிர்ப்பந்தத்திலே இருக்கிறோம். ஆனால் இருப்பதைக் கொண்டு எதை எதைச் செய்ய முடியுமோ அவைகளையெல்லாம் செய்யும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம்.

[திரு. எஸ். எஸ். சர்மாமி படைபாச்சி] [29th January 1972]

வறுமை, ஏழ்மை, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போன்றவைகளையெல்லாம் போக்க வேண்டுமென்று கவர்னரின் உரையில் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். எப்படிப் போரா எதிர்த்து நாம் அனைவரும் ஒன்றுபட்டு போராடினோமோ அப்படியே இந்தப் பிரச்சனைகளையெல்லாம் எதிர்த்துப் போராடி நாம் வெற்றி பெற வேண்டும் என்று கவர்னர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாட்டிலே ஒன்றுபட்டு ஈடுபட்டால், எதையும் நாம் வெற்றியுடன் செயலாற்ற முடியும். கருத்து வேற்றுமை, கட்சி வேற்றுமை கொண்டு இந்தப் பிரச்சனைகளை அணுகாமல் நல்ல முறையில் ஒன்றுபட்டு ஈடுபட்டால், நல்ல நிலைமையை நாட்டில் உருவாக்கலாம். ஆகவே மாற்றுக் கட்சி நண்பர்களும் தங்களுடைய ஒத்துழைப்பைத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது விலைவாசி உயர்ந்துகொண்டே போகிறது. குறிப்பாக அரிசி விலை, சர்க்கரை விலை இன்னும் அன்றாட வாழ்க்கைக்கு அவசியமான உணவு சம்பந்தமான பொருள்களின் விலைகள் எல்லாம் ஏறிக்கொண்டே போகின்றன. நெல் விலை கொஞ்சம் அதிகமாக இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். 1968, 1969-ல் உணவு உற்பத்தி 50 லட்சம் டன்கை இருந்தது. இப்போது 70 லட்சம் டன்கை உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனால், 1968, 1969-ல் இருந்த விலைகளைப் பார்க்கும்போது 20 லட்சம் டன் அதிகம் உற்பத்தியாகியும் விலைகள் ஏறிக்கொண்டே போகின்றன. படி அரிசி ரூபாய் 3-க்கு விற்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன்.

விலை ஏறியிருக்கிறது என்று மற்றவர்கள் சொன்னார்கள். நான் அரிசி வாங்குவதில்லை. எனக்குச் சொந்தமாக நெல் வருகிறது. 20 இலட்சம் டன் விளைச்சல் அதிகமாக இருப்பதால், விலை அதிகமாகக் கூடிய காரணம் என்ன? அது மத்தியிலே இருக்கிற நிர்வாகக் கோளாறிலா, அல்லது இங்கிருக்கும் விற்பனையாகக் கோளாறிலா அல்லது வாங்கிவிற்கின்ற இடைத்தரகர்களினால் வருகிற கோளாறிலா என்று சிந்தித்துப் பார்த்து அதையெல்லாம் போக்கும் விதத்திலே தக்க நடவடிக்கையை அரசு எடுத்திருந்தால், இது மாதிரியான நிலையைத் தவிர்த்திருக்க முடியும். ஆகவே அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று தான் கேட்கிறேன். அந்தக் குறைகள் நீடிக்கவிடக் கூடாது. அப்படியே தான் சர்க்கரை விலை திடீரென்று ஏற்றப்பட்டு, விற்கப்பட்டது. சென்ற ஆண்டு போட்ட கரும்பிற்கே பணம் கொடுக்கவில்லை, இன்னமும் பாக்கி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் மில் சொந்தக்காரர்கள். அப்பொழுது உற்பத்தி ஏதோ அதிகமாக ஆகிவிட்டது, வாங்குவோர் யாருமில்லை என்ற நிலை இருந்தது. அதே போல் இன்றைக்கும் உற்பத்திப் பெருக்கம் இருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு அதைவிட புள் பங்காக விலை ஏற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணம் தெரியவில்லை. சர்க்கரை ஆலை முதலாளிகளுக்கும் மத்திய மாநில அரசுக்கும் இடையிலே ஒரு ஐக்கியம் இருப்பதால் தான், அதாவது ஒரு நெருங்கிய தொடர்பு இருப்பதால் தான் இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது. அவர்களுக்கும், மத்திய மாநில அரசுக்கும் இடையேயுள்ள இரத்தத் தொடர்பின் காரணமாக...

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: பெரிய குற்றச்சாட்டை இங்கே சொல்லுகிறார்கள். சர்க்கரை ஆலை முதலாளிகளுக்கும், மாநில அரசுக்கும், மத்திய அரசுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருந்ததால் தான், விலை ஏற்றப்பட்டிருக்கிறது என்ற தப்பான ஒரு எண்ணம் வரும் வகையிலே உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுவது முறையல்ல. இந்த மாநில அரசுக்கும், சர்க்கரை ஆலை முதலாளிகளுக்கும் எந்தத் தொடர்பும் கிடையாது என்பதை பழைய மந்திரி

29th January 1972] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

யாக இருந்த அவர் தெரிந்திருக்க வேண்டும். தெரியவில்லையென்றால், அவருக்கு நம்முடைய அனுதாபம். இப்பொழுது இருக்கும் சர்க்கரை ஆலைகள் எல்லாம் மத்திய அரசுக்குத்தான் கட்டுப்பட்டவை. மாநில அரசுக்கும், அவர்களுக்கும் எந்தவிதமான தொடர்பும் கிடையாது. விலை ஏறிவிட்டதாகக் கூறுகிறார்கள், அதற்கு மத்திய அரசின் மீது குற்றம் சாட்ட வேண்டுமே தவிர, மாநில அரசைக் குற்றம் சாட்டக்கூடாது. மத்திய அரசு கரும்பிற்கு 73.70 ரூபாய் டன்னுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று 'ரிகவரி பேசினச' வைத்துவிட்டு, மாநில அரசைப் பார்த்து, 100 ரூபாய் அல்லது 150 ரூபாய் வாங்கிக் கொடு என்று சொன்னால், எங்களுக்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது? கரும்பிற்கு இந்த விலை தான் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிற அதிகாரம் மாநில அரசுக்கு இல்லை. மத்திய அரசுக்குத் தான் உண்டு. இதைச் சாதாரண மக்கள் எல்லாம் புரிந்து கொண்டிருக்கும்பொழுது, அமைச்சராக இருந்தவர் இப்படிப் பேசுவது சரியில்லையென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி படையாச்சி: நான் அமைச்சராக இருந்த பொழுது இப்படிப்பட்ட பிரச்சினையும், குழப்பமும் வந்தது கிடையாது. இப் பொழுது ஒவ்வொன்றுக்கும் அமைச்சர்களைப் போய்ப் பார்த்து, இதிலே விலை நிர்ணயிப்பதற்கு அன்றாடம் அந்த ஆலை முதலாளிகள் வந்து போராடும் நிலைமை இருப்பதால், நாங்கள் இருந்த காலத்திற்கும் இப்பொழுதிருக்கும் காலத்திற்கும் நிரம்ப வித்தியாசம் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: அவர்கள் இருந்த காலத்திற்கும் அவருக்கும் தொடர்பு இல்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். இந்தக் காலத்திலே எங்களுக்கும் அந்த முதலாளிகளுக்கும் தொடர்பு இருந்து அவர்களுக்கு விலையை ஏற்றிவைத்தோம் என்ற ரீதியிலே தவருன ஒரு கருத்தை மாத்திர மில்லை, விபரம் புரியாமல் உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுவது சரியில்லை. இரண்டு ரூபாயிக்கு ஒரு கிலோ சர்க்கரை விற்க வேண்டுமென்று, இந்தியா முழுவதிலும் உற்பத்தியாகும் சர்க்கரையிலே 60 சதவிகிதத்தை சர்க்கரை ஆலை முதலாளிகள் அரசுக்குத் தர வேண்டுமென்று மத்திய அரசு தெரிவித்துக் கொண்டுவதற்கு முன்பாகவே, அதாவது டிசம்பர் மாதத்திலேயே ஆலை முதலாளி களையெல்லாம் கூப்பிட்டு உங்களிடம் இருக்கும் 10% சர்க்கரையை 150 ரூபாய் என்ற நிர்ணயத்திலே கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி வாங்கினோம். இப்படி இரண்டு ரூபாய்க்கு கிலோ சர்க்கரை தர வேண்டுமென்று இந்தியாவிலேயே எந்த மாநிலமும் செய்ய முடியாத வேலையை தமிழக அரசு செய்ய முன்வந்து, அந்தச் சர்க்கரையை முதலாளிகளிடமிருந்து கட்டாயப்படுத்தி வாங்கினோம். அதுவும், மத்திய அரசாங்கம் இதற்கு உத்தரவு போடுவதற்கு முன்பே இதைச் செய்திருக்கிறோம். அமைச்சராக இருந்த உறுப்பினர் அவர்களுக்கு ஏதாவது பழக்கமிருந்து, சர்க்கரை ஆலை முதலாளிகளுக்கும் இந்த ஆட்சியாளர்களிலே யாருக்காவது தொடர்பு இருந்து அதனால் தான் விலை ஏறியது என்று இந்த அவையிலே தெரிவிப்பார்களானால், அது எங்களுக்கு மாத்திரமில்லை, நாட்டிற்கும் நல்லதாக இருக்கும். அப்படி அவர்கள் சொல்லுவார்கள் என்று நான் எதிர் பார்க்கிறேன்.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி படையாச்சி: பிரச்சினை எல்லாம் சர்க்கரை விலை யேற்றம், சர்க்கரை கிடைக்காமல் போனதுபற்றித் தான். அதற்கு இன்றைக்கு மாநில ஆட்சியிலே இருப்பவர்கள் தான் பதில் சொல்ல வேண்டுமே தவிர, எங்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது. அது மத்திய அரசாங்கம் சம்பந்தப்பட்டது

[திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி படையாச்சி] [29th January 1972]

என்று சொன்னால், நாங்கள் சொல்லுவதெல்லாம் இங்கிருக்கும் அரசாங்கம் அந்த நிலைமைகளுக்குப் பொறுப்பேற்க வேண்டும் என்பதுதான். அப்படியில்லை என்றால், இன்னின்ன காரணங்களினால் இந்தச் சர்க்கரை கிடைக்காமல் போனது, இன்னின்ன காரணங்களினால் சர்க்கரை விலை ஏறிவிட்டது என்று உத்தியோக பூர்வமாக வலியுறுத்திச் சொல்லுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அப்படிச் கேளுங்கள், நான் சொல்லுகிறேன். 2 ரூபாய்க்கு ஒரு கிலோ சர்க்கரை போட வேண்டுமென்று மொத்த உற்பத்தியில் 60 சதவிகித சர்க்கரையை எடுத்திருக்கிறோம். தமிழ் நாட்டிலே மாத்திரமில்லாமல் இந்தியா முழுவதற்கும் உற்பத்தியைக் கணக்கெடுத்துக் கொண்டு, அதிலே 60% சர்க்கரையை ஒதுக்கி, நமக்கு 9,000 டன் சர்க்கரையை மத்திய அரசு கொடுக்கிறார்கள். இந்தச் சர்க்கரையை நாங்கள் ஹோட்டலுக்கு கொடுப்பதில்லை; வியாபாரிகளுக்குக் கொடுப்பதில்லை; மக்களுக்குத் தான் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி உத்தரவு போட்டு, அதைக் கூட கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டுக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். திடீரென்று சர்க்கரை விலை ஏறியதற்குக் காரணம் என்ன என்று கேட்கிறார். அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், மத்திய அரசாங்கம் மாநில அரசுக்கு இந்தச் சர்க்கரைக் கோட்டாவை விநியோகப்படுத்துவதற்கு—அதாவது ‘அலாட்மென்ட் போட’ சிறிது காலதாமதம் செய்தது. பிறகு நாங்கள் அந்த உத்தரவுக்கு ஏற்ப, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களோடும், அவர்களைச் சார்ந்த மற்றைய அதிகாரிகளோடும் தொடர்பு கொண்டு, அந்த உத்தரவை எடுத்துச்சொல்லி, அந்தச் சர்க்கரையை எடுத்து திடீரென்று விற்க ஒரு இயந்திர அமைப்பை ஏற்படுத்துவதற்கு ஒரு வரகாலம் எங்களுக்குப் பிடித்தது. அதே போல் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் என்னென்ன செய்ய வேண்டும், ஹோல் சேலுக்கு எப்படிப் பணம் வர வேண்டும் என்பவைகளையெல்லாம் சிந்தித்துச் செயலாற்றி, கடைசியிலே இந்தச் சர்க்கரையை விநியோகத்திற்கு அனுப்பினார்கள். இதற்குள் சர்க்கரையின் விலை ஏறியது என்னவோ உண்மை தான். ஆனால், இப்பொழுது சர்க்கரை விலை குறைந்துவிட்டது; அரிசியின் விலையும் குறைந்துகொண்டு வருகிறது. இப்பொழுது விற்கும் சர்க்கரை விலையைக் கடைத்தெருவிலே மாத்திரமில்லாமல், பத்திரிகைகளிலேயும் போடுகிறார்கள். எனவே, காரணங்கள் இது தானே தவிர, வேறு காரணங்கள் இல்லை. எங்களுக்கும் சர்க்கரை ஆலை முதலாளிகளுக்கும் தொடர்பு இல்லை. எந்த முதலாளியையும் பார்த்து, சர்க்கரைவிலையை ஏற்றி விற்றுக் கொடுங்கள் என்று நாங்கள் கேட்கவில்லை. அப்படி நடக்கின்ற இடமே வேறு.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி படையாச்சி : கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சார்பாக நடத்தப்படுகின்ற சர்க்கரை ஆலைகளுக்கும், மாநில அரசுக்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லையா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : கூட்டுறவு ஆலைகளிலே அரசாங்கம் அங்கம் வகித்தாலும், அதிலே உற்பத்தியாகும் சர்க்கரையைத் தொடக்கடிய உரிமை எங்களுக்குகில்லை. அந்தச் சர்க்கரையை எடுத்துப் பார்ப்பதற்கு, எடுத்து ரூகி பார்ப்பதற்குக் கூட எங்களுக்கு அதிகாரம் கிடையாது. எக்ஸைஸிடிபார்ட்மென்டார், உற்பத்தியாகும் சர்க்கரையை உள்ளே வைத்துப் டிரட்டி விட்டதற்குப் பிறகு, மத்திய அரசாங்கம் அங்கேயிருந்து ‘அலாட்மென்ட்’ போட்டு அனுப்பியதற்குப் பிறகு தான், கூட்டுறவு ஆலைகளிலே உற்பத்தியாகும் சர்க்கரையைத் தொட முடியுமே தவிர, நாங்களாக ஒன்றும் செய்ய முடியாது.

29th January 1972]

திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி: இதையெல்லாம் நிவர்த்தி செய்ய நமக்கு மாநில சுய ஆட்சி தேவை என்று புலப்படுகிறது. (சிரிப்பு) கூட்டுறவு இயக்கங்களிலே அநேகமாக முன்பு பின்பற்றப்பட்ட முறைகளையெல்லாம் மாற்றியமைத்திருக்கிறார்கள். அதிலேயெல்லாம் நேரடியாக நியமனங்கள் செய்யப்படுகின்றன. அப்படிப்பட்ட ஒரு மாற்றத்தை நான் வரவேற்கிறேன். முன்பு எல்லாம் அவைகளிலே தலைவர்களாக இருந்தவர்கள் ஒரு குடும்பமாக, ஒரே ஆதிக்கத்திக் கீழே நடந்துவந்தன. அதை மாற்றி இப்படி ஒரு புரட்சி கரமான நிலைமைக்குக் கொண்டு வந்ததற்காக எனது பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் முன்பு எல்லாம் இந்த அமைப்புகளில் பொறுப்பிலுள்ளவர்கள் அதிலே ஏதாவது தவறு செய்துவிட்டால் அல்லது பணத்தை கையாடல் செய்துவிட்டால், அதை அவர்களிடமிருந்து பின்னால் வசூலிப்பதற்கேற்ற வகையில் அவர்களெல்லாம் சால்வன்ட்டாக இருந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இப்பொழுது சமுதாயத்திலே பின் தங்கியவர்களை, ஏழைகளை நியமிக்கிறோம் அப் பொறுப்புகளில். இப்படி ஏதாவது ஒரு தவறு நடந்துவிட்டால், அவர்களிடமிருந்து இந்தப் பணத்தை எப்படி வசூல் செய்ய முடியும் என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அதாவது கையாடல் செய்தால், அதை உடனே “அட்ஜஸ்ட்” பண்ணிப் பணம் கட்டுகின்றவர்கள்தான் அப் பொறுப்புகளிலே இருக்க வேண்டுமென்று உறுப்பினர் கருதுகிறாரா?

திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி: அப்படிப்பட்டவர்கள் ‘சால்வன்ட் டாக்’ இருந்தால் தான் நல்லது என்று நினைக்கிறேன். இப்படிப் பணம் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாமலிருக்கும் கேசுகள் எத்தனையோ அரசாங்கத்தினிடம் இன்னமும் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஏழை எளியவர்கள் சாதாரண மக்கள் இத்துறையிலே இருக்கும்பொழுது, இதிலே தவறு ஏதும் நடக்காமல் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்று அரசுக்கு எச்சரிக்கை செய்வது நல்லதே தவிர, அப்படியில்லாமல் அவர்கள் தவறு செய்தால், பணம் கட்ட முடியுமா, எனவே பணம் கட்ட முடிந்தவர்களை நியமியுங்கள் என்று சொல்லுவது நல்ல தல்ல.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி: எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தவறி பணம் போனாலும் கூட அந்தப் பணத்தைத் திரும்பப் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு வசதிகள் உள்ளவர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்றுதான் சொல்லுகிறேன். உங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுடைய நியமனம் செய்யுங்கள். ஏழை எளியவர்களை நியமிப்பதால் எந்த ஒரு அமைப்பும் சீர் கேடாகப் போய்விடக்கூடாது என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன். பல கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் பொறுப்பில் இருந்தவர்கள் எல்லாம் லட்சக் கணக்கான பணத்திற்குச் சரியான ஜவாப் சொல்லவில்லை. கணக்குக் கொடுக்கவில்லை. அதற்காகக் கேஸ்கள் இருக்கின்றன. நான் அவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. எப்படியாவது பணத்தை வசூலிக்க வேண்டுமென்று தான் சொல்லுகிறேன். நான் கேள்விப்படுகிறேன். ஒரு இடத்தில் ஒருவர் 15 லட்சம் கொடுக்க வேண்டும். ஒருவர் 1½ கோடி ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும். அது விசாரணையில் இருக்கிறது. மீண்டும் விசாரிக்கிறார்கள் என்று பல ஆண்டுகளாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்த நிலைமைகள் எல்லாம் இனியும் இருக்கக் கூடாது. ஏற்கெனவே இருக்கிற நிலைமை மாற

[திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி படையாச்சி] [29th January 1972]

வேண்டும். அதற்கு ஆவன நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உணவு அமைச்சர் சொன்னார்கள், சர்க்கரை விஷயத்தில் அது மத்திய அரசுக்குள்ள பொறுப்பு, அவர்களுக்குள்ள அதிகாரங்கள், ஆகவே எங்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லையென்று. எங்களுக்கு மாநில அரசு தான் பொறுப்பு, அவர்கள் தான் செய்யவேண்டுமென்று எதிர் பார்க்கிறோம். கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம்.

மிஸ்டர் சேர்மன்: திரும்ப சர்க்கரை விஷயத்திற்குப் போகாதீர்கள். சர்க்கரை இனிங்காமல் கசக்கிறது.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி படையாச்சி: இனிப்பாக மாற்றிவிடப் பார்க்கிறேன். ஆனால் மாநில சுய ஆட்சி இருந்தால், இதுமாதிரிப் பல சங்கடங்களை நாம் போக்க முடியும் என்று எண்ணுகிறோம். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் மாநில சுய ஆட்சி என்பதுபற்றி திட்டவாட்டமான ஒரு விளக்கத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது மத்திய அரசின் பலத்தைப் பாதிப்பதாக இல்லை. அவர்களுக்குள்ள பலத்தை உடைக்க அல்ல. நம் மாநிலத்திலுள்ள மக்கள் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான அதிகாரங்கள் தேவை என்பதை அவர்கள் சொல்லி வருவதைப் பார்க்கிறோம். நம் மாநிலத்தில் தொழில் அபிவிருத்தி செய்வதில் எவ்வளவு சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. 2, 3 நாட்களுக்கு முன்பு தொழில் அமைச்சர் ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொன்னார். இன்றைக்குப் பேசிய நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் எங்களுக்குத் தொழிலே வேண்டாம், காலி பண்ணிவிடுங்கள் என்று சொல்லுகிற நிலைமைக்கு மத்திய அரசின் நிலைமை இருக்கிறதென்றால், இதைப் பார்க்கும்பொழுது தமிழகத்தை முன்னேற்றுவதற்கு நமக்கு இந்த வகையில் இருக்க வேண்டிய அவசியமான அதிகாரங்கள் தேவைதான். பொருளாதாரத் துறையிலும், தொழிற் துறையிலும் விவசாயத் துறையிலும், இன்னும் மற்றத் துறைகளிலும் நம் தமிழகத்திலுள்ள இயற்கை வளங்களைப் பயன்படுத்தி நாம் முன்னேற்றமடைவதற்கு நமக்கு வேண்டிய அதிகாரங்கள் அவசியம். இதில் எங்களுக்கு எந்தவித மாறுபட்ட கருத்தும் இல்லை. மாநில சுய ஆட்சி என்றால், ஒரு சந்தேகத்தைக் கிளப்புகிறார்கள். தனி நாடு கேட்கிறார்கள், இந்தியாவின் ஐக்கியம் உடையும் என்ற எண்ணத்தை உண்டாக்குகிறார்கள். ஆனால் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் திட்டவாட்டமாக விளக்கம் கூறியதற்குப் பிறகு நமது மாநில மக்கள் நன்மைக்கு, முன்னேற்றத்திற்கு எந்த அளவுக்கு அதிகாரம் தேவை, கடந்த கால நிகழ்ச்சிகள் எவ்வளவு தூரம் பாதகமாக சாதகமாக இருந்தன என்று எண்ணிப் பார்க்கும்பொழுது, நமது மாநிலங்களுக்கு அதிகாரங்கள் தேவை என்று வற்புறுத்துவதில் எந்தத் தவறுமில்லை, அதற்காக அஞ்ச வேண்டியதில்லையென்ற நிலையை உணருகிறேன். அதற்காக எந்த ஒத்துழைப்புச் செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்யத் தயாராயிருக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயத் துறையில் மின்வசதி எல்லா கிராமங்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பம்புசெட்டுகளுக்கு அதிகமாக வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் எண்ணிக்கை லட்சக் கணக்கில் வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறது என்று கவர்னர் உரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். ஆனால் விவசாயிகள் ஏதோ மின் கட்டணம் கட்டவில்லையென்றால், உடனே டிஸ்கனக்ட் செய்துவிடுகிறார்கள், அபராதம் போடுகிறார்கள், மறு இணைப்புக்குப் பணம் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. பெரிய மில் நடத்துகிறவர்கள் தமிழகத்தில் எதையுமே கட்டாமலே எப்படியோ காலதாமதம் செய்து அவர்கள்

29th January 1972] [திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி]

தொழிலாளர்கள் இருக்கிற நிலைமையைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, வேண்டுமென்றால் டிஸ்கனக்ட் பண்ணுங்கள். இது தொழிலாளர் அரசு என்ற நிலையைக் காட்டிக்கொண்டு இன்றைக்கு பல கோடி ரூபாய் வசூலாகாமலிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் ஏழை விவசாயிகளிடமிருந்து ரூ. 20, 30 பணத்திற்கு நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. கோடிக் கணக்காக பாக்கி வைப்பவர்களுக்கு நிர்ப்பந்தமில்லை. அவர்கள் அரசாங்கத்தை மிரட்டுகிறார்களாம். வேண்டுமானால் டிஸ்கனக்ட் பண்ணுங்கள், லேபர் யூனியன் ஆச்சு, தொழிலாளர் அரசு ஆச்சு என்று சொல்லுவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். எந்த அளவுக்கு உண்மை இருக்கிறது என்று விளக்கம் சொல்வதற்குத்தான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்னும் இரண்டொரு வார்த்தைகளோடு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள், சென்னையில் தொழில் அமைதியின்மை இருக்கிறது, எல்லோரும் ஒத்துழைப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதற்கு எங்கள் ஆதரவைத் தருகிறேன். எங்கள் கட்சிக்காரர்கள் தலையிடுகிறார்கள் என்று திட்டவாட்டமாக, குறிப்பாகச் சொன்னால் அதைக் கவனித்து, ஆவன செய்ய முடியும், கட்சியை விட்டு நீக்க முடியும் என்று சொன்னார்கள். இப்படிப்பட்ட சில சங்கடங்கள், தொல்லைகள், வேடிக்கையான நிலைமைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக கடலூருக்குப் பக்கத்தில் நெல்லிக்குப்பத்தில் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் 10 பேர் உள்ளே போய் அடித்துவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். சப் இன்ஸ்பெக்டர் லீவு போட்டுவிட்டு ஓடிவிட்டார். ஒரு மாதத்திற்குள் இருக்கிற போலீஸ்காரர்கள் எல்லோரும் என்னை விட்டால் போதும், அங்கே இருக்கவே முடியாது என்கிறார்களாம். கட்சியினுடைய நிலைமை அப்படி இருக்கிறது. இவைகளை நன்றாகச் சிந்திக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, இது ஒரு பெரிய குற்றச்சாட்டு. இந்தப் பத்துப்பேர் யார் என்று பெயர்களை தயவு செய்து வெளியிட வேண்டுகிறேன். இந்தத் தகவல் எனக்கு இதுவரை வரவில்லை. இப்போது தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அந்தத் தகவலை வெளியிடுகிறார். அந்தப் பத்துப் பேர் யார் எந்தப் போலீஸ் அதிகாரியை அடித்தார்கள், அடிபட்ட போலீஸ் அதிகாரி பெயர் என்ன, என்ற விவரங்களை அறிவிக்க முடியுமா என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி: அங்கே உள்ள வட்டச் செயலாளர், நகரச் செயலாளர், வேண்டுமானால் பெயரைக்கூடச் சொல்லுகிறேன். பக்கத்து ஊர். கண்டிப்பாகக் கேட்டு எழுதியனுப்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: எந்த வட்டச் செயலாளர், நகரச் செயலாளர்?

திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி: நெல்லிக்குப்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். மது விநியோகத்தைப் பற்றி முதலமைச்சர் சொன்னார்கள், சென்னை ஹோட்டல்களில் மது விநியோகிக்கப்படுகிறது என்று. அதற்கு பதில் சொல்லுகிற முறையில் பத்தாயிரம் ரூபாய் ஒரு ஆண்டுக்குக் கட்டணம் கட்டி விநியோகிக்கப்படுகிறது. அப்படிச் சில ஹோட்டல்கள் பெயரைச் சொன்னார்கள்.

[29th January 1972]

* **THIRU G. VASANTHA PAI:** Mr. Chairman, Sir, the Governor's Address refers to the brilliant victory that we have won in the recent War. Now when the war is over, we shall earn the benefit of a rich peace. Sir, in speaking on the Governor's Address, I would like to highlight three matters, which probably have not been mentioned. But one of them has been mentioned in a passing reference. Sir, the Governor's Address says that the Government of Tamil Nadu have announced measures and taken steps which will give utmost relief to the dependants of the deceased soldiers who are entitled to every consideration as members of our family. The Government have not only rewarded with high amounts the military personnel who have been awarded Vir Chakra and Paramvir Chakra, etc., but have also shown consideration to the dependants of personnel killed in action and they have been richly compensated. But, Sir, I would like to mention that the Government have not announced relief to those soldiers, who may get discharged from the Army and come back to our Tamil Nadu and try to earn some means of livelihood for themselves. Sir, in the year 1946, the Government embarked on several Co-operative Societies to house disabled or discharged ex-servicemen. Sir, with the recent coming in of the nationalisation of the Transport system, these co-operatives have been deprived of their buses and virtually they are now confronted with the problem of meeting and finding a solution to their deprived means of livelihood. I would request the Government of Tamil Nadu who have brought in such ameliorative measures for the dependants of the deceased soldiers also to consider relief for those who are fortunately living in our midst to find out means for their livelihood, after being discharged from the defence forces. I would request the Government even now to consider the forming of Co-operatives for buses plying on routes which have not been taken over by the Nationalised Transport and give them to ex-servicemen and servicemen who may return on a co-operative basis. Naturally, the Government also can have a share in the shape of shares in those co-operative societies. I would earnestly request the Government to take this matter into consideration.

The next matter which I wish to point out in some detail and about which I find that both the Hon. the Minister for Education and the Hon. the Chief Minister have assured consideration to this House in answer to Question No. 6 appearing in to-day's postponed questions is about the representation made by the Tamil Nadu Graduate Teacher's Association during March-April 1971, for refixation of their scales of pay. Sir, I am glad that the Government have assured the House that they would reconsider their representation and pay adequate regard to the situation in which these teachers have been placed and do something for them in the matter of refixation of their pay. Sir, I would, in this connection, bring to the notice of the Government, as already pointed out to the Government by some members of this House that Resident Tutors, Engineering Instructors, Tutors in Violin, Tutors in Veena as well as

29th January 1972] [Thiru G. Vasantha Pai]

Executive Officers in Grade II attached to the temples were all in the same grade, along with the B.T. Assistants of Rs. 140—5—230—10—250 while in the case of the Resident Tutors, Engineering Instructors, Tutors in Violin, Tutors in Veena and Executive Officers in Grade II attached to temples, a higher grade of Rs. 325—15—550 running up to Rs. 650 have been given. The B.T. Assistants in Schools have not been put in this grade, but put in the grade of Rs. 275—10—450. Sir, I would say that after all, B.T. Assistants who have got double Graduate degrees to their credit have the right to feel hurt by the fact that while persons who are Engineering Instructors, Resident Tutors, who did not have such double graduate qualifications and some of them being only Licentiate in Mechanical Engineering with S.S.L.C. qualification have been upgraded, they have not been. The B.T. Assistants would naturally feel hurt at this sort of discrimination. They may feel that the Government have not taken into consideration their relative merits in the refixation of their salaries. Sir, I would suggest that the Government should consult all the members of the Teachers' and Graduates' Constituencies in this behalf and have a Consultative Committee to go into this matter fully and a proper fixation should be made in their salaries. At the same time, the existing difficulties also can be considered in the process.

Sir, I have also to refer to a communication which the Madras University Teachers' Association has received from the Vice-Chancellor on 1st November 1971 stating that the question of refixation of the salary of the persons employed in the University in the A.C. College of Technology and other University institutions, who drew a salary of Rs. 400, Rs. 700 and Rs. 1,100 before 2nd October 1970 which is very much lesser than what their counterparts are drawing in Government institutions in receiving attention. While a Lecturer drew in the University Rs. 400 before 2nd October 1970, his counterpart in the Engineering College is drawing 584, whereas a Tutor in the University drew a salary of Rs. 700, his counterpart in the Engineering College drew a salary of Rs. 795 while a Professor in the University drew Rs. 1,100, his counterpart in the College of Engineering drew Rs. 1,300. Now all these persons in Government Colleges are drawing more by way of allowances. Their D.A. is merged with their salary. Now the matter of evening out the difference in scales between the teaching staff in the Universities and Government Colleges is engaging the attention of the Government from 1st November 1971, in accordance with the communication received by the University Teachers Association from the University. The University of Madras is corresponding with the Government in regard to matters of the increased allowances and refixation of salary.

I would request the Government to give their urgent attention to this question. As has been pointed out by several members in this House, education is one of the things which

[Thiru G. Vasantha Pai]

[29th January 1972]

ought to receive consideration at the hands of a benign Government. Therefore, the persons who are entrusted with the task of educating our children should feel satisfied and should not feel hurt that their claims are being overlooked. Their counterparts in other places draw more salaries probably because of their technical qualification, but nonetheless they have lesser educational qualifications. Sir, I am sure that the Hon. the Chief Minister as well as the Hon. the Education Minister who have given an assurance in this House will try to redress the grievances of these people and also give them relief in the best possible manner that they could do.

Sir, in conclusion, I would like to say that I associate myself with all that has been said in the Governor's Address about the victory which we have achieved and also about the very hard future that lies before us and I agree we have to fight and keep ourselves vigilant right through the years to come. In view of the peace that we have won, being not of a very lasting nature, and in view of the presence of enemies around us, we shall in the future strive our best and act also in a manner worthy of a rich peace, which is our rightful due.

Thank you, Sir.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: தலைவர் அவர்களே, மேதகு கவர்னர் அவர்களின் உரைக்கு நன்றி செலுத்தும் தீர்மானத்தின் மீது பேசுவதற்காக நான் மிக மகிழ்கிறேன்.

நமது கல்வி அமைச்சர் நாவலர் அவர்கள் டாக்டர் பட்டம் பெற்றிருக்கிறார்கள். முஸ்லிம் லீக் கட்சியின் சார்பாக அவருக்குப் பாராட்டைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்று பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஆரம்பத்திலேயே மாநில சுயாட்சி பற்றி விளக்கமாக, விரிவாகப் பேசினார்கள். மாநில சுயாட்சி என்ற கோரிக்கை இவ்வளவு பெரும் சர்ச்சைக்கு உரிய பிரச்சனையாக உருவெடுத்திருக்கிறது ஆச்சரியம் அளிக்கக் கூடியது தான். ஏனென்றால் மாநிலத்துக்கு அதிக அதிகாரங்கள் தேவை என்பதை எல்லோருமே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த விவகாரத்தைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் பல தலைவர்களின் பேச்சுகளின் பகுதிகளை இந்த அவையில் படித்துக் காட்டினார்கள். திரு. காமராஜ் உட்பட, அதிக அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள் என்பதை அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள். அப்படி இருக்க இதற்கு ஏன் இவ்வளவு பெரிய எதிர்ப்புக் குரல் எழுப்பப்படுகிறது என்பது தான் என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

நம்முடைய அருமை முதலமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாகச் சொன்னார்கள் நாம் கேட்பது பிரிவினை அல்ல என்பது. ஆனால் அதை வியாக்கியானம் செய்கிறவர்கள் மாநில சுயாட்சி என்றால், சுய ஆட்சி என்ற வார்த்தைக்கு சுதந்திர நாடு என்று பொருள், ஆகவே பிரிவினை அர்த்தம் தான் தொனிக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். சுய ஆட்சி என்பதற்கு சுதந்திரம் என்று பொருள் என்பது உண்மை. இந்த இரண்டு வார்த்தையுடன் கூட மாநிலம் என்பதைச் சேர்த்து

29th January 1972] [திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே சுதந்திரத் தமிழ் நாடு வேண்டும் என்பது பொருள். மாநிலம் என்றால் ஒரு தேசத்தின் ஒரு பகுதி.

இந்த நாட்டின் அரசியல் சட்டம் உருவாக்கப்பட்ட நேரத்தில், எங்கள் தலைவர், கண்ணியத்துக்குரிய தலைவர் காய்தே மில்லத் கான்ஸ்டிடுவன்ட் அசெம்ப்லியில் பேசினார், மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று. அந்த முறையில் திரு. கழகத்தின் மாநில சுயாட்சி கோரிக்கைக்கு முஸ்லீம் லீக் முழு மனதுடன் ஆதரவு தெரிவிக்கிறது என்பதை இங்கு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

என்னென்ன அதிகாரங்கள் தேவை என்பதைத் தெளிவாக விளக்கவில்லை. ஆகவே அவைகளைத் தெளிவாகக் குறிப்பிட வேண்டுமென்று இந்தச் சர்ச்சையைக் குழப்புகிறவர்கள் கூறுகிறார்கள். இதற்கு முதல்வர் அவர்களே பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சனையைப்பற்றி எனக்குத் தோன்றுகிற சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். அருமை முதல்வர் அவர்கள் ஒப்புக் கொள்கிறார்களோ அல்லது திருத்தம் செய்வார்களோ எனக்குத் தெரியாது. மாநில சுயாட்சி என்னும்போது இந்த மாநிலம் மத்திய அரசின் ஒரு பகுதியாக இருக்கும். பிரிவினை இல்லை. மத்திய அரசின் 3 இலாகாக்கள் இருந்தால், போதும். ராணுவம், அயல் நாட்டு விவகாரங்கள், டிரான்ஸ்போர்ட் ஆகிய இந்த மூன்றும் மத்திய அரசின் பொறுப்பில் இருக்கும். ஏனைய அத்தனை இலாகாக்களும் மாநிலத்திலே இருக்க வேண்டும். பொருளாதாரம், பூராவும் நம் கையில் இருக்க வேண்டும். நம்மிடமிருந்து அவர்கள் ஏதாவது வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும். கரன்சி போடும் உரிமை நம்மிடத்தில்தான் இருக்கவேண்டும். கல்னி, சுகாதாரம் போன்ற காரியங்களில் அவர்களின் தலையீடு இருக்கக்கூடாது. இந்த அடிப்படையில்தான் மாநில சுயாட்சி அமைய வேண்டும். இது என் சொந்தக் கருத்துதான் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட்டைப்பற்றி நான் பலமுறை பேசியிருக்கிறேன். அப்படிப் பேசும்போதெல்லாம் குறைகளைத்தான் பேசியிருக்கிறேன். இன்றைய தினம் பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட் விருத்தியடைந்த விதத்தைப் பார்த்து இந்த அரசை நான் மனதாரப் பாராட்டுகிறேன். மிகவும் பாராட்டக்கூடிய வகையில் பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட் விருத்தியடைந்திருக்கிறது.

மைசூர் மாநிலத்தில் இரவு நேரங்களில் தூங்கும் வசதியுடன் பஸ் விடுகிறார்கள். அந்த வசதியை இங்கேயும் செய்தால் மக்களுக்கு நன்மையாக இருக்கும். இதை இந்த அரசு ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹாஸ்டலிலே இருந்து அசெம்பிளிக்குப் போக வர அசெம்பிளி நடக்கும் பொழுது, ஸ்பெஷல் பஸ் விடப்படுகிறது. அசெம்பிளி இல்லாத நேரங்களிலே இந்தத் தொடர்பு இல்லை. ஆனால் டாக்கி கிடைக்கிறது. டாக்கி கூட சில சமயங்களிலே கிடைப்பதில்லை. நாங்கள் கமிட்டி கூட்டத்திற்கு வருகிறோம். அப்பொழுது டாக்கியும் கிடைப்பதில்லை; பஸ்ஸும் கிடையாது. அதனால் ஒரு மணி நேரம் காலதாமதம் ஆகும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. எனவே ஹாஸ்டலுக்கும், அசெம்பிளிக்கும் எப்பொழுதுமே பஸ் போக்கு வரத்து இருக்கிறமாதிரி தொடர்ந்து ஏதாவது வையுங்கள்; ஸ்பெஷல் பஸ் விட்டால் நல்லது; அல்லது ரூட் பஸ்களை 'வயா ஹாஸ்டல்' என்கிற மாதிரி ஏற்பாடு செய்தால், இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணக்கூடும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்] [29th January 1972]

இஸ்லாமியர்கள் எல்லோரும் பிற்பட்டவர்கள் என்று பிரகடனப்படுத்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை நீண்ட காலமாகப் பலமுறை வற்புறுத்திச் சொல்லிக் கொண்டே வருகிறோம். ஆகவே, இந்த அரசு அந்தக் கோரிக்கையைக் கருணை உள்ளத்துடன் பார்த்து மேற்கொண்டு இதைத் தாமதிக்காமல் உடனடியாகத் தமிழ் நாட்டில் இருக்கும் இஸ்லாமியர்கள் அத்தனை பேரும் பிற்பட்டவர்கள் என்று பிரகடனப்படுத்தி, நாங்கள் எல்லாம் ஓரளவுக்குத் திருப்திப்படும் அளவுக்கு வகை செய்யவேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அடுத்து, உருது பேசக் கூடிய முஸ்லீம் பெண்களுக்கு என்று ஒரு டிரெயினிங் ஸ்கூல் இருக்கிறது இந்த மாநிலத்திலே. அந்த டிச்சர்ஸ் டிரெயினிங் ஸ்கூல்” சில வருஷம் சென்னையிலேயும், மற்றும் சில வருஷம் திருச்சியிலேயும் இயங்குகிறது. இப்படி மாறி, மாறி இயங்குவதால், உருது படிக்கக்கூடியவர்கள் சரிவரப் படிக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. இதைத் திருத்தியமைத்து, சென்னையில் ஒரு டிரெயினிங் ஸ்கூலும், திருச்சியில் பர்மனண்டாக ஒரு டிரெயினிங் ஸ்கூலும் துவக்க அரசு முன்வர வேண்டும், முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, திருச்சியில் ஒரு மெடிகல் காலேஜ் திறப்பதற்காக ஒரு திட்டம் இருந்தது. ஆனால் அதுபற்றி இப்பொழுது பேச்சு மூச்சு கானோம். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே, அப்படிப்பட்ட கல்லூரி கோயம்புத்தூர், சேலம், திருச்சி போன்ற இடங்களிலே ஆரம்பிக்கப்படும் என்று அறிவித்தார்கள். ஆனால், அதைப் பற்றி ஒன்றுமே இல்லாத நிலைமை உருவாக்கப்பட்டது. தயவுசெய்து, தாமதிக்காமல் அதைச் சீக்கிரமாகத் துவக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திருச்சியில் ஒரு சிறு விவகாரம். ஒரு கிராமத்திலிருந்து இன்னொரு கிராமத்திற்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்குத் தண்ணீர் சரியாக விடப்படவில்லை என்ற பிரச்சினையில் விஸ்வகுடி என்ற இடத்திலே ஒரு சிறு மோதல் ஏற்பட்டு, அது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்குச் சொல்லி நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். விஸ்வகுடிக்குப் பக்கத்திலே ஒரு ஏரிகட்டி, அந்தப் பிரச்சினையைச் சாதாரணமாகத் தீர்த்துவிடக் கூடும். அது பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு உருவாக்கப்பட்ட திட்டம்; ஆனால் அது அமுல்படுத்தாமல் விடப்பட்டு, பல சிக்கல்களுக்கு அது காரணமாக அமைகிறது. எனவே, இந்த ஏரியைச் சீக்கிரமாக உருவாக்கி, இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண வேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அடுத்து, பள்ளிவாசல் சமீபத்திலே சில இடங்களிலே கள்ளக்கடைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதனால் பல சிக்கல்கள், பல குந்தகங்கள் ஏற்படுகின்றன என்று அரசுக்கு எழுதித் தெரிவித்தும், நடவடிக்கை எடுக்கப்படாமலிருக்கிறது. திருச்சியிலே அப்படி இருக்கிறது. கும்பகோணத்திலே இருந்து கூட அப்படி இருப்பதாக அடிக்கடி தெரிவிக்கிறார்கள். எனவே, இதுபற்றி அரசு ஆராய்ந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

குதிரைப் பந்தப்பதை முடிந்தவரை நிறுத்திவிடுவதாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் அதாவது “எலக்ஷன் மேனி பேஸ்ட்டோவில்” 1967-இலே பிரகடனப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் 1971 ஆவது ஆண்டு தேர்தல் அறிக்கையிலே அது இருக்கிறதோ என்னவோ நான் கவனிக்கவில்லை. அதுபற்றி எந்த ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

29th January 1972] [திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

அது எடுக்கப்பட்டால், மக்களுக்கு நன்மை செய்ததாக இருக்கும். எனவே, அதைப்பற்றி கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, என்னுடைய உரையை நிறைவு செய்து அமைகிறேன்.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. on Monday, the 31st January 1972.

The House then adjourned.

APPENDIX I

[Vide answer to Starred Question No. 59 on page 209]

(அ) இந்திய அரசு, சென்னைக்கு அருகில் உள்ள அலமாதியில் மத்திய எருமைப் பண்ணை ஒன்றைத் துவங்கத் திட்டமிட்டுள்ளது.

(ஆ) (1) நான்காவது திட்டக்காலத்தில் இப்பண்ணையை அமைப்பதற்காக இந்திய அரசினால் ரூ. 82.91 லட்சம் ஒப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது.

(2) முதல் இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகளில் 300 முர்தா எருமைகள் இனப்பெருக்க வயதடைந்த கிடோிகள் கொண்ட தொட்டிக்கு இருப்பு படிப்படியாக ஏற்படுத்தப்படும். பஞ்சாபிலுள்ள கால்நடை வளர்ப்புப் பகுதிகளிலிருந்தும் பல்வேறு மாநில எருமைப் பண்ணைகளிலிருந்தும் இவை பெறப்படும்.

(3) தொழில் துட்ப திட்டங்களுக்கு இனங்க மட்டுமே பண்ணைகளில் கால்நடைகள் இனப்பெருக்கம் செய்யப்படும்.

(4) இனவிருத்தி சோதனை; இனவிருத்தித் திறனின் தன்மையைக் கண்டு பிடிக்க நடத்தப்படும். அது அரசு கால்நடை வளர்ப்புப் பண்ணைகள், விந்தா சேமிப்பு நிலையங்கள் அனைத்து நாடுகள் கால்நடை வளர்ச்சித் திட்டப் பகுதியில் அதனதன் சிறந்த தன்மையையொட்டி வழங்கப்படும். உள்ளதற்குள் சிறந்தவை பண்ணையின் உபயோகத்திற்காகப் பண்ணையிலே வைத்துக்கொள்ளப்படும்.

(5) இனவிருத்தித் திறனுடைய எருதுகளுக்கும் (தந்தை விலங்கு) அதிகப் பால்தரும் எருமைகளுக்கும் (தாய் விலங்கு) பிறந்த 80 முர்தாக் காளைகள், மாநிலங்கள், யூனியன் நேரடி ஆட்சிப்பகுதிகள் முதலியவற்றுக்குக் கால்நடை வளர்ச்சித் திட்டங்களை நிறைவேற்றும் பொருட்டு நான்காவது ஆண்டிலிருந்து ஒவ்வொரு ஆண்டும் இன விருத்திக்கென்று விற்பனை செய்யப்படும்.

(6) சென்னைக்கருகில் உள்ள அரசினர் பாற்பண்ணைக்கு நான் ஒன்றுக்கு சுமார் 1,000 முதல் 1,200 லிட்டர் பால் கிடைக்கச் செய்யப்படும்.

(7) பண்ணை முழு அளவில் நிறுவப்படும் பொழுது ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 6 லட்சம் வருமானம் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப் படுகிறது.

(8) பண்ணையின் சிறந்த வகை இனங்களின் இனவிருத்தித் திறன் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 2.5 சதவீதத்திலிருந்து 3.5 சதவீதம் ஆக உயரும் என்றும் எதிர் பார்க்கப்படுகிறது.

[29th January 1972]

(9) பண்ணை முழு அளவில் நிறுவப்படும்பொழுது அதில் 750 கால்நடைகள் இருக்கும். இதுவே நாட்டில் உள்ள முர்ரா எருமைப் பண்ணைகளில் பெரியதாக இருக்கும். அறிவியல் முறை வளர்ப்புப் பண்ணையாக இது இருக்கும். அறிவியல் முறை வளர்ப்புப் பண்ணையாக இது இருக்குமேயன்றி வணிகத் தன்மை கொண்ட பண்ணையாக இருக்காது.

(10) இந்தப் பண்ணை, பாற்பண்ணை மந்தைகளை நிர்வகித்தல், தீவினப் பயிர்கள், அறிவியல் முறையில் கால்நடை வளர்ப்பு ஆகியவற்றில் ஒரு கட்டிட விளக்கப் பண்ணையாகத் திகழும். இப்பண்ணை, மற்ற நாடுகளில் இன வளர்ப்புக் காரியத்திற்காக இனவிருத்திச் சோதனை செய்யப்பட்ட முர்ரா எருமைக் கடாக்களையும் வழங்கலாம்.

APPENDIX II.

[Vide answer to Starred Question No. 60 on page 211]

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் சிறப்பு தீவிர குடும்ப நல இயக்கமொன்றை செயல்படுத்துவதற்காக 20-10-1971 முதல் 14-11-1971 முடிய பிரச்சார இயக்கமும் 15-11-1971 முதல் 10-1-1972 முடிய சேவை இயக்கமும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளன. 15,000 அறுவை சிகிச்சைகள் செய்ய வேண்டுமென்று இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கான தஞ்சாவூர் மாவட்ட ஆட்சியாளரின் செயற்குறிப்பு ஒன்றினை அரசு ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. இந்த இயக்கத்தில் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் கீழ்க்கண்ட கடுதல் சலுகைகள் அளிக்கப்படுகின்றன :—

(1) ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களிலும் உடல்நல நிலையங்களிலும் (Health Resorts) தங்கி அறுவை சிகிச்சை செய்துகொண்ட ஒவ்வொரு நபருக்கும் சிறப்பு சாப்பாட்டுச் செலவுக்காக ஒவ்வொரு நாளும் ரூ. 3.50 கொடுக்கப்படுகிறது.

நிலைமை சிக்கலாகி மேலும் மருத்துவமனையில் தங்கி சிகிச்சை பெற வேண்டியவர்களுக்கு மேலும் நான்கு நாட்களுக்கு உணவிற்காக மேற்கண்ட விதித்தலில் செலவு அனுமதிக்கப்படுகிறது. அவ்வாறு தங்கியிருப்பவர்களின் எண்ணிக்கை 5 சதவீதத்திற்கு மேற்படக் கூடாது.

(2) அறுவை சிகிச்சை செய்துகொண்ட ஒவ்வொரு நபருக்கும் ரூ. 3 வீதம் போக்குவரத்து செலவுக்காக ரூ. 45,000 அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(3) அறுவை சிகிச்சை செய்துகொண்ட ஒவ்வொரு நபருக்கும் கூடுதலான ஈடுசெய்யும் நிதியை அளிப்பதற்காக ரூ. 1.50 லட்சத்திற்கு மேற்படாமல் நன்கொடை வசூலிப்பதற்காக தஞ்சாவூர் மாவட்ட ஆட்சியாளருக்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதேபோன்று தீவிர குடும்ப நலத்திட்ட இயக்கத்தை செயல்படுத்தும் பணியில் ஈடுபடும் மருத்துவ அதிகாரிகளுக்கும் மற்ற ஊழியர்களுக்கும் கீழ்க்கண்ட சலுகைகள் அளிக்கப்படுகின்றன :—

1. மருத்துவ அதிகாரிகள் முழு தினப்படியை பெறுவதற்காக பயண விதிகள் தளர்த்தப்படுகின்றன.

29th January 1972]

2. ஆண் நபர் ஒருவருக்கு வாசெக்டமி சிகிச்சை செய்தால் ரூ. 3-ம் பெண் நபர் ஒருவருக்கு கருத்தடை வளையம் பொருத்துவதற்கு (IUCD Insertion) ரூ. 1-ம் மருத்துவர்களுக்கு அளிக்கப்படுகின்றன.

3. பயிற்சி மருத்துவர் (House Surgeon) ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு தினத்திற்கும் தினப்படியாக ரூ. 5 தீவிர இயக்க காலத்தில் கொடுக்கப்படுகிறது.

தீவிர குடும்பநலத் திட்ட இயக்கங்கள் நடைபெறும் மற்ற மாவட்டங்களுக்கு அனுமதிப்பதுபோல் தஞ்சாவூர் மாவட்ட ஆட்சித்தலைவரின் மற்ற செயல் குறிப்புகளான விளம்பரம், பிரச்சாரம், படுக்கை, தலையணை, ஆடைகள், மருந்துகள் மற்றும் “யூனிசெப்” நிறுவனத்தாரின் வண்டிகளை உபயோகித்தல் ஆகியவற்றிற்கு அரசு அங்கீகாரம் அளித்துள்ளது.

சாதாரணமாக வாசெக்டமி (ஆண் அறுவை) மற்றும் டியூபெக்டமி (பெண் அறுவை) அறுவை சிகிச்சை செய்து கொள்ளும் நபர்களுக்கு ரூ. 30 வீதம் கூடு செய்யும் தொகையாக அளிக்கப்படுகிறது.

குடும்பக்கட்டுப்பாடுத் திட்டத்தின் கீழ் கூடுசெய்யும் தொகையாக கொடுக்கப்படும் தொகையான ரூ. 30-க்கு மேல் பெரிய அளவில் நடக்கும் வாசெக்டமி இயக்கங்களில் நடக்கும் ஒவ்வொரு வாசெக்டமி அறுவை சிகிச்சைக்கும் ரூ. 20 கொடுப்பதென சமீபத்தில் மத்திய அரசு தீர்மானித்திருக்கிறது. அது கீழ்க்கண்ட நிபந்தனைகள் பூர்த்தியான பின்பு அளிக்கப்படும்:—

1. முகாம்களில் அளிக்கப்படும் மருத்துவ சிகிச்சையின் தரம் மிகவும் உயர்ந்ததாக இருக்க வேண்டும். மேலும் அரசு மருத்துவக் கல்லூரி ஒன்றின் அறுவைப் பேராசிரியரின் கீழ் அது கண்காணிக்கப்பட்டு அந்த மருத்துவம் அளிக்கப்படவேண்டும். அறுவை சிகிச்சை செய்வதற்கான முன்னெச்சரிக்கைகளிலோ முறைகளிலோ எந்த விதத்திலும் தளர்வு இருக்கக்கூடாது.

2. திட்டமிட்ட, வேகமான திறமையான மருத்துவ “தொடர் நடவடிக்கை” இருத்தல் வேண்டும்.

3. குறைந்த பட்சம் 10,000 அறுவை சிகிச்சைகளாவது இவ்வித இயக்கங்களில் நிர்ணயிக்கப்படலாம்.

மத்திய அரசின் மேலே கூறப்பட்ட தீர்மானத்தையொட்டி, மதுரை, தென்னாற்காடு சேலம் மற்றும் தஞ்சாவூர் மாவட்டங்களில் நவம்பர் மற்றும் டிசம்பர் 1971-ல் தீவிர குடும்ப நல இயக்கம் நடக்கவிருக்கிறது. இந்த இயக்கங்கள் கீழே குறிப்பிடப்படவாறு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கு எதிரே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அறுவை சிகிச்சை இலக்கை அடைவதற்காகவே அமைக்கப்படுகின்றன.

1. தஞ்சாவூர் மாவட்டம்	15,000 அறுவை சிகிச்சைகள்
2. தென்னாற்காடு மாவட்டம்	20,000 அறுவை சிகிச்சைகள்
3. மதுரை மாவட்டம்	12,000 அறுவை சிகிச்சைகள்.
4. சேலம் மாவட்டம்	15,000 அறுவை சிகிச்சைகள்.

இந்தவிதமான ஊக்க சலுகைகள் மற்ற மாவட்டங்களுக்கு கொடுக்க வேண்டுமா என்ற கேள்வி பரிசீலனையில் உள்ளது.

APPENDIX III

(Vide answer to Starred Question No. 54 on page 217)

மேலவை முன் வைக்கப்படும் விவர அறிக்கை

1—9—1971-ல் பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் அலுவலகத்தில் முடிவு பெறாமலுள்ள முறையீடுகளின் பட்டியல்.

முறையீடுகளின் தன்மை.

காலம்
பெற்று
வெள்ளது.உள்
பெற்று
யார்.கல்வி
களை
இயக்கு
பள்ளி

(1) (2) (3) (4) (5)

1. முறையீடுகள்—சில குறைகளைத் தீர்த்தல்
திரு எம். தேவராஜன்—ஒய்வு பெற்ற பள்ளி
துணை இன்ஸ்பெக்டர் (தென் ஆர்க்காடு
மாவட்டம்) 31—7—63-க்கு முன்பு சம்பளம்
கொடுப்பதில் ஏற்பட்ட தாமதம்.
 2. முறையீடுகள்—சில குறைகளைத் தீர்த்தல்
திரு. என். கிருஷ்ணசாமி, தொடக்க நிலை
ஆசிரியர், ஊராட்சி ஒன்றியத் துணை
பள்ளி, பெரிய கரை, தேவகோட்டை ஒன்றி
யம்—ஊதிய உயர்வுகள் வழங்குவதில்
தாமதம்—சம்பந்தமாக.
- ஏப்ரல் 1970 மாவட்ட ஆட்சித்
தலைவர், காஞ்சி
புரம்.
- ஜனவரி 1971. தலைமைக் கல்வி
அலுவலர், இராம
நாதபுரம்.
- காஞ்சிபுரத்திலுள்ள மா
வட்ட ஆட்சித் தலைவர்
ரிடமிருந்து பதில் எதிர்
பார்க்கப்படுகிறது.
- இராமநாதபுரம் தலை
மைக் கல்வி அலுவல்
ரிடமிருந்து பதில் எதிர்
பார்க்கப்படுகிறது.

3. முறையீடுகள்—சில குறைகளைத் தீர்த்தல் திரு எஸ். தங்கராஜனின் மனைவியாகிய திருமதி கே. ராஜத்திற்கு உரிய விடுப்பை வழங்குவதில் தாமதம்—வருங்கால வைப்பு நிதி வழங்குதல்.
4. முறையீடுகள்—சில குறைகளைத் தீர்த்தல் திரு பி. எம். சுப்பிரமணியம், ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்—பாண்டவர் மங்கலம் அஞ்சல், திருநெல்வேலி மாவட்டம்—20—5—1962 லிருந்து 3—6—1962 வரை கோடை விடுமுறைச் சம்பளம் அளிப்பதில் தாமதம்—விரைவான முடிவு வேண்டுதல்—சம்பந்தமாக.
5. முறையீடுகள்—சில குறைகளைத் தீர்த்தல் திரு எ. பி. நடராஜன். வேலூர்—8—2—1967 லிருந்து 6—4—1967 வரை சம்பளம் கொடுப்பதில் தாமதம்—விரைவான முடிவு வேண்டுதல்—சம்பந்தமாக.
6. கல்வி—சம்பளம் கொடுக்கவில்லை என்பதாக காட்டுபாக்கம் எஸ். சி. வி. கே. எஸ். உயர் துவக்கப்பள்ளி நிர்வாகத்தின் மீது முறையீடு—ஆசிரியை திருமதி மோஹபாயிடமிருந்து மனு.
7. முறையீடுகள்—இராமநாதபுரம் மாவட்டம், திரு. எம். ஆர். சங்கரப்ப நாயக்கர், நிர்வாகி, —சம்பள பாக்கி கொடுக்கப்படாமலிருப்பது.

மார்ச் 1971.

மார்ச் 1970.

ஜூன் 1970.

நவம்பர் 1970.

ஏப்ரல் 1971.

கிராம வளர்ச்சித் துறை இயக்குநர்.

மாவட்டக் கல்வி அலுவலர், கோவில்பட்டி.

தலைமைக் கல்வி அலுவலர், வேலூர்.

மாவட்டக் கல்வி அலுவலர், காஞ்சிபுரம்.

மாவட்டக் கல்வி அலுவலர், விருதுநகர்.

கிராம வளர்ச்சித் துறை இயக்குநரிடமிருந்து பதில் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

கோவில்பட்டி மாவட்டக் கல்வி அலுவலரிடமிருந்து பதில் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

வேலூர் தலைமைக் கல்வி அலுவலருக்கு நினைவுடன் அனுப்பப்பட்டது.

காஞ்சிபுரம் மாவட்டக் கல்வி அலுவலரிடமிருந்து தகவல்கள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன.

இதைப் போன்றதொரு நேரில் ஆணைவேண்டி அரசுக்கு எழுதப்பட்டது. அரசிடமிருந்து ஆணை எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

முறையீடுகளின் தன்மை.

(2)

8. துவக்கக் கல்வி—உதவி பெறும் வாசலி இடை நிலைப்பள்ளி, சேலம்—நிறுத்தி வைக்கப்பட்ட மானியத்தை அளித்தல்—வேண்டப்படுகிறது—சம்பந்தமாக.

9. துவக்கக் கல்வி—அரசுதவி பெறும் நேத்தாஜி துவக்கப்பள்ளி, திருவள்ளூர், பேணுதல் மானியம்—கொடுக்கப்படாது—சம்பந்தமாக.

10. சில குறைகளைத் தீர்த்தல்—திரு. எஸ் சோம சுந்தரம், அரக்கோணம்—சம்பளம், வருங்கால வைப்பு நிதி அளிப்பதில் தாமதம்—சம்பந்தமாக.

11. முறையீடுகள்—சில கும, களைத் தீர்த்தல் திருமதி ராமா பேகரி, பள்ளி ஆசிரியை, அரசினர் ஹோட்டல் பள்ளம் சம்பளப் பாக்கி கொடுப்பதில் தாமதம்—சம்பந்தமாக.

12. முறையீடுகள்—சில குறைகளைத் தீர்த்தல் திரு. எம். வி. சுப்ரமணியன் நெசவு ஆசிரியர், அரசினர் ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளி, குருமூர்த்தி நகர்—சம்பளத்தை மீண்டும் நிர்ணயித்தல் முதலியவை.

மதுரை
மதுரை
மதுரை

(3)

ஜனவரி 1971.

பிப்ரவரி 1971.

ஜூன் 1971.

ஜூன் 1971.

மார்ச் 1970.

மதுரை
மதுரை
மதுரை

(4)

மாவட்டக் கல்வி அலுவலர் சேலம்.

மாவட்டக் கல்வி அலுவலர், திரு. வள்ளூர்.

மாவட்டக் கல்வி அலுவலர், செங்கற்பட்டு.

பள்ளித் தலைமை ஆசிரியை.

தலைமைக் கல்வி அலுவலர், கோயம்புத்தூர்.

மதுரை
மதுரை
மதுரை

(5)

சேலம் மாவட்டக் கல்வி அலுவலரிடமிருந்து பதில் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திருவள்ளூர் மாவட்டக் கல்வி அலுவலரிடமிருந்து பதில் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

செங்கற்பட்டு மாவட்டக் கல்வி அலுவலரிடமிருந்து பதில் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

தலைமை ஆசிரியையிடமிருந்து பதில் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

கோயம்புத்தூர் தலைமைக் கல்வி அலுவலரிடமிருந்து பதில் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

13. முறை கேள்—லசி குறைளைத் தீர்த்தல்—
திரு கே. சுப்பய்யா, சிற்றமுத்தர், அரசினர்
ஆதார பள்ளி, சிவகங்கை—பணியை முறைப்
படுத்துவதில் தாமதம்.
14. முறையீடுகள்—சில குறைகளைத் தீர்த்தல்—
திரு. கே. அமலம் மெர்லி, கன்னியாகுமரி
மாவட்டம்—விடுப்புச் சம்பளம் அளிப்பதில்
தாமதம்—விரைவான முடிவு வேண்டுதல்—
சம்பந்தமாக.
15. முறையீடுகள்—சில குறைகளைத் தீர்த்தல்—
திரு பி. வி. வேங்கடவரதன், சம்பளம்
பணிக்கொடை வழங்குவதில் தாமதம்.
16. முறையீடுகள்—திரு எஸ். குருஸ்வாமி, ஆசிரியர்,
எம். எஸ். டபிள்யூ. உயர்நிலைப் பள்ளி,
மதுரை—சம்பளம் கொடுப்பதில் தாமதம்—
சம்பந்தமாக.
17. முறையீடுகள்—தர்மபுரி மாவட்டத்தில் அரசினர்
(மாவட்ட) சிறுவர் பள்ளிகளில் பல ஆண்டு
களாக மருத்துவ செலவு ஈடு செய்யப்படாமல்
உள்ளது.
18. முறையீடுகள்—திரு பி. நாராயணசாமி, இடை
நிலைத் தர ஆசிரியர், அரசினர் முஸ்லிம்
உயர்நிலைப் பள்ளி, கோரிக்கடவு, மதுரை
மாவட்டம்—மேல் முறையீடு குறித்து முடிவு
எடுக்கப்படுவதில் தாமதம்—சம்பந்தமாக.
- செப்டம்பர் 1969.
- மே 1971.
- மே 1971.
- பிப்ரவரி 1971.
- நவம்பர் 1970.
- ஏப்ரல் 1971.
- தலைமைக் கல்வி
அலுவலர்
இராமநாதபுரம்.
- தலைமைக் கல்வி
அலுவலர்,
திருநெல்வேலி.
- பள்ளிக் கல்வி
இயக்குநர்.
- மாவட்டக் கல்வி
அலுவலர்,
மதுரை.
- மாவட்டக் கல்வி
அலுவலர்,
சேலம்.
- தலைமைக் கல்வி
அலுவலர்,
மதுரை.
- இராமநாதபுரம் தலைமை
கல்வி அலுவலரிடம்
முடிவாகாமல் உள்ளது.
- திருநெல்வேலி தலைமை
கல்வி அலுவலருக்கு
எழுதப்பட்டிருக்கிறது.
அரசு கணக்குத்துறைத்
தலைவரிடம் இது
முடிவு பெறாமல் உள்ளது.
- பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர்
அலுவலகத்தில் முடிவு
பெறாமலிருக்கிறது.
- மதுரை மாவட்டக் கல்வி
அலுவலரிடமிருந்து
தகவல் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது.
- சேலம் மாவட்ட கல்வி
அலுவலரிடமிருந்து
தகவல்
எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.
- மதுரை தலைமைக் கல்வி
அலுவலரிடமிருந்து தக
வல் கேட்கப்பட்டுள்
ளது.

கலைச்சுவடிகள்
தமிழ்நாட்டுச் சிற்பிகள்
இலக்கணம்

(5)

இறுதி ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

கோயம்புத்தூர் தலைமை கல்வி அலுவலரிடமிருந்து பதில் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திண்டுக்கல் மாவட்டக் கல்வி அலுவலரிடமிருந்து பதில் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

நாகர்கோவில் மாவட்டக் கல்வி அலுவலரிடமிருந்து பதில் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

தலைமைச் சுவடிகள்
தமிழ்நாட்டுச் சிற்பிகள்
இலக்கணம்

(4)

பொறுப்பு அலுவலர், மதுரை நகராட்சி.

தலைமைக் கல்வி அலுவலர், கோயம்புத்தூர்.

மாவட்டக் கல்வி அலுவலர், திண்டுக்கல்.

மாவட்டக் கல்வி அலுவலர், நாகர்கோவில்.

தலைமைச் சுவடிகள்
தமிழ்நாட்டுச் சிற்பிகள்
இலக்கணம்

(3)

பிப்ரவரி 1971.

ஆகஸ்டு 1970.

ஜனவரி 1971.

நவம்பர் 1970.

முறையீடுகளின் தன்மை.

(2)

சில குறைகளைத் தீர்த்தல்—திரு டி. குருஸ்வாமி பண்டிதர்—சிறப்புச் சம்பளம் வழங்குவதில் தாமதம்—சம்பந்தமாக.

முறையீடுகள்—திரு சி. என். சந்திர கேசவலு நாயுடு, ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர், அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளி, ஈரோடு வட்டம்—கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்—ஓய்வூதியம் வழங்குவதில் தாமதம்.

முறையீடுகள்—சில முறையீடுகளைத் தீர்த்தல்—திரு ஆர். சுந்தரம், ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர், சேன்மாதேவி—ஓய்வூதியம் குறித்து முடிவெடுப்பதில் தாமதம்—விரைவாக முடிவெடுத்தல்—வேண்டப்படுவது—சம்பந்தமாக.

காலஞ்சென்று எம். சுந்தரம் மகனாகிய ஸ்ரீ எஸ். மணியன், ஆசிரியர்—சம்பளம் பாக்கி கொடுக்கப்படுவதில் தாமதம்.

முறையீடுகளின் தன்மை.

(1)

19.

20.

21.

22.

23. காலஞ்சென்ற எஸ். கந்தசாமியின் மனைவி யாகிய திருமதி வி. சேஷம்மாள், ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியை, ராயபுரம், திருப்பூர்—குடும்ப ஓய்வூதியம் வழங்குவதில் தாமதம்—சம்பந்தமாக. பிப்ரவரி 1971. மாவட்டக் கல்வி அலுவலர், பொள்ளாச்சி. தக்கலை மாவட்டக் கல்வி அலுவலரிடமிருந்து பதில் எதிர்பார்க்கப் படுகிறது.
24. முறையீடுகள்—திரு பி. மாரிமுத்து, கன்னியா குமரி—பாக்கித் தொகை கொடுப்பதில் தாமதம். மார்ச் 1971. மாவட்டக் கல்வி அலுவலர், தக்கலை. தக்கலை மாவட்டக் கல்வி அலுவலரிடமிருந்து பதில் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.
25. முறையீடுகள்—சில குறைகளைத் தீர்த்தல் திருமதி ஆர். அலமேலு அம்மாவி—பணிக் கொடை கொடுப்பதில் தாமதம்—சம்பந்தமாக. ஏப்ரல் 1971. மாவட்டக் கல்வி அலுவலர், திண்டுக்கல். திண்டுக்கல் மாவட்டக் கல்வி அலுவலரிடமிருந்து பதில் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.
26. முறையீடுகள்—சில குறைகளைத் தீர்த்தல்—திரு டி. கே. குழந்தைஸ்வாமி, ஓய்வு பெற்ற இடைநிலைத் தர ஆசிரியர், அரசினர் உயர் நிலைப்பள்ளி, சிவகிரி—ஓய்வூதியம் வழங்குவதில் தாமதம்—விரைவான முடிவு வேண்டுதல்—சம்பந்தமாக. ஏப்ரல் 1971. மாவட்டக் கல்வி அலுவலர், ஈரோடு. ஈரோடு மாவட்டக் கல்வி அலுவலரிடமிருந்து பதில் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.
27. திரு எஸ். ராமச்சந்திரராவ்—வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்—ஓய்வூதியம் வழங்குவதில் தாமதம்—விரைவான முடிவு வேண்டுதல்—சம்பந்தமாக. ஜூலை 1971. மாவட்டக் கல்வி அலுவலர், வேலூர். வேலூர் மாவட்டக் கல்வி அலுவலரிடமிருந்து பதில் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.
28. முறையீடுகள்—சில குறைகளைத் தீர்த்தல்—செல்வி எம். ரெசினா, பள்ளி ஆசிரியை—முறையற்ற வகையில் பணியை இறுதி செய்தது—மேல் முறையீடு கொடுத்தது—இறுதி ஆணை பிறப்பித்தலில் காலதாமதம். ஜூலை 1971. பெண்கள் பள்ளி இன்ஸ்பெக்டர். மதுரை பெண்கள் பள்ளி இன்ஸ்பெக்டரிடமிருந்து (மகளிர்) பதில் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

29.

முறையீடுகள்—சில குறைகளைத் தீர்த்தல்—
திரு என். ஆர். சீனிவாசராகவன், ஓய்வு
பெற்ற ஆகிரிபர்—வைத்திலுவரர் உயர்நிலைப்
பள்ளி, மேட்டூர் அணை—ஓய்வூதியம் அளிக்
சப்படுவதில் தாமதம்—விரைவான முடிவு
வேண்டுதல் சம்பந்தமாக.

(3) ஏப்ரல் 1971.

மாவட்டக் கல்வி
அலுவலர்,
சேலம்.

(5) சேலம் மாவட்டக் கல்வி
அலுவலரிடமிருந்து
பதில் எதிர்பார்க்கப்படு
கிறது.

30.

முறையீடுகள்—சில குறைகளைத் தீர்த்தல்—
திருமதி எஸ். பாகீரதி அம்மாள், மாபூரம்—
ஓய்வூதியம் வழங்குவதிலும், உரிமைக்
கோரிக்கை முடிவு செய்வதிலும் தாமதம்—
விரைவான முடிவு—வேண்டுதல்.

ஜூன் 1971.

மாவட்டக் கல்வி
அலுவலர், மாபூ
ரம்.

மாபூரம் மாவட்டக் கல்வி
அலுவலரிடமிருந்து
பதில் எதிர்பார்க்கப்படு
கிறது.

31.

முறையீடுகள்—சில குறைகளைத் தீர்த்தல்—
திரு எஸ். ரங்கசாமி—ஓய்வூதியம் வழங்கு
வதில் தாமதம்—விரைவான முடிவு
வேண்டுதல் சம்பந்தமாக.

ஜூன் 1971.

மாவட்டக் கல்வி
அலுவலர், திண்
டுக்கல்.

திண்டுக்கல் மாவட்டக்
கல்வி அலுவலரிட
மிருந்து பதில் எதிர்
பார்க்கப்படுகிறது.

குறிப்பு:—சார்நிலை அலுவலர்களிடமிருந்து முழுத் தகவல்கள் கேட்டுப் பெறுதற்கு மிகக் கண்டிப்பான நேர்முகக் கடிதங்களும்,
தொலைபேசித் தந்தி நினைவூட்டுக் குறிப்புகளும் அனுப்பி, முடிந்த அளவுக்குக் குறைகளை விரைவாகத் தீர்ப்பதற்கான
நடவடிக்கைகளை பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் எடுத்து வருகிறார்.